

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

KING

THE EPILOGUE COLLECTION

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
NINA LEVINE

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

KING: EPILOG KOLEKSİYONU

NINA LEVINE

İÇİNDE

Nina'nın Notu

King & Lily: Düğün

Dikenli Güller

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Düğünden Bir Ay Sonra

Düğünden Dört Yıl Sonra #1

Düğünden Dört Yıl Sonra #2

Kralın Öfkesi'nden Kralın Bakış Açısıyla

Sydney Storm ile Noel

Bölüm

Bölüm 2

Bölüm

King & Jen / King & Kree

Teşekkürler

Yazar Hakkında Nina

Levine'in Diğer

Eserleri

NINA'NIN NOTU

Sevgili Okuyucu

'ın bu kitabı benim için tam bir tutku projesiydi. Bu, kafamdan çıkaramadığım "mutlu sonun ardından neler olur" hikayesi. Hepimiz King'in birlikte olmak ve yaşamak için zor bir adam olduğunu biliyoruz. Her birinin nasıl aşık olmaktan birlikte yaşamaya ve evlenmeye kadar olan yolculuğu anlatıyor. Bu, onların hikayesinin bir parçası. Umarım siz de benim kadar seversiniz.

Ayrıca, birlikte geçirdikleri hayatın diğer kesitlerini gösteren birkaç ekstra bölüm de ekledim. Bazıları gelecekte, bazıları ise geçmişte geçiyor (bu bölümlerde Lily değil King var, ama onları da buraya eklemek istedim çünkü King'i daha iyi tanıyabilmenize yardımcı oluyorlar).

King ve Lily'nin yer aldığı başka kitaplar olacak mı diye soruldu. Onlar için başka bir kitap yazmayı planlamıyorum, ama diğer tüm çiftler gibi, gelecekteki Storm MC kitaplarında da yer alacaklar. Ve muhtemelen çünkü kafamda bir noktada ortaya çıkarmak istediğim çok daha fazla hikayeleri var. Bonus sahneleri seviyorsanız, [VIP listeme katılın](#), böylece tüm e-posta abonelerine ücretsiz olarak sunduğum Alpha Vault'a erişebilirsiniz.

Keyfini çıkarın! Ve sürekli desteğiniz için çok teşekkür

ederiz! Nina xx

KING & LILY: DÜĞÜN

*Benim ve tüm King hayranlarım için.
Hayal gücümü benimsediğiniz için teşekkür ederim.*

DİKENLİ GÜLLER

"Ruh ikizi genellikle hayatında sadece bir kez gelir, hayatını alt üst eder, sana gerçek aşkı gösterir ve hiç kimsen in yapamayacağı şekilde sana karşı durur. Seni sever, ama aynı zamanda potansiyelini sonuna kadar ortaya çıkarmaya zorlar. Ruh ikizi ilişkisi sadece güllük gülistanlık değildir, dikenli güllerdir."

~ Anonim

Lily benim ölümüm olur.

Kesinlikle lanet olası
ölümüm.

Kulüp evindeki kanepelerden birine uzanıp viski içerek, onun erkeklerin arasında dolaşıp sohbet ettiğini ve benim onunla geçireceğim zamanımı çalan lanet olası bir Cuma öğleden sonrası sohbeti yaptığını izledim.

Yarım saat önce geldiğinde, en fazla on dakikası olduğunu ve sonra buradan çıkıp eve gitmek istediğini ona açıkça söylemişim. Eski sevgilisi bu hafta sonu çocukları almıştı ve ben onunla baş başa geçireceğim her saniyenin tadını çıkarmak istiyordum.

"Daha önce keyfin yerindeydi. Öğleden sonra neden huysuzlandın?" Kree, önüme bir viski daha koyarken sordu. Bakışlarımı Lily'ye doğru takip etti. "Ahh. Bilirsin, o kulüp için iyi. Erkekler onu ve herkese ve ailelerine ilgi göstermesini seviyor. Bırak onu."

İlk viskemi bitirip yeni içkiye uzandım. "Bunu içene kadar ona karışmayacağım."

Kree karşımda oturdu. Gözlerinde, düşüncelerini benimle paylaşmak üzereyken gördüğüm bakış vardı. Genelde, kendine saklaması gereken istenmeyen düşüncelerdi. Ama Kree, benim söyleyeceğim hiçbir şeyden vazgeçen bir kadın değildi. "Son birkaç haftadır giderek daha huysuzlaşıyorsun." Kaşlarımın kavisine bakarak kısa bir süre durakladı, ama sadece kısa bir süre. "Beni dinle. Bu sefer söyleyeceklerim hoşuna gidebilir." Dudaklarında hafif bir gülümseme belirirken bir kez daha durakladı. Başımı sallayınca devam etti: "Düğüne üç hafta kaldı ve bu üç haftanın nasıl geçeceğini şimdiden görebiliyorum. Benim önerim, düğünü öne alman. Bu, senin huysuzluğunun yol açacağı bir sürü sorunu önleyecektir. Bu gidişle, Lily'nin parmağına yüzüğü takmadan önce bir sürü şeyi mahvedeceksin diye endişeleniyorum."

Bu benim aklıma gelmemiş bir şey değildi. Siktir, bu noktada, Lily'ye düğünü planlaması için neden sekiz hafta verdiğimi merak ettim.

son birkaç haftayı onu, Brynn'i ve Hannah'yı düğünün en ince ayrıntılarını konuşurken dinleyerek geçirmiştım. Bunların hiçbiri ilgimi çekmiyordu. Tek umursadığım, kadınının mutlu olması ve benim soyadımı almasıydı. Lily'nin tüm bu planlamalardan mutlu olduğuna ikna olmamıştım; bana göre, her geçen gün kafasındaki tüm bu saçmalıklar yüzünden daha da stresli hale geliyordu.

Viski bardağını boşaltıp ayağa kalktım. "İçki için teşekkürler," dedim Kree'ye ve Lily'nin yanına gittim.

Elimi sırtının alt kısmına koyarak Devil ile olan konuşmasına karıştım. "Konuşmamız gerek."

Sesimdeki emir tonu onun dikkatini çekti. Dönüp gözlerime bakarak, "Devil'e şunu anlatıyordum..." dedi.

"Şimdi. Ofisime." Bu sefer daha sert bir ses tonuyla söyledim. Geri adım atmıyacağımı belli eden bir emirdi.

Alnı kırıştı ve yüzünde bir kaş çatma belirdi. Ama benimle tekrar tartışmadı. Lily, kulübümde bana ne zaman karşı çıkıp ne zaman çıkmayacağını çabucak öğrenmişti. Bu konuda hiç konuşmamıza gerek kalmamıştı; beni okumakta çok iyiydi. Herkesten iyiydi. Ve şimdi tartışmanın zamanı olmadığını biliyordu.

Sessizce ofisime doğru yürüdü. Kapıyı arkamızdan kapattığımda sessizlik sona erdi.

Bana dönerek sinirli bir şekilde, "Bu çok kaba bir davranıştı, King. Bir konuşmanın ortasıdaydım ve böyle davranman beni sinirlendirir, bunu biliyorsun." dedi.

Aramızdaki mesafeyi kapatarak, bir elimi boğazına doladım ve onu masama doğru ittim. Dokunuşumun her zaman gözlerine getirdiği sıcaklık, içimi derinden vurdu ve içimde kükreyen duyguları daha da yoğunlaştırdı. Onun içinde olmaya ihtiyacım vardı ve bunu hemen şimdi istiyordum. "Bütün gün seni bekledim Lily, o yüzden sinirli olman umurumda değil. Seni aldıktan sonra bana istediğin kadar ateş edebilirsin."

Dudaklarım dudaklarına yapıştı, onunla tartışmaya devam etmesini engelledi. Bir saniye sonra, uzun, derin ve tatminkar bir homurtu odayı doldurdu, aramızdaki her şeyi, birbirimize olan ihtiyacımız dışında, soyup attım.

Elleri giysilerime uzandı, onları yırtarken ben de onunkileri yırttım. Ağzımı onunkinden çekip onu döndürdüm, ellerini masaya koyup kalçalarını kavradım ve içine girdim.

Tanrım, bana güç ver.

Cildimden çıkıyordum, ki bu çok saçmaydı çünkü bu sabah Lily'yi almıştım. Ve onu benim yaptığımdan beri her gün iki veya üç kez. Ona karşı duyduğum bu doyumsuz ihtiyaç, daha önce hiç yaşamadığım bir şeydi ve beni delirtiyordu.

Ayrıca her geçen gün ona karşı daha sert davranmama neden oluyordu ve bugün de bir istisna değildi. Ellerimi değiştirdim, bir kolumu beline, diğer elimi yine boynuna doladım. Sıkıca tutuyordum. Nefes almakta zorlanacağını biliyordum, ama lanet olsun, bu beni daha da tahrik ediyordu.

"Lanet olsun," diye kulağına fısıldadım ve ona daha sert vurmaya başladım. "Sana bu kadar ihtiyacım olması kafamı mahvediyor."

Konuşamıyordum, ama inlemelerinden ne kadar hoşlandığını anlayabiliyordum. Lily'nin benim pislik hallerime olan sevgisi her geçen gün artıyordu. Gecelerimizi, hiçbir kadının bana izin vermediği kadar onu becererek geçiriyorduk ve o her saniye için yalvarıyordu. Neredeyse her saniye aklımda o varken, kulüpteki işlerle uğraşarak günleri nasıl geçirdiğimi anlamıyordum.

Parmaklarım derisine daha sertçe batarken, elleri başıma uzandı. Saçımı tutup çekti, sınırına geldiğini belli etti. Normalde bu noktada yavaşlardım ama bugün ona o kadar bağlanmıştım ki, istediğini vermek için bir an bekledim.

Saçımı tekrar çekti. Daha sert.

Çılgınca.

Öfkeyle.

Onu bıraktım ve tekrar bana dönmesini sağladım. Onu sikerken gözlerimi ondan ayırmak istemiyordum. Hazırlıklı olmadığım şey ise Lily'nin daha önce hiç yapmadığı bir şeydi.

Beni itti, öfkesi her yerinden sızıyordu.

Bileğini yakalayıp, "Bu neydi lan?" diye sordum.

"Bu hafta pislik gibi davrandığın için. Gittikçe huysuz ve otoriter oluyorsun, bundan hoşlanmıyorum."

"Beni seçtiğinde neye bulaştığını biliyordun, Lily.

Benden istediğini seçip seçemezsin."

Kadın bileğini geri çekti. "Evet, yaptım, ama burada bir sınır çiziyorum. Senin bir sorun var ve bunun bedelini ben ödeyeceksem, ne olduğunu bilmek istiyorum. Ben bunun için kabul ettim.

ve al. Sen yükünün bir kısmını paylaşıyorsun. Ben de zor zamanlarında sana destek oluyorum."

Tanrım, o bana hitap eden bir öfke, tutku ve mücadeleyle yanıp tutuşuyordu. Söylediği her şey doğrudu, ama ben kendi hatalarımla yüzleşmeye alışkın değildim. Bunu ondan başka kimseden kabul etmezdim, ve o zaman bile çok nadiren izin verirdim. Ama bu ateş ve şehvet uyandırıp onu masanın üzerine yatırıp istediğimi kabul etmeye zorlama isteği uyandırmasa ne olacaktı? Yine de, ilişkimizin güzelliği de buydu: her zaman istediğimi vermezdi, ama ihtiyacım olanı kesinlikle verirdi.

"Kulüp işlerini konuşmayacağımı biliyorsun," dedim, çenemi hareket ettirerek. Onun kavgacılığını sevmiş olabilirdim, ama onu kulüp işlerine karıştırmak gibi bir niyetim yoktu.

Gözleri hâlâ öfkeyle parlıyordu. "Kulüp işlerini bilmek istemiyorum, King. Siktir." Sinirli bir şekilde yüksek sesle nefes verdi. Sonra, bizi tekrar ten tene değecek şekilde bir adım attı ve parmağını göğsüme sapladı. "Sadece sana yardım etmeme izin vermeni istiyorum. Senin bana baktığın gibi benim de sana bakmama izin ver. Bu ilişkiye de katkıda bulunduğumu hissetmem gerekiyor."

"Sen bu ilişkiye katkıda *bulunuyorsun*."

"Ne, her gece bacaklarımı açıp senin hayal kırıklıklarını üzerimde çıkarmana izin vererek mi?"

"Lanet olsun, Lily, bize katkı sadece buysa, bu konuyu uzun uzun konuşmamız lazım."

Kaşlarını kaldırdı ve bana öfkeyle baktı. "Ben de bunu söylüyorum. Daha fazla konuşmamız lazım!"

Yükümü paylaşmak benim iyi olduğum bir şey değildi ya da yapmam gereken bir şey değildi. Ben öyle biri değildim, babam bunu sağlamıştı. Ve bunun değişeceğini de göremiyordum. Lily için bile.

Hemen cevap vermediğimde devam etti, "Tek söylemeye çalıştığım şey, seni sevdiğim, ama bu hafta olduğu gibi Kral gibi davrandığında bunu zorlaştırıyorsun." Bir an durduktan sonra, "Artık stresini tek başına taşımak zorunda değilsin, Kral," dedi.

Son kelimesini söylerken telefonuma bir mesaj geldi. Lanet olası kötü bir zamanlamaydı ve normalde bakmazdım bile, ama bununla ilgili kulüp işleri vardı, bu yüzden telefonuma uzandım.

Kulüp işiydi ve hemen halletmem gerekiyordu.

Yüzümdeki ifade ya da vücut dilim Lily'ye neler olduğunu anlattı. İşlerimi halletmek için ayrılmam ona alışkındı ve bununla hiç sorunu olmamıştı. Ama bugün, "Gitmem gerek" demeden önce gözlerinde bir anlık hayal kırıklığı belirmediğini kaçırmadım.

O da başını salladı. "Tamam."

Giysilerini almak için eğildiğinde kolunu tuttum ve onu kendime çektim. Onu öptüm, dilimi ağzına soktum ve beni öpmesini istedim.

Lily bana karşı kendini tamamen kapatamazdı. Bir bakış, bir dokunuş ya da bir öpücüğün arzularını alevlendirebileceği bir durumda bunu yapamazdı.

O da bana benim ona ihtiyacım kadar ihtiyaç duyuyordu.

Öpücüğü bitirdiğimde, kolları sıkıca bana dolanmıştı, vücudu benimkine sertçe bastırıyordu ve ağzıma inliyordu.

Birkaç dakika sonra odadan çıkarken, "King" diye seslendi ve beni itip uzaklaştırmadan önce bir öpücük daha kondurdu ve "Seni çok seviyorum" dedi.

Onun kurallarından biri, kulüp işleri için çıkarken bana sevdiğini söylemeden gitmememdi. Diğer alışkanlıklarından biri ise, kavgamızı bitirmeden ayrılırsak çabuk sakinleşmemesiydi.

Tanrım, yardım et.

"Neden bu evde vahşi gibi dolaşıp duruyorsun?" Adelaide, King'in kulüp işlerini halletmek için evden ayrılmasından yaklaşık on beş dakika sonra, benim eşlik etmesini rica ettiğimde cevap verdikten yarım saat sonra sordu. Beni evde bir şişe şarap ve en sevdiğim atıştırmalıklarla karşılamıştı. Üç farklı peynir ve çeşitli gurme krakerler. Kızım beni iyi tanıyordu.

Çatal bıçak çekmecesini sertçe kapattım ve ona peynir için bir bıçak uzattım. Vücudumun her hücresi öfke ve hayal kırıklığıyla yanıyordu. Tanrım, King'i ne kadar seviyordum, ama Tanrım, bu adam bazen beni nasıl sinirlendiriyordu.

En iyi arkadaşımın gözlerine baktım. "Sanki beni en çok sinirlendirmek için hangi gün hangi düğmeye basacağını bilen silahlarla donatılmış gibi."

Addy'nin kaşları çatıldı. "Bugün ne oldu?"

"Siktir," diye mırıldandım, saçlarımı dağınık bir topuz haline getirerek. O kadar sinirliydim ki saçlarım bile beni rahatsız ediyordu. "Daha çok bu *hafta* yaptıkları gibi. Bir şeyden dolayı stresli ve kötü bir ruh hali içinde. Onun ruh halleriyle başa çıkabilirim ama bu başka bir şey." Durdum, ama sadece bir saniye. İçimi dökmem gereken daha çok şey vardı. "Ve hepimizin icabına bakarken, bizim ona bakmamıza asla izin vermemesi. Bıktım artık."

Addy peynir ve krakerleri bir tabağa dizdi. "King'in ruh hali hakkında ne düşündüğümü hepimiz biliyoruz, o yüzden o konuya girmeyeceğim. Ama onun sana bakmasından bıktığın kısmına gelince, onun en iyi özelliklerinden biri olduğunu ben bile kabul etmek zorundayım. Linc'in sana davranışlarından çok farklı. Öyleyse neden sorun ediyorsun?"

Adelaide ve King hâlâ birbirlerini tanımaya çalışıyorlardı. Adelaide, hayat arkadaşım olarak seçimimi tam olarak kabul etmemişti, ama en azından çaba gösteriyordu. Genelde ona King ile ilgili sorunlarımdan şikayet etmekten çekinirdim, ama bugün o kadar sinirliydim ki hepsini dökmek istedim.

Ellerimi havaya kaldırdım. "Ugh. Bana bakmasından sorun etmiyorum. Tanrım, hiç de değil." Sözlerinin eylemleriyle örtüşen bir adamla birlikte olmayı ne kadar sevdiğimi düşününce, hayal kırıklığının bir kısmı kayboldu. "Ama o da benim ona bakmama izin vermeli."

Addy başını sallayarak bana hazırladığı peynirli kraker ve bir kadeh şarap uzattı. "Al tatlım, iç de, muhtemelen sana bunu asla vermeyecek bir adamla evlendiğini kabullenelim."

Şarabı aldım ve biraz içtim. Birazden fazla. *Çok içtim*, çünkü çılgın duygularımın kökeninde, onun haklı olduğu hissi vardı. King beni seviyordu. Bunu iliklerime kadar biliyordum. Ama bu, kanında, kanı gibi akan davranışlarını birdenbire değiştireceği anlamına gelmiyordu.

Mesele şu ki, onu değiştirmek istemiyordum. Hiç istemiyordum. O adamın her şeyini seviyordum, hatta onun kitlesel hayal kırıklığı silahlarını bile. Sadece, hayatın bu fırtınasını atlatabilmemiz için birbirimizin yaşam tarzlarına nasıl uyum sağlayacağımızı bulmamız gerektiğini biliyordum. Onun aşırı ruh hali değişimlerini körü körüne kabul edip hepsine katlanmak mı? Hayır, bu asla olmayacaktı.

"Onun birazcık bile taviz veremeyeceğini veya vermeyeceğini kabul etmiyorum. Aramızda çıkan bazı konularda taviz verdiğini gördüm. Ama sanırım haklısın. Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu anlaması için biraz çaba ve çok fazla iletişim gerekecek." Kadehimi kaldırdım. "Linc'in saçmalıklarını uzun zamandır katlandım. Ben güçlü bir kadıyım. King'le hayatımı paylaştım, bu yüzden onu zorlamaya devam edeceğim."

Addy şarabından bir yudum alırken gülümsedi. "Senden başka bir şey beklemiyorum tatlım. Sadece King'in senin kadar azimli ve iradeli bir kadınla birlikte olup olmadığını merak ediyorum. Onun başına neler geleceğini bildiğinden emin değilim."

Adelaide saat 8 civarında ayrıldı, ben de banyoyu hazırladım. Peynir tabağının kalanını ve Spotify'da bulduğum yeni bir meditasyon müziğini yanıma alıp King eve gelmeden önce sakinleşmek için elimden geleni yaptım.

Söylemesi kolaydı ama yapması zordu.

Onunla ilgili düşüncelerimin akışını durdurmam imkansızdı. King'i o kadar çok seviyordum ki bazen fiziksel olarak acı duyuyordum. Uyandığımda ona ihtiyacım vardı; günlerimi onu tekrar göreceğim dakikayı sayarak geçiriyordum; çocuklar uyuduktan sonra onunla geçireceğim geceler için yaşıyordum; ve uykuya dalarken birlikte kurduğumuz hayatı hayal ediyordum.

King beni tamamen tüketmişti. Hayatımda hiç böyle hissetmemiştim. Hiç.

Belki de sorunun bir kısmı buydu. Belki de ona olan aşkıma ve tutkumu nasıl yöneteceğimi bilmiyordum.

"Ne zamandır bu küvette oturmuş düşünüyorsun?"

King'in sesi beni irkiltti. Düşüncelere dalmıştım, eve geldiğini duymamıştım. Başımı kaldırıp, gelip küvetin kenarına oturduğunu izledim. Yüzünde yorgunluk belirmişti.

King hakkında beni en çok etkileyen şeylerden biri, insanları çok iyi okuyabilmesiydi. Hayatın büyük resminde, birbirimizi çok kısa bir süre tanıyorduk, ama o beni herkesten daha iyi tanıyordu. Noktaları hızlı bir şekilde birleştiriyordu ve çıkmaya başladığımızda, banyo saatlerimi, bazen çok fazla düşünmenin yaratabileceği kafa karışıklığına kapılıp kendimi kaybetmemle hızlıca ilişkilendirmişti. Banyoda çok uzun süre kalırsam, sonrasında başa çıkılması zor bir insan olabileceğimi biliyordu.

Temas kurmaya ihtiyaç duyduğum için elimi onun elinin üzerine koydum. "Bizim ilişkimizin bana fazla geldiğine karar verecek kadar uzun."

Beni uzun bir süre düşündü. Düşünceli bir şekilde. "Neden?"

İşte şu anda ihtiyacım olan Kral buydu. Önceki ruh hali değişmişti, şimdi beni dinleyen ve söylediklerimi düşünen bir adam vardı karşımda. "Seni çok seviyorum. Sen ve ilişkimiz söz konusu olduğunda olayları mantıklı bir şekilde görebildiğimden emin değilim. Benim varlığımdan bile haberdar olmadığım düğmelere basıyorsun ve aramızda olan bazı şeylere verdiğim tepkiler konusunda kafam karışık." Öne doğru eğildim, ona yaklaştım. "Tek bildiğim şey, sana doyamayacağım ve sevdiğim adama karşı tam da böyle hissetmek istememe rağmen, aşkıma sınırları olması gerektiği. Sınırların olmadığı bir evlilikte başarısız oldum. İkincisini istemiyorum." İlişkimizin başarısız olabileceğini düşünmek bile kalbimi acıtıyordu, ama bu sefer gerçekçi ve akıllı davranmalıydım.

Söylediklerimi düşünürken derin bir nefes aldı ve göğsü inip kalktı. Onun tepkilerini kendiminki kadar iyi biliyordum. "Sınır koymak benim iyi olduğum bir şey değil, Lily."

Gözlerine baktım ve içlerinde parıldayan dürüstlüğü gördüm. King bana ilişkilerde iyi olmadığını söylemişti; ben ise tam tersine inanıyordum. Sadece doğru kişiyi bulması gerektiğini düşünüyordum. Bu herkes için geçerliydi. Yanlış kişiyle birlikte olursak, gelişemezdik. Hiçbir yere varamayacak

ve hiçbir yere varamayacak tartışmaların cehennemine düşerduk. Şüphe, kararsızlık ve kendimizi olduğumuzdan daha değersiz hissettiğimiz günler geçirirdik. Doğru kişiyle birlikte büyür ve gelişirdik. Destek gördüğümüzü ve olabileceğimizin en iyisi olmak için cesaretlendirildiğimizi hissederdik. Tartışmalar daha iyi yerlere götürürdü, şüpheler kısa sürerdi ve günlerimiz zor geçse de aşk acıyı hafifletirdi.

Yanlış kişiyle birlikte olmanın nasıl bir his olduğunu biliyordum.

Ve artık doğru kişiyle birlikte olmanın nasıl bir his olduğunu biliyordum. King benim için her açıdan doğru kişiydi.

Ve sınır koymakta iyi olmadığını düşünse de, ben onun kafasına koyduğu her şeyi yapabilecek bir adam olduğunu biliyordum.

"İkimiz de değiliz," dedim. "Henüz."

Bunu sindirdi ve bir an düşündü. Sonunda öne eğildi, ense mi avuçladı ve dudaklarımı dudaklarına çekti. Öpücüğümüz yavaş başladı, ama her zamanki gibi çabucak acil ve çılgınca bir hal aldı. King beni küvetten çıkardı ve yatak odamıza taşıdı.

Beni yatağa bırakarak, tişörtünü başından çıkardı ve kot pantolonunu çıkardı. Altında çıplaktı; King iç çamaşırlarına pek düşkün değildi. Özellikle *benim* iç çamaşırı giymeme pek sıcak bakmazdı, ama ben giymeyi tercih ettiğim için çekmecelerimi *kendi* tercihleriyle doldurmuştu. Çoğunlukla çok az şey örten kumaş parçalarından oluşuyordu, ama bulabildiği tüm fiyonklu şeyleri almaya özen göstermişti. Fiyonkların benim için olduğunu söylemişti ama beni tanıdığından beri onlara bayıldığını biliyordum.

"Düşünmeyi kes, Lily," diye emretti, sikini tutarak, "Ve dizlerinin üzerine çök." Sesindeki karanlık titreşim damarlarımdan geçiyordu.

King'in yatak odasındaki kabalığını seviyordum. Onun kirli arzularını.

O *benim* kirli arzularımı uyandırmıştı.

Dediğini yaptım, dizlerimin üzerine çökerken gözlerimi onunkilerden ayırmadım. Gözlerinde gördüğüm onay beni derinden etkiledi ve inleyerek sikini ağzıma aldım.

Avuçlarını başıma koyarak, ben onun sikini emerken beni yerinde tuttu. Teşvike ihtiyacım yoktu; bu en sevdiğim şeylerden biriydi. King'le tanıştığımdan beri öğürme refleksimi kontrol altına almıştım ve onun derin boğazlamaya olan sevgisini sonuna kadar kucaklamıştım.

Kollarımı onun etrafına doladım, kalçalarını tutup yüzüme bastırırken, tam da onun istediğı gibi emip yaladım. Tırnaklarımin derisine keskin bir şekilde batması, onun tıslamasına ve başımı daha sıkı tutmasına neden oldu.

Başımı daha da sıkı tuttu. Tırnaklarımın onun açlığını körüklediğini bildiğimden, onu olabildiğince geriye çekerek emmeye devam ederken baskıyı arttırdım. Boğazıma çarptığında, o kadar gırtlaktan gelen bir homurtu çıkardı ki, ben de tekrar inlemeye başladım.

"Siktir," diye boğuk bir sesle inledi, inlememin titreşimi ona ulaştığında.

Daha iyi bir pozisyon için geri çekildim ve sırtımı ona döndüm. Dizlerimi yukarı kaldırıp ayaklarımla kıcıma dayadım, ellerimi arkamda yere düz bir şekilde koyup başımı geriye yasladım. King üzerimde durdu ve ben onun sikini ağzıma yönlendirip derinlemesine aldım. O benim ağzımı sikti, hızı ve derinliği benim kontrol etmeme izin verdi ve ara sıra sikini taşaklarıyla değiştirmeye izin verdi.

Onu her gün boğazımın derinliklerine alabilirdim; o kadar çok seviyordum. Özellikle de onun ne kadar sevdiğini bildiğim için. Güç değişimi beni heyecanlandırıyordu, çünkü King kontrolü ele alıp ağzımı zorla kontrol edebilirdi, ama bunu asla yapmadı. Bu, seks hayatımızın tüm kontrolü bana verdiği tek kısmıydı.

Tam iyi bir ritim yakalamışken, içimden çıktı ve gardırobumuzun yönüne doğru gitti. Seks oyuncaklarımızı sakladığımız yeri aradı, istediğini aldı ve bana geri döndü, çenesiyle yatağı işaret etti. Onun dediğini yaptım ve bacaklarımı genişçe açtım, çünkü elinde tuttuğu şeyden ne yapacağını biliyordum. King tanıdığım en öngörülemez erkeklerden biri olabilirdi, ama bazı şeyleri tahmin edebiliyordum.

Bu da onlardan biriydi.

Önümde diz çökerek, aldığı ısıtıcı kayganlaştırıcı şişeyi ve kelebek vibratörü yere koydu. Sonra bacaklarımı tutarak yüzünü amıma eğdi ve kıcımın yakınından başlayıp klitorisimi dudaklarının arasına alarak bir uçtan diğer uca yaladı. Bacaklarımı omuzlarına kaldırdı, yerleşip ellerini kıcımın altına kaydırıp ve beni daha önce hiç tatmamış gibi yaladı.

Beni yaladı, emdi ve dilini deli gibi kullanarak orgazma yaklaştırdı. Ben de zevk dalgaları vücudumu sararken iki elimle başını tutup saçlarını çektim.

Tam boşalmak üzereyken beni bıraktı ve geri çekildi. Gözleri karanlık bir şehvetle dolu, "Kendini bitir" diye emretti.

King beni kendimi okşarken izlemeyi severdi. Gözlerini ondan ayırmadan, ona istediğini verdim. Birkaç saniye sessizce izledi, ağzından memnuniyet dolu homurtular çıkarken, sonra o da katıldı.

Parmaklarım daha hızlı çalışırken, bana dilini verdi, yaladı ve sonra içime kaydırıp. Parmaklarımı çıkarmaya başladığımda, onları yerinde tuttu

yerinde tuttu ve birlikte orgazmımı kovaladık. Parmaklarım, onun dili.

Boşalmam içimi parçaladı, çığlıklarım King'in onayını aldı. Ben daha yeni bitirmiştım ki o ayağa kalktı, beni de kaldırdı ve yatağa uzattı.

Yatağa diz çökerek, sert bir hamle ile sikini içime soktu. "Siktiğimin laneti," diye bağırdı, eli boğazımda, gözleri gözlerime dikilmiş. "Ağzını tekrar sikkemek ve yüzüne boşalmak istedim, ama amına ihtiyacım var." İçime sertçe girip çıkıyordu, hamleleri daha sert, daha hızlı, daha talepkar hale geliyordu.

Vibratörü geri getirdikten sonra planından saptığını biliyordum. *İşte benim öngörülemez adamım.* Ve istediğini lazer gibi odaklanarak avlayan yoğun adamım.

Bu anlar için yaşıyordum.

King'in beni dünyadaki tek kadın gibi hissettirdiği anlar.

Bana, onun için dünyadaki tek kadın olduğumu gösterdiğim anlar.

Gözlerimi kapattığımda etrafımı parlak bir ışık sardı.

Zevk çok yoğundu.

Giderek artıyordu.

Patlamak üzereydim.

Hayatta kalabileceğimden emin olmadığım bir uçurumdan düşüyordum. Çok fazlaydı.

King çok fazlaydı.

Tekrar boşaldığımda kalbim, beynim ve içim birbirine çarptı.

Duygularım aşırı hızda çalışıyordu, sadece kendimi bana kaptıran King'in farkındaydım.

İtmek, homurdanmak, inlemek.

İhtiyacı olan rahatlamayı bulmak için deli

gibi çabalıyordu. Ama bunun henüz

gelmeyeceğini biliyordum.

Hiç gelmedi.

O bu kadar heyecanlıyken gelmezdi.

Saatlerce peşinde koşardı. Beni kanayana ve artık dayanamayacak hale gelene kadar becerirdi. Hem zevki hem acıyı içten dışa hissedene kadar.

Tam da benim seviştiğim gibi.

Sonra, erkeğimi iyi tanıyorsam, yarın sabah beni, şu anda hissettiği aynı arzuyla uyandırır. Bu geceki seks, onun vahşi açlığını

ve bu, aramızda her zaman olmasını istediğim şeydi, çünkü King, ihtiyacım olduğunu *bilmediğim* zamanlarda bile bana ihtiyacım olanı vermekten asla vazgeçmezdi.

"Henüz haber var mı?" Ertesi sabah erkenden kulüp evine vardığımda Nitro ve Hyde'a sordum. "Yerini bulduk mu?"

"Haber yok. Yer yok. Az önce Axe ile konuştum, yakında bir şey olabilirmiş, telefona yakın olalım dedi," dedi Nitro.

Baş ağrısının başladığı şakağımı ovuşturdum. Clark Kent'le uğraşmaya başladığımızdan beri baş ağrılarım tekrar günlük hale gelmişti. Gerçek adını bilmiyorduk. Görünüşüne göre ona bu adı takmıştık. Şansımız yaver giderse, gün sonuna kadar adını, adresini ve acıdan hoşlanıp hoşlanmadığını öğrenmiş olurduk. Bu orospu çocuğuyla ne kadar çabuk hallolursak o kadar iyi, sadece başım için değil.

Lily, aşırı ruh halim konusunda beni haklı olarak uyardı. Clark Kent iki hafta önce ortaya çıkıp Storm'dan değil başka birinden aldığı kokaini satmaya başladığından beri, her geçen gün daha da öfkeleniyordum. Storm'u bu lanet şehrin kralı olarak yeniden kurmak için çok çalışmışım ve Kent'i bulup, diğer pisliklerin benim kulübümle uğraşmadan önce iki kez düşünmelerini sağlayacak şekilde onunla hesaplaşmak için verdiğim çabadan vazgeçmeye niyetim yoktu. Ruh halimi eve taşımak kaçınılmazdı ve Lily bunu herkesten daha fazla çekmişti. Eskiden bunların hiçbirini umursamazdım, ama son günlerde kendimi daha çok düşünürken buluyordum.

Hyde bakışlarımı karşıladı. "Dün gece Bones'la konuştum. Sokaktaki dedikodular iyi değil."

"Siktir," diye mırıldandım. "Bu pisliği durdurmalıyız. Bugün."

Hyde başını salladı. "Evet."

Kent bizim dışımızdan gelen kokaini satmaya devam ettikçe, şehirdeki hakimiyetimizi kaybetme ihtimalimiz artıyordu. Ve bu, kendimizi içinde bulamayacağımız bir durumdu. Özellikle de Winter ve ben Melbourne'da Storm'un hakimiyetini kurmuşken. Sydney'in herhangi bir bölümünü kaybettiğimizi anlarılarsa, oraya da saldırmaya başlarlar.

Telefonuma bir mesaj geldi.

Lily: Beni uyandırmadan çıktın. Bütün gün dışarıda mı olacaksın?

Ben: Emin değilim.

Çocuklar Linc'teyken tüm hafta sonunu onunla geçirmeyi planlamıştım, ama Axe sabah 6'dan hemen sonra Kent'e yaklaştığını bildiren bir mesaj attı, ben de haberleri beklemek için kulüp evine gittim. Bunun saatler sürmemesini umuyordum, çünkü o saatleri onunla geçirmek istiyordum.

Lily: Yemek yedin mi?

Ben: Birazdan bir şeyler yerim. **Lily:** Sana bir şeyler getireyim. **Ben:** Hayır. Sen uyu.

Lily: Sana yemek getiriyorum. Dün gece yemek yemedin herhalde. Enerjiye ihtiyacın var.

Onu aradım. Mesajlaşmak başımı ağrıttı. "Bana bir şey getirme. Kick'i yemek almaya gönderiyorum."

"Buna hiç inanmıyorum, King." Sesinde hayal kırıklığı vardı.

"Siktir, Lily, bugün odaklanmam gereken işler var. Son ihtiyacım olan şey senin burada dikkatimi dağıtman."

"Beni görmeyeceksin bile. Yemeği mutfağa bırakıp gideceğim."

Telefonumdan başka bir arama geldi, ben de "Kapatmam lazım.

Bana bir şey getirme."

Cevabını beklemeden telefonu kapattım ve gelen aramayı cevapladım.

Arayan Axe'dı. "Zane, adamının olası yerini buldu. Liam oraya yakın, gidip kontrol edecek."

Liam, Zane'in güvenlik şirketinde Zane ve Axe ile birlikte çalışıyordu. Üçü, bu sorunu çözmek için üç gün önce Sydney'e uçmuştu.

"Adresi bana mesaj at. Ben de adamlarımdan birkaçını oraya göndereyim."

"Hayır, Liam doğrulayana kadar bekle. Gerek yoksa adam israfına gerek yok."

"Bu pisliği kaybetmeyi göze alamayız. Adresi bana mesajla gönder." "Liam onu bulursa kaybetmez."

"Lanet olsun, Axe, adresi gönder lan."

Bir an sessiz kaldıktan sonra, "Tanrım, çok gerginsin Zac..." dedi.

"Evet. Bu orospu çocuğun icabına bakmazsak kulüp başımız belaya girecek. Adresi gönder de bu karışıklığı çözelim."

Uzun bir nefes verdi. "Bana borcun var, yakında bu iyiliğin karşılığını isteyeceğim."

Nedenini sormadım. Axe, gerekmedikçe hiçbir şeyi kimseye anlatmazdı, bu yüzden henüz benimle paylaşmayacağı ihtimali yüksekti. İçgüdülerim bunun eski sevgiliyle ilgili olduğunu söylüyordu. Axe, tüm bu dramadan uzaklaşmak için bir süre önce şehirden ayrılmıştı, ama ayrıldığı kadar çabuk geri dönmüştü. O zamandan beri de kavgta ediyorlardı.

Telefonu kapattık ve kısa süre sonra bir mesaj geldi. Adresi Nitro'ya ilettim. "Kick'i al ve bu adrese gidip adamımızı ara," dedim ona. "Eğer oradaysa, onu çok hırpalamayın. O kısmı bana bırakın."

Ellerimi kirletmeyeli uzun zaman olmuştu. Çok uzun zaman. Ve bu, şu anda Lily ile aramızdaki sorunun yarısıydı. Kulübümü hedef alan biri yüzünden hissettiğim öfkeyi vücudumdan atmam gerekiyordu. Ellerime biraz kan bulaştırmak bize çok yardımcı olacaktı.

"L ily, hayatım, sakın ol ve beni dinle. Bu sefer kilisede evlenmezsen gerçekten pişman olacaksın."

Annem beni öldürüyordu. Yavaşça. Ve her gün. King ile evlenmek şu anda dünyada en çok istediğim şeydi, ama her geçen gün annemin düğünle ilgili yeni fikirleri ortaya çıkıyordu. Kaçmak çok daha iyi bir seçenek gibi gelmeye başlamıştı.

Elimde tuttuğum bıçağı yere bıraktım — onu bıçaklamayı düşündükten sonra ve dedim ki, "Kiliseye evlenmeyeceğim anne. Sana bunu zaten söyledim, lütfen bu konuyu kapat."

Bana öfkeyle baktı ve içini çekti. "Neden bu düğünün her küçük detayı için benimle tartışmakta ısrar ediyorsun?"

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Bu *benim* düğünüm. O yüzden." *Sigara içmem lazım. Asla pes etmemeliydim.*

Elini havada sallayarak bana işaret etti. "Görüyorum ki bu sabah seninle bir yere varamayacağım. King ne zaman eve gelecek? Belki gelip onunla konuşmalıyım."

King'in kahvaltısı için pişirdiğim sosisleri bir kaba koydum ve "Biliyor musun? Bu uzun zamandır duyduğum en iyi fikir. O eve gelince seni ararım, gelip onunla konuşabilirsin." dedim.

El çantasını alıp, sanki beni anlayamayan biriymişim gibi başını salladı ve "İyi. Fikirlerimin olduğu dosyayı da yanıma alacağım. Senin reddettiğin fikirler. En azından bir bakabilir. Belki senin göremediğin mantığı o görebilir. Yani, bu mevsimde dışarıda bir çadırda resepsiyon yapmak istemek kesinlikle saçmalık. Yağmur yağar ve her şey mahvolur. Soğuktan bahsetmiyorum bile."

On.

Dokuz

.

Sekiz.

Yedi.

Altı.

Ön kapı kapandı, evimden çıktığını işaret ediyordu. Yemek masasındaki bir sandalyeye çöktüm ve "Aaarghhh. Onu öldüreceğim!" diye bağırdım.

İlk düğünümün tüm kötü anıları bir anda geri geldi. O zaman da kilisede evlenmek konusunda tartışmıştık. O zamanlar daha genç ve daha enerjik olduğum için onu susturmak çok daha kolay olmuştu. Son günlerdeki işlerim, çocuklar, King ve düğün yüzünden enerjim çok azalmıştı. Bu gidişle düğüne tek parça halinde gidebilirim şanslı sayılırdım.

Tamam, kendini topla ve King'e yemek götür. Sonra masaj ya da pedikür gibi, aklını ondan uzaklaştıracak bir şey yapabilirsin.

Her şeyi topladım, araba anahtarlarını aldım ve kulüp evine gittim. Ona yemek götürmemek söz konusu olamazdı. Benden uzak durmamı söyleyebilirdi, ama bu ona yardım edebileceğim tek yoldu. Tanrı biliyordu ki, diğer tüm çabalarımı reddetmişti.

Vardığımda ortalık sessizdi. King'in ofisinin yönünden düşük bir uğultu geliyordu, ama hepsi o kadardı. Cumartesi sabahları için olağan bir durumdu ve bu, içeri girip ona yemeğini bırakıp kimse beni sohbet için durdurmadan çıkabileceğim anlamına geliyordu.

Kulüpte yavaş yavaş yolumu buluyordum, herkesi ve ailelerini tanımaya çalışıyordum. Bazı kadınlar pek sıcak davranmıyordu. Benimle bir ilişkiye girmeden önce, başkanın karısı olmak için gereken cesarete sahip olup olmadığımı görmek için bekleyeceklerini açıkça belirtmişlerdi. Görünüşe göre onlar için yeterince vahşi değildim. Yeterince cesur değildim ya da başka bir şey. Benim gibi banliyöde yaşayan, uslu bir annenin bir MC başkanıyla ne işi olabileceğini anlamıyorlardı. Onları kulüpte gördüğümde, bana olan nefretlerini gizlemiyorlardı. Ama zamanlarını benim hakkımda dedikodu yaparak geçiren bazı sürtüklerin yoluma çıkmasına izin vermeyecektim. Onların King'in kiminle olması gerektiği konusundaki fikirlerine uymuyor olabilirdim, ama ayağa kalkmam gerektiğinde, benim neyden yapıldığımı görecektlerdi.

King için yiyecek kabını buzdolabına koymuştum ki Devil mutfığa girdi. Beni görünce yüzünde rahat bir gülümseme belirdi. "Günaydın, Lily. Erkenmişsin."

"King'e kahvaltı bırakmaya geldim."

Gülümsemesi genişledi. "Şanslı piç kurusu."

"Evet, huysuz da." Çantamdan Advil çıkardım. "Biterse diye ona verir misin?"

Hapları aldı. "Onu gerçekten çok seviyorsun, değil mi?"

"Tamamen bencilce. Onun eve iyi bir ruh haliyle dönmesini istiyorum. Bunlar biterse, bunun için hiç umudum kalmaz."

Gülerek başını salladı. "Haklısın." Çenesiyle ofisi işaret ederek, "Onu çağırمامı ister misin?" diye sordu.

Başımı salladım. "Hayır. Kalmayacağım. Yemeğin geldiğini söyle."

"Tamam." Bunun üzerine mutfaktan çıktı.

Çıkmadan önce lavaboda birkaç kirli bardağı hızlıca yıkadım ve Cherie içeri girdiğinde neredeyse bitirmiştım. O, Wolf'un eski sevgilisiydi ve bana karşı kararsız görünüyordu. Bana düşman olan kadınlar gibi değildi, ama beni kabul etmekte de çekiniyordu.

"Merhaba," diye selam verdim lavaboyu boşaltırken.

"Merhaba Lily," dedi ve odanın ortasındaki tezgaha büyük bir kutu lamington koydu. Ses tonu temkinliydi, benimle konuşmak istemediğini düşündüm.

"Futbol antrenmanına mı gidiyorsun?" Oğlunun her cumartesi futbol oynadığını biliyordum. Wolf, Jeremy'nin takımdaki başarılarından ne kadar gurur duyduğunu bana anlatmıştı.

Yüzü şaşkınlıkla doldu. "Ah, evet." Sanki onu hazırlıksız yakalamışım gibi, sözleri yapmacık çıktı. Başını yana eğerek sordu, "Bunu nereden bildin?"

Gülümsedim. "Wolf söyledi. Çocuklarınız söz konusu olduğunda gururlu bir baba." Kaşları kalktı ve omuzları gerginleşirken yüzüne somurtkan bir ifade yerleşti. "Öyle mi? O yüzden mi hiç futbol antrenmanlarına ya da veya maçlarına ya da kızımızın dans gösterilerine hiç gelmiyor, değil mi?"

Wolf hakkında söyledikleri, onun hakkında şimdiye kadar gördüklerimle uyuşmuyordu, ama ben onu gerçekten tanıyor muydum? Bazı insanlar, dünyaya görmek istediklerini göstermede çok iyidirler. "Bunu duyduğuma üzüldüm."

Kollarını kavuşturdu, yüzündeki somurtkan ifade hala duruyordu. "Evet. Ama biliyor musun?" Ağırlığını bir bacağına verdi, vücut dili tavırlarıyla doluydu. "En azından bunun onun umursamadığı için değil, bu kulüp yüzünden olduğunu biliyorum. En azından bu var."

Kaşlarımı çattım. "Kulübün bununla ne ilgisi var?" Birden King'i savunmak istedim.

"Bana bu saçmalığı anlatma, Lily. Sen artık bizden birisin; bir kulüp üyesiyle birlikte olmanın ve Storm'dan sonra ikinci sırada olmanın nasıl bir şey olduğunu bilirsin."

Ne demek istediğini anlıyordum, ama onun gibi hissetmiyordum. King ile ilişkimizin başından beri, onun için kulübünün önce geldiğini kabul etmiştim. Bununla bir sorunum yoktu çünkü o bana hiçbir zaman ikinci sırada olduğumu hissettirmemişti. Biz bir şey yaparken onun çağrılmasına sinirlendiğimde bile, bu kararı kolay almadığını biliyordum.

"Ne demek istediğini anlıyorum Cherie, ama kulüp üyesi biriyle birlikte olmayı seçtiğimizde bu bizim seçimimizdir. Onlardan belirli zamanlarda istediğimizi seçip seçemeyiz." Tanrım, King'in dün gece ofisinde tartıştığımızda söylediği sözler aklıma geldi. Onun sözlerini ona karşı kullanmış olmam beni sinirlendirdi, ama lanet olsun, o haklıydı. Bunu daha sonra biraz daha düşünmem gerekecekti.

"Evet, anlıyorum, ama bu, erkeğimin King'in baskısı altında kalmasını sevmem gerektiği anlamına gelmez. Şu anda ailevi sorunları var, ama kulüp her zaman onların öncelikli olduğunu açıkça belirttiği için, hiçbir şey söylemeyecek ya da izin istemeyeceğini biliyorum. Sadece ihtiyaç duyduğunda biraz anlayış gösterilmesini istiyorum." Getirdiği lamingtonları işaret etti. "Bunların burada olduğunu söyle onlara. Cumartesi günü çalışırken kimsenin aç kalmasını istemem."

Onun alaycı tavrını kaçırmadım ve mutfaktan çıkarken söylediği sözleri hala kafamda tartıyordum. Dün Wolf ile konuştuğumda çok üzgün görünüyordu. Ama ona bunu sormak bana düşmezdi, bu yüzden konuyu açmadım. King'e bundan bahsetmeli miydim, emin değildim. Kulüp işlerine karışmak hiç istemiyordum. Ama King'e yardımcı olabilecek bir şey biliyorsam, ona söylemeli miydim? Tanrım, bu durumu çözmek çok zordu. Bunu düşünmek için banyoda uzun süre kalmam gerekecekti.

"Lily."

King.

Gözlerimi ona diktim, onun ilgisiyle içim anında ısındı.

Bana doğru geldi, hiç de memnun görünmüyordu. "Gelme demiştim."

"Ve ben de sana yemek yemen gerektiğini söyledim."

"Lanet olsun," diye homurdandı, elini boynuma doladı ve dudaklarını dudaklarıma yapıştırdı. Öpücüğü bitirdiğinde, "Bir gün beni gerçekten dinleyeceksin," dedi.

"Seni dinliyorum, Kral. Sadece her zaman istediğini yapmıyorum. Ve asla yapmayacağım, bu yüzden benimle evlenmek istiyorsan buna hazır olsan iyi olur."

Parmakları boynuma daha sıkı sarılırken derime batıyordu. "Bu sabah biri çok huysuz uyanmış."

Gömleğini avuçladım ve onu kendime çektim. "Benim tavrımı seviyorsun, ben de sana sevdiğin şeyi veriyorum."

Burun delikleri genişledi. Gözleri ateşle parladı. Ve beni tekrar öptü. Bu öpücük çok daha uzundu. Ben ona istediği tavrı gösterirken, King de bana istediğim sert ve kaba dokunuşları gösteriyordu. Sonunda nefes almak için ayrıldığımızda, boğuk bir sesle, "Bu gece uyuyamayacaksın. Buna hazır ol." dedi.

Beni bırakıp benden bir adım uzaklaştı. Birkaç saniye boyunca gözlerini vücudumda gezdirdikten sonra dönüp mutfaktan çıktı.

"Siktir," diye mırıldandım ve dengemi sağlamak için tezgaha uzandım. *O Adam.*

Bugün onu beklemekle geçecek uzun bir gün olacaktı.

C lark Kent, lanet olası bir gün daha bizden kaçtı. Zane'in bulduğu adres çıkmaza çıkmıştı. Ve bütün gün haber beklememe rağmen, başka bir yer bulunamadı. Bu Kent denen pislik her kimse, saklanma konusunda sihirli yetenekleri vardı.

Eve istediğimden daha geç, saat 7'yi biraz geçe vardım. Ev, kızarmış tavuk kokusuyla doluydu. Lily'yi mutfakta dizlerinin üstünde, kışını havaya dikmiş, çekmeceleri karıştırırken buldum.

Kalçamı mutfak tezgahına dayadım, kollarımı kavuşturup onu izlemeye başladım. Onu sık sık böyle bulurdum. Mutfak dolaplarını ve çekmeceleri temizlemek, stresli olduğunda en sevdiği aktivitelerden biriydi. Stresli olmasını sevmesem de, onu dizlerinin üstünde izlemeye bayılırdım.

"Ne oluyor?" diye sordum.

Cevap verirken yaptığı şeyi bırakmadı. "Lanet olası annem oluyor."

"Biraz daha ayrıntılı anlatır mısın?" Hannah, Lily'nin sinirine benimkinden daha fazla dokundu ve bu önemli bir şeydi, çünkü ben de bazen onun sinirine çok dokunurdum.

Çekmeceden bir Tupperware kabı çıkardı ve tezgahın üzerindeki kapların üzerine koydu. Yerden kalkarak ayağa geçti ve bana döndü, gözleri öfkeden çılgına dönmüştü. "Oh, o buraya geliyor. Yakında öğreneceksin. Düğünümüzle ilgili kararları senin vermen gerektiğini düşünüyor. Anlaşılan doğru kararları vermekte berbatım."

Lily kuaföre gitmişti. Stresinin bir başka belirtisi. Kuaföre gitmekten nefret ederdi ve ya çok acil olmadıkça ya da stresli zamanlarda giderdi. Birkaç hafta önce kuaföre gittiğini bildiğim için, bu ziyaretin duygusal durumundan kaynaklandığını anladım.

"Ne kararları?"

Gözlerini devirdi. "Hepsi!" Tezgâhın üzerindeki kaplara dönerek, anlayamadığım küfürler mırıldanmaya başladı.

Ona doğru yaklaşarak ellerimi ellerinin üzerine koydum ve onu sakinleştirdim. "Sakin ol. O da gelecek ve ben ona bu boktan durumla hiçbir ilgim olmadığını söyleyeceğim."

onunla hiçbir ilgim olmadığını söyleyeceğim."

Derin bir nefes alırken omuzları yükseldi. "Onunla işlerin o kadar kolay olmadığını biliyorsun. Linc ile evlendiğimde tüm yanlış kararları benim verdiğime inanıyor ve bu sefer daha iyi kararlar vermeme yardım etmeye kararlı."

Onu döndürdüm ve gözlerine baktım. "Bu hiç mantıklı değil, Lily. Linc'le evliliğinin bizim evliliğimizle ne alakası var?"

Birkaç saniye sessiz kaldıktan sonra dudağını ısırdı. Düşmek üzere olan gözyaşlarını kaçırmadım ve burada neler olup bittiğini merak ettim. Lily çok ağlayan bir kadın değildi. Hayat konusunda lanet olası bir asker gibiydi, her şeyi hallederdi. Yani bu her neyse, onun için çok önemliydi. "Dün yaptığı bir yorumdan, benim onunla evliliğimi en başından beri mahvettiğimi düşündüğünü anladım. Ve dindarlığı yüzünden, kilisede evlenseydik evliliğimiz sürerdi gibi saçma sapan şeyler düşünüyor. Öyle şeyler." İnanamayan bakışlarıma karşılık, "Kulağa saçma geldiğini biliyorum, ama annemi bilirsin, King. O kafayı yemiş bir kadın. Ve bu yüzünden içkiye başlıyorum!"

Onu bir an inceledim, söylediklerini kafamda işledim. Burada bir şey eksikti. Lily annesinin söylediklerine ağlamazdı, bu yüzden gözyaşlarının gelmek üzere olması bunun sadece Hannah ile ilgili olmadığını düşündürdü. "Başka ne var Lily?"

Kaşlarını çattı. "Ne? Annemin bana bu kadar stres yaşattığı gerçeği dışında..."

"Hayır, annenin söylediklerinin dışında başka ne var demek istiyorum?"

Bunun nedenini öğrenemedim, ön kapı açılıp kapandı ve Hannah bize doğru geldi: "Lily, ön kapının paspası ne oldu? Dışarıda yağmur yağıyor ve ayaklarımı silemedim, evine çamur bulaştırıyorum." Beni görünce durdu. "Oh, King, geldiğine sevindim. Konuşmamız gereken şeyler var."

"Lily söyledi." Masayı işaret ettim. "Otur. Konuşalım, ama söylediklerimi beğeneceğini garanti edemem."

Lily ve annesi bazı yönlerden şaşırtıcı derecede benzerdi, ama birçok yönden de çok farklıydılar. Lily'nin annesinden kesinlikle aldığı tek şey, ilgilenmek istemediğinde söylediklerimi görmezden gelme eğilimi idi. Hannah, ona uyarı gönderdiğimde ses tonumu görmezden gelme eğilimindeydi

uyarıda bulunduğumda ses tonumu görmezden gelirdi ve bu sefer de farklı değildi. "Fikirlerimi çok seveceksin, King. Biliyorum." diyerek beni başından savdı.

Lily masada yanıma oturdu ve Hannah yanında getirdiği dosyayı açarken, "Belki anneme düğünün yerini henüz kararlaştırmadığımızı, ama karar verir verir vermez ilk ona söyleyeceğimizi söyleyebilirsin," dedi. Tonu alçaldı ve sinirli bir hal aldı ve ekledi, "Ve bu karar bizim, başkasının değil."

Hannah omuzlarını geriye attı. "Lily, buna gerek yok..."

"Bazı fikirlerimiz var," diye başladım, "ama hiçbiri lanet olası bir kiliseyi içermiyor, Hannah."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. Lily'nin annesiyle konuşurken küfür etmemeye özen gösteriyordum; bu Margreet'in yetiştirilme tarzından kalma bir alışkanlıktı. Ancak Hannah'nın Lily'ye dikkatini vermesi gerektiği ve bunu sağlaması gereken kişinin ben olduğum açıktı, bu yüzden yapılması gerekeni yapmakta tereddüt etmedim.

"Böyle konuşmana gerek yok, King," diye azarladı Hannah.

"Kızının söylediklerini dinlemediğinde var."

Bana inanamayan bir ifadeyle baktı. "Dinliyorum. Bugün ilk kez düğünü kilisede yapmayacağından bahsedildi."

Lily araya girdi. "Sana daha önce de söylemeye çalıştım anne, ama King haklı; sen dinlemiyorsun."

Hannah'nın gözlerindeki inanmazlık yerini incinmeye bıraktı ve çantasını alıp omzuna astı. "Önemli değil, Lily. Bu konuda fikrimi istemiyorsan, tüm kararları size bırakacağım. Düğün gününde gelirim."

Ayağa kalktım ve onu evden dışarıya kadar takip ettim. "Lily'ye Linc'le evlendiğinde yanlış bir seçim yaptığını söyledin mi?"

Bana başka bir dil konuşuyormuşum gibi baktı. "Ona öyle bir şey demedim. Neden sordun?"

"Dün, ona evliliğini başından beri mahvettiğini söyledin. Evliliğinin başarısız olmasının onun suçu olduğunu söyledin. O neydi?"

"Hayır, öyle demedim. Asla her şeyin Lily'nin suçu olduğunu söylemedim. Öyle değildi."

"Peki ne dedin? Çünkü o senin öyle dediğini ve kilisede evlenmenin evliliğe başlamak için doğru yol olduğunu düşündüğünü sanıyor."

. Bana kalırsa bu saçmalık ve Lily'nin böyle saçma bir şey yüzünden stres yapmasını istemiyorum. O yüzden ikimiz, bundan sonra nasıl devam edeceğimiz konusunda bir anlaşmaya varmalıyız."

Gözleri tekrar büyüdü. "Ben onun annesiyim, Kral, ve benimle bu şekilde konuşmanı istemiyorum."

"Evet, sen onun annesisin ve buna saygı duyuyorum, ama benim onun kocası olacağım ve onun mutluluğunun benim omuzlarımda olduğu gerçeğine de saygı duymalısın. O mutluluğu sağlamak için yapmayacağım hiçbir şey yok, bunun için senin ayaklarına basmam gerekse bile. Öyleyse bana bilmem gerekenleri söyle, Hannah, ben de ikinizin sorunlarınızı çözmenize yardım edeyim."

Onaylamadığını belli ederek içini çekti ama konuşmaya başladı. "Evet, dün onun ilk düğünü hakkında konuşuyorduk. Düşündüm de, ona düğün seçimlerini beğenmediğimi ima etmiş olabilirim. Ama onların yanlış seçimler olduğunu söylemedim, sadece ben farklı seçimler yapardım dedim."

"Kilise'de evlenmek gibi mi?"

"Evet."

"Başka ne?"

"Başka ne demek istiyorsun?"

"Eğer kilisede evlenseydi, evliliği sürer miydi dedin mi?"

"Hayır." Kısa bir duraklamanın ardından, "Tek söylediğim, kilisede evlenmeyi seçtiği için Tanrı'nın ona iyi bakacağıydı."

Lanet olsun.

Hannah'nın bu dini saçmalıkları beni sinirlendiriyordu. Onun inançlarına saygı duymadığımdan değil; sadece bu inançların onu bazen götürdüğü yerlere ve bunları kızlarına zorla kabul ettirmeye çalışmasına tahammülüm yoktu.

"O da senin kilise düğünün için sana hoşgörüyle baktı mı?" diye sordum. Hannah'nın kocasının onu terk ettiğini bildiğim için bu sorunun çok acımasızca olduğunu biliyordum. Ama lanet olsun, kendi hatalı düşüncesini görmesi gerekiyordu.

Dudaklarını sıkı. "O tamamen farklı bir durum..." diye başladı ama onu dinlemek istemediğim için sözünü kestim.

"Hayır, değil. Ve bu eve bir daha adımını atmadan önce bu konuyu biraz daha düşünmeni istiyorum." Ondan uzaklaştım. "Lily ve ben kilisede evlenmeyeceğiz ve bu konuda başka bir şey duymak istemiyorum. Anlaştık mı?"

Uzun bir süre bana baktıktan sonra sonunda başını salladı. Tek kelime etmeden arabasına doğru yürüdü ve gitti.

Kahretsin, bir ilişkinin arasına giren aile üyeleriyle uğraşmanın nasıl bir şey olduğunu unutmuşum. Bu, hiç ihtiyacım olmayan bir baş ağrısı olsa da, gerekirse Lily için her gün savaşırdım.

"Gitti mi?" Lily mutfığa girdiğimde sordu.

"Evet. Sen ve ben önceki konuşmamızı bitirmeliyiz." "Bitirdik."

"Hayır, bitirmedik. Bana annenin evliliğinin yürümediğinden seni sorumlu tuttuğunu söyledin. O ise bana öyle olmadığını söyledi."

"Sana söylediğine eminim." "Hayır, bence söylemedi."

Bana inanamıyormuş gibi baktı. "Şaka mı yapıyorsun? Annemin nasıl biri olduğunu biliyorsun."

"Evet, senin nasıl olduğunu da biliyorum. O bir şey söyler, sen başka bir şey duyarsın. Ve genellikle bunun sebebi, onun söylediği şey hakkında kendine güvenmemen." Ona yaklaştım. "Bence evliliğimizin yürümeyeceğinden endişeleniyorsun. Bir şekilde kendini bir kez başarısız olduğuna ikna ettin, bu yüzden yine başarısız olacağını düşünüyorsun. Ve bunun saçmalık olduğunu bilmeni istiyorum."

Gözleri daha önce akmayan gözyaşlarıyla parladı ve zorlukla yuttu. Konuştuğunda sesi çatladı. "Saçmalık değil, King. Evliliğimde başarısız oldum, bu yüzden tekrar başarısız olabileceğimi düşünmek imkansız değil." Gömleğimi sıktı. "İlişkimizin bitmesini istemiyorum. Seni kaybetmek beni öldürür."

Siktir.

"Beni kaybetmeyeceksin, Lily. Ben buradan bir yere gitmiyorum. Seninle. İyi günde, kötü günde."

"Şimdi söylemesi kolay. İşler zorlaşmadan önce. İnan bana, berbat bir evlilik yaşadım ve bu hayatımda yaptığım en zor şeydi. Bazı günler, sanki ağırlığı altında eziliyormuşum gibi hissediyordum. Nefes alamıyormuşum gibi." İlk gözyaşı, kırık bir fısıltıyla eklerken düştü: "Nefes almak istemiyormuşum gibi."

"O duyguyu ben de bilirim. Ben de o yollardan geçtim ve sana yemin ederim, elim kalbimin üzerinde, bizim o noktaya gelmemize asla izin vermeyeceğim."

"Çünkü beni seviyor musun?"

"Evet, çünkü seni seviyorum."

"Peki ya aşk yetmezse, King? Ya benim nevrotik tavırlarım ve senin pislik ruh halin bizim için dayanılmaz hale gelirse?"

Boynunu kavradım ve kendime çektim. "Seninle evleniyorum ve seni benim yapıyorum, ve ben sahip olduğum şeyleri asla bırakmayan bir adam değilim. Bana defalarca sinirlenebilirsin, ama ben seni asla bırakmayacağım. Ruh halime gelince, sonuçlarından korkmadan bana siktir git diyebilecek tek kişinin sen olduğunu oldukça eminim. Zorlukların üstesinden geleceğimizden şüphem yok, ama günün sonunda, sana hiç kimseye bağlı olmadığım kadar bağlıyım. Beni terk etmeyi dene, Lily, o zaman boşanmanın bizim geleceğimizde yerinin olmadığını göreceksin." Eğilip onu öptüm ve ekledim, "Bu evliliği asla vazgeçmeyeceğim."

Elleri boynuma geldi ve bacaklarını vücuduma dolayarak beni tırmanmak için boynumu kavradı. Elimi kalçalarının altına koyup onu kaldırmaya yardım ederken onu duvara yasladım.

Onu çıplak görmek ve içinde olmak istiyordum.

Sonunda içine girdiğimde, hissettiğim rahatlamayla derin bir şekilde kükredim. Çünkü Lily ile birlikte olmak bana böyle hissettiriyordu.

O, beni tırmalayan şeytanlardan kurtaran nefesimdi.

O, benim rahatlığım, huzurumdu.

Eğer benim onsuz yaşayabileceğimi düşündüyse, hiçbir şeyden haberi yoktu. Onsuz yaşamaktansa ölmeyi tercih ederdim.

'da Pazar sabahı şiddetli yağmurla uyandım. En sevdiğim şeylerden biri. Özellikle Pazar günleri. King ile yatakta yatıp çatıda yağmurun sesini dinlemekten daha güzel bir şey düşünemiyordum.

Dün gece uyumayacağına dair verdiği sözü tutmuştu. Benimle işini bitirdiğinde saat neredeyse 4 olmuştu. O zamandan beri uyuduğum altı saat hiç de yeterli değildi ve akşam yemeği vaktine kadar çocukların eve gelmeden önce günün çoğunu uyuyarak geçirmeyi planlıyordum.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu King, çıplak bacağıma elini gezdirirken.

Ona dönmek için yuvarlandım. "Bütün günü seninle yatakta geçirmek istiyorum." Gözlerinde pişmanlık belirdi. "Yakında kulüp evine gitmem gerek."

Hayal kırıklığım büyüktü ama bunu dile getirmedim. "Tamam o zaman, sen gitmeden önce kahvaltı hazırlayayım mı?"

Dudakları hızla dudaklarıma yapıştı, sonra kıcımı tokatladı ve emretti: "Kalk. Ve buradan çıkarken acele etme."

King bir gösteri istiyordu ve ben de ona istediğini vermekten mutluluk duyuyordum. Yavaşça giyeceklerimi buldum ama kapıya ulaşana kadar giyinmedim. Onun tişörtlerinden birini başıma geçirirken gözleri vücudumun her yerindeydi, güne başlamak için harika bir yoldu. Yemekten önce seks yapmak istememesine şaşırmıştım, ama isteseydi bile, kendimde o gücü bulamazdım. Gece boyunca kaç kez beni becerdiğini düşününce.

Mutfağa doğru yürürken kendi kendime şarkı mırıldandım. Dün gece evliliğimizle ilgili korkularımı içimden çıkardıktan sonra kendimi daha hafif hissettim. Konuşmadan önce bu konuda ne kadar ağır hissettiğimin farkında değildim. Tek bildiğim, son iki haftanın zor geçtiği ve bunu onun ruh haline bağladığımdı. Elbette, onunla yaşamak zordu ve bu da sorunun bir parçasıydı, ama şimdi o konuşmayı yaptıktan sonra, korkularımın da sorunun bir parçası olduğunu anladım. Annemin sinir bozucu tavırları da yardımcı olmuyordu, ama King, onun sözlerini yanlış yorumladığımı görmem için beni zorlamakta haklıydı.

Tanrım, dürüst olmak gerekirse, hayatım boyunca bunu yaptım. Ve Zara'nın da benimle aynı sorunu yaşadığını biliyordum. Anne-kız ilişkisi, olası yanlış anlamalar ve kalp kırıklıklarıyla dolu bir

olası yanlış anlamalar ve kalp kırıklıklarıyla dolu bir mayın tarlası gibiydi.

"Bacon ve yumurta gibi hissediyor musun?" diye sordum, mutfağa geldiğinde.

Bana sanki dünyanın en aptalca sorusunu sormuşum gibi baktı. "Ben her zaman pastırma ve yumurta isterim."

Gülümsedim, onun rahat tavrını seviyordum. Tekrar başarısız olma korkumdan bahsettikten sonra geldiğimiz noktayı seviyordum.

O kahvaltı barındaki tabureye otururken, ben buzdolabından pastırma ve yumurtaları çıkardım ve ona gelecek hafta çocuklarla ilgili gelişmeleri anlattım.

Bizimle yaşamaya başladığından beri, çocuklarımın hayatının her yönüne dahil olmuştu. King, Linc'ten daha pratikti. Linc, babalık becerilerini övüyordu ama sözleri her zaman eylemleriyle örtüşmüyordu, özellikle de şu anki kız arkadaşıyla çıkmaya başladığından beri. King ise daha çok eylemde bulunuyor, daha az konuşuyordu. Onun başlattığı ve benim çok değer verdiğim bir şey, pazar günleri herkesin gelecek hafta neler yapacağını konuşmaktı. Hep birlikte, her şeyi nasıl halledeceğimize dair bir plan yapardık.

"Linc gelemese, Robbie'yi salı öğleden sonra karateye ben götürebilirim," dedi, işim bitmeyeceğini söyledikten sonra. "Ama Zara'yı matematik dersine götürmek zor olabilir. Eğer senin için sorun olmazsa, çocuklardan biri götürebilir."

Kahvaltıyı hazırlamıştım ve tabağını ona uzatarak, "Seni seviyorum, evet, sorun değil" dedim.

Yanına oturup, kızların gelecek cumartesi akşamı bizimle dışarı çıkmak istediklerini söyledim. Monroe, bizim de gitmemizi istediği yeni bir kulüp bulmuştu. "Çocuklar evdeyken hafta sonları kızlarla dışarı çıkmadığımı biliyorum, ama..."

"Önümüzdeki hafta sonu çıkamazsın."

"Bir planın mı var?"

Bana baktı. "Düğünü öne aldık. Gelecek hafta sonu."

"Ne?"

"Önümüzdeki Cumartesi, Lily."

Onun sözlerine şaşırarak gözlerimi kırptım. Bıçağımı ve çatalımı bırakıp elimi kaldırdım. "Tamam, dur, çünkü az önce gelecek cumartesi evleneceğimizi söylediğine yemin edebilirim."

düğünümüzün Cumartesi günü olacağını söyledin. Bu delilik çünkü bir hafta içinde bu düğüne hazır olmama imkan yok."

O başını sallayarak ağzına pastırma tıktırdı. "Hazır olacaksın çünkü bu olacak. Bir hafta içinde."

Ona baktım. "Ciddi misin?" "Evet."

"Neden? Acelen ne?"

Yemeğini bitirip tabağını itti ve bana döndü. "Daha fazla beklemek istemiyorum. Ayrıca, üç hafta daha düşünerek ve plan yaparak geçirirsen, ikimizi de deli edeceksin, bundan eminim."

"Bu kararı tek başına veremezsin. Benim de söz hakkım var..."

Telefonuna bir mesaj geldi ve o k urken küfretti. Sonra bana bakarak, "Gitmem gerek. Umarım bu yine bütün gün sürmez, ama sürebilir."

"King, düğün hakkında konuşmamız bitmedi."

Düğünü öne alamayız. Gelinliğim

yok.

Mekan da yok.

Ve hala resepsiyon için karar vermedik.

Bir haftada bunu başarabileceğimi düşünerek çılgına dönüyor.

Bir hafta!

Adam bazen çılgın fikirler üretir, ama bu seferki hepsini geçer.

Cevap vermediğinde, tekrar ettim. "King! Bu konuyu halletmeliyiz. Düğün..."

Rengi değişti. Artık sakın değildi, yoğunluğu geri geldi. "Bugün düşün. Akşam daha fazla konuşuruz."

Ona baktım, kafam bu konuda kontrolden çıkmıştı. Ona söylemek istediğim milyonlarca şey vardı, ama konuşmamızı keseceğini biliyordum. Akıllı, halletmesi gereken şeye takılmıştı. Bu yüzden derin bir nefes aldım ve tüm düşüncelerimi, o tekrar bize odaklanana kadar kafamın içine hapsettim.

O tabureden kalkarken, elimi koluna koydum ve onu dururdum. Gitmeden önce Wolf'u konuşmak istiyordum. "Sana söylemem gerekir mi bilmiyorum, ama dün Cherie ile konuştum ve Wolf'un şu anda biraz baskı altında olduğunu söyledi."

"Şu anda hepimiz baskı hissediyoruz, Lily." Sesi sertleşti, bu konuşmayı yapmamızın doğru olup olmadığını sorgulamama neden oldu. Ama dün Cherie'nin sesinde bir şey duymuştum, bu konuşmayı yapmamız gerektiğini hissettirmişti.

"Biliyorum, ama bence onda bir şeyler var. Cherie stresli görünüyor. Belki onu bir kontrol etmelisin."

Ayağa kalktı ve çoğu insanı kaçırarak bir ifadeyle bana baktı. "Bu seni ilgilendirmez. Cherie de bunu sana karıştırmayacak kadar akıllıdır." Eğilerek dudaklarını dudaklarıma değdirdi ve "Sonra görüşürüz" dedi.

Açıkça haddimi aşmıştım. Bu hatayı bir daha yapmayacaktım.

King düğünü öne almam konusunda beni zor durumda bıraktıktan sonra Tatum'u aradım ve kafamdaki her şeyi çözmek için hemen yardıma ihtiyacım olduğunu söyledim. Tüm kızlar arasında, benim zorlandığım durumlarda iyi olan, pratik olan oydu. Ben duygularımın içinde kaybolurdum. O ise duyguları gerçeklerden ayırıp bana yol gösterirdi.

Bana bir saat süre verip sonra yola çıkacağını söyledi. Ayrıca diğerlerine de daha erken gelmeleri ihtimaline karşı onları aramamı söyledi. "Deliliğin çoktan baş göstermeye başladı," dedi. "Buradan duyabiliyorum. Umarım benden önce biri oraya varır, çünkü bu işi bir an önce halletmemiz lazım."

Evie ve Hailee meşguldü, ama Monroe hemen geldi ve Tatum gelene kadar yarım saat boyunca King ve onun saçma fikrini aklımdan çıkarmaya çalıştı.

Başarılı olamadı.

"Yani, o adam bir düğünü planlamanın ve her şeyi mükemmel bir şekilde ayarlamanın ne kadar zor olduğunu anlıyor mu?" Tatum mutfağına girerken ona sordum.

Monroe cevap veremedi Tatum elini kaldırdı ve sözü devraldı. "Dur bakalım Lily, derin bir nefes al." Çantasını yemek masasına attı ve deri ceketini çıkardı. "Bu arada, bu lanet yağmurun ne kadar süreceği belli mi?"

Hafta sonu yağmur yağacağı düşüncesi beynimi karıştırdı. "Tanrım, yağmur bütün hafta sürecekse bu düğünü kesinlikle ertelemeyeceğim! Annemin çadırda düğün yapma konusunda haklı çıkmasına izin vermeyeceğim!"

Monroe kaşlarını çattı. "Hannah ne dedi?"

Vücudumdaki gerginliği atmak için yüksek sesle nefes verdim. "Ne demedi ki? Bugün onun hakkında konuşmak istemiyorum. Ama düğün tarihi hakkında bir karar vermeden önce hava tahminini bilmem gerekiyor."

Telefonuma uzanırken Tatum beni durdurdu. "Lily, sakın ol ve bunu bir konuşalım. King neden tarihi değiştirmek istiyor, söyle bana."

"Daha fazla beklemek istemiyor ve üç hafta daha beklersek ikimizi de deliye çevireceğimi düşünüyor."

Tatum yavaşça başını salladı. "Bunu söylemekten üzgünüm, ama bu konuda ona katılıyorum."

Tatum'un King'in düşündüğü herhangi bir şeye katılması, beni durup onun söylediklerini gerçekten düşünmeye itti. O, King'e neredeyse hiç katılmıyordu. Katılırsa da bunu itiraf etmekten nefret ediyordu.

King benim sınırlarımı iyi biliyordu, bu yüzden üç hafta daha böyle devam ederse işlerin iyi bitmeyeceği konusunda muhtemelen haklıydı. Bazı konularda kafamı kuma gömmekten hoşlanıyordum ve muhtemelen düğün planları konusunda da öyle yapıyordum.

Düğünü öne almak akıllıca bir hareket olabilirdi, ama bunu bilmek, beynimin bunu kolayca kabul edeceği anlamına gelmiyordu. Tarih değişikliğinin pratik yönleri beni bu kadar bunaltırken olmazdı.

Hepsinden öte, tüm bunlar gerçekleşirse bir hafta sonra evleneceğimi fark etmek...

King sonsuza kadar benim olacaktı.

Ve onunla evlenmek istediğim her şey olsa da, ya her şeyi mahvedersem?

Tanrım.

Dün geceki konuşmamızdan sonra kendimi daha iyi hissettiğimi sanmıştım, ama öyle değildi. Hâlâ kendimden şüphe ediyordum.

"Tamam, benim ve çılgınlığım hakkında haklı olabileceğini kabul ediyorum, ama bu her şeyi zamanında halletmek için yeniden düzenleyebileceğim anlamına gelmez. Bu konuda bana katılıyorsundur herhalde." Panik başlıyordu. Midem stresle düğümlenmişti.

Monroe da katıldı. "Ah, tatlım, arkadaşlarının kim olduğunu unutuyorsun. Tatum ve ben istediğin her şeyi gerçekleştirebiliriz. King fikrini değiştirip yarın düğün yapmak istese bile, biz senin arkadaşınız."

"Tanrım," dedim, stresim artıyordu. "Gerçekten mi? Yani, henüz bir mekan bile bulmadık. Bu kadar çabuk bulabileceğimizi sanmıyorum."

Tatum başını sallayarak mutfğa gitti ve Milo kutusunu çıkardı. Kutuyu kaldırarak, "Önce içelim. Sonra plan yaparız. Birinden mekan için yalvarmak zorunda kalsam bile, bunu gerçekleştireceğiz. Ve eğer King'e onun haklı olduğunu söyleyenin ben olduğumu söylersen, ölene kadar inkar ederim," dedi.

, kulübümü mahveden o orospu çocuğun yerini bulmak için bir gün daha boşa harcamıştı. Eric Bones, Storm'dan gelmeyen daha fazla kokainin sokağa çıktığını doğrulamıştı.

"Winter'dan bugün haber aldın mı?" diye sordu Hyde, ofisimde karşımdaki koltuğa oturarak. O da benim kadar sinirli görünüyordu.

"Evet. Bu olaydan dolayı baskı altında." Black Deeds'in Melbourne şubesinin bizim bölgemizi ele geçirmek için harekete geçtiğini söylemişti.

"Herkes burada, seni bekliyor."

Şimdi yapmamız gerekenleri gözden geçirmek için tüm üyeleri çağırmıştım. Artık bekleyemezdim. Bu pisliği şehirde bulup kendimiz yakalayacaktık. Bize daha fazla sorun çıkarmadan.

Sandalyeyi geri itip ayağa kalktım ve kulüp barına doğru yürüdüm. Herkes ne söyleyeceğimi beklerken tüm gözler bana çevrildi. Pazar akşamı saat 7'de tüm kulübün toplanması alışık olmadıkları bir şeydi, bu yüzden bir şeylerin olacağını biliyorlardı.

Odaya bakarak, "Yeni bir düşmanımız var. Onu bir an önce ortadan kaldırmamız gerekiyor. Bu gece hepimiz kapı kapı dolaşıp onu bulacağız. Kapıları tekmelemeniz, insanları yataklarından sürüklemeniz, ortalığı birbirine katmanız umurumda değil; onu bulana kadar durmayacağız." Sesim sertleşti ve "Anlaşıldı mı?" diye sordum.

Onlar onay verdiklerinde, "Daha fazla bilgi için Hyde'a gidin ve bu adamı bulursanız, ilk bana haber verin. Onu durdurmak için ne yapmanız gerekiyorsa yapın, ama bana canlı olarak getirin" dedim.

Onları bırakıp ofisime geri döndüm. Telefonumu çıkarıp Lily'yi aradım, ama o cevap vermek için bayağı zaman geçirdi. "King. Eve geliyor musun? Yoksa akşam yemeğini hazırlayayım mı?"

"Bu gece eve gelmeyeceğim. Yemeği saklama."

"Oh, tamam." Kısa bir sessizlik ve sonra, "Her şey yolunda mı? Sesin mutlu gelmiyor."

Yüzümü ovuşturdum. "Evet. Yarın görüşürüz."

Telefonu kapatıp masanın üzerine bıraktım ve arkamdaki viski şişesini aldım. Bir bardak doldurup bir yudumda içtim. İşe yaradı ama gerginliğimi atmak için daha fazlasına ihtiyacım vardı. Kan dökmek için can atıyordum. Clark Kent'i bulduğumuzda, saatlerce ellerimi onun kanıyla lekelemek için uğraşacaktım. Ve bunun bir an önce olması gerekiyordu.

Wolf odaya girerken boğazıma bir bardak viski daha attım. Yüzündeki ifadeyi görünce, Lily'nin daha önce söylediği sözleri hatırladım. *Sanırım onda bir şeyler dönüyor.* Karısının Lily'ye bu konuyu açması beni çok sinirlendirmişti. Lily'nin de bu konuyu bana açması da sinirimi bozmuştu.

"Ne?" diye bağırdım, onun söyleyeceği her şeyi duymak istemiyordum. "Siktir," diye mırıldandı, sesinde rahatsızlık belliydi.

"Bunu sana söylemek
bunu sana söylemekten nefret ediyorum..."

"Öyleyse yapma. Bu ofisten çık ve sana verilen işi hallet."

Sessizce bana baktı. Sessizlik uzadığında, "Bir sorun mu var, Wolf?" dedim.

Sadece bir saniye düşündü. "Hayır."

"İyi, çünkü benim için bu gece senden ne beklediğimi çok net bir şekilde belirttim ve eğer istediğimi yapamazsan, ikimizin de istemediği büyük bir sorunumuz olur, bunu sana garanti ederim."

Başını sallayarak, "Sorun yok, King," dedi. Onun gitmesini izledim, içimdeki canavar uyanmaya başlamıştı.

Kan.

Onu görmem

gerekiyordu.

Hissetmem

gerekiyordu.

Dökmem gerekiyordu.

Beş saat sonra onu kontrol etmek için aradığımda Nitro, "Yağmur hiçbirimize yardımcı olmuyor," dedi. "Şehrin bu tarafına yağmur yağıyor, bizi yavaşlatıyor. Yağmur sayesinde polisler de tam kadro dışarıda. Bu gece pek başarılı olacağımızı sanmıyorum."

Haklıydı; yağmur şiddetini artırmıştı. Bazı sokaklar su altında kalmaya başlamıştı.

"Listemde bir yer daha var. Diğerlerinin listesi nasıl gidiyor?" Nitro, operasyonumuzu takip eden ve Sydney'in her köşesinin kontrol edildiğinden emin olan kişiydi.

"İlerleme var ama bu adamı bulmaya yaklaşamadık bile. Ya kimse onun hakkında hiçbir şey bilmiyor ya da ağızlarını kapalı tutmaları için yeterince para vermiş."

Benim tahminim ikincisiydi. "Yağmur bizi durduramaz kardeşim. Herkesi daha çok zorla. Onu bulmak istiyorum."

"Siktir, King. Seni anlıyorum ama..."

"Ama yok, Nitro. Devam ediyoruz."

Devil'e bakmadan telefonu kapatmak için ekrana bastım. Durduğumuz evi işaret ederek çenemi salladım ve "Sen arkayı al" dedim.

O da başını salladı ve hızla evin yan tarafına doğru ilerlerken, ben ön kapıya yöneldim. Zaten sıırıslıklam olduğum için, yağmurun ve çamurun farkına bile varmadan ilerledim.

Kapıya ulaşmadan kapı açıldı ve bir adam dışarı fırlayarak bana silahla ve öfkeyle bağırarak saldırdı. Silahım nişan almıştı ve ateş etmeye hazırdı, ikimiz de tetiği çektiğimizde silah sesleri şiddetli yağmurla karıştılar.

Kurşunu sağ kolumu sıyırdı. O kadar heyecanlıydım ki, bunu neredeyse fark etmedim. Hızımı artırdım ve ona saldırdım. Kurşunum karnına isabet etti ve onu yavaşlattı, bu sayede onu kolayca yakalayıp yere yatırabildim.

Bir saat öncesine kadar bu adamı hiç duymamıştım, konuşmuş olduğumuz başka bir pislik bana bu adresi vermişti. Bu adamın, Storm'un işine karışan bir arkadaşı hakkında durmadan konuştuğunu söylemişti. Aldığım karşılama partisine bakarak, Clark Kent'i bulmaya bir adım daha yaklaştığımızı düşündüm.

"Tanrım, King, iyi misin?" Devil, evin önüne gelerek bana katıldı.

"Evet. Onu içeri taşımama yardım et."

Adam tekmeliyor ve çığlık atarak bizim elimizden kurtulmaya çalışıyordu ama Devil ve ben onu içeri taşımayı başardık. Onu kanepesine attığımızda her tarafım onun kanı ve çamurla kaplıydı. Onu kontrol altına almak için yüzüne sert bir yumruk attım. "Kapa çeneni!"

Bana tükürdü. "Siktir git! Sana hiçbir şey söylemeyeceğim."

Onu tekrar kaldırdım, döndürdüm ve odanın diğer tarafına sertçe ittim. Kıcının üstüne düştüğünde silahımı çekip bacağına ateş ettim.

önüne çömelmeden önce. "Gerekirse vücudunu kurşun yağmuruna tutarım, ama arkadaşının ne yaptığını bana anlatana kadar buradan ayrılmıyorum." Nişan alıp diğer bacağına ateş ettim ve hırıldayarak, "Bir daha bana tükürürsen, saatlerce acı çekmeni sağlarım."

Adam acı içinde kükredi, yüzü öfke ve acıdan kızıl bir hal almıştı. İstedigimi vermeyip öfkesine devam edince, bıçağımı çıkardım. Çenesinden tutup, "Senin gibi pisliklere en çok ne yapmaktan hoşlandığımı biliyor musun?" dedim. Bıçağın ucunu göğsüne dayadım, canavarım onun korkusuyla besleniyordu. "Bazıları buna bıçaklamak diyor, bazıları kesmek, ama ben oyma olarak düşünmeyi seviyorum. Et ve kandan yapılmış şaheserler yaratmayı seviyorum." Gömleğine uzandım ve önünü ikiye böldüm. "Ve bunu yavaşça yapmayı seviyorum. Rahat ol, çünkü önümüzde uzun bir gece var."

Bıçağım derisini deldiğinde, "Onu ispiyonlamayacağım!" diye bağırdı.

Daha önce açtığım kurşun yarasının yanına, karnına derin bir kesik attım. "İspiyonlayacaksın," diye söz verdim, içimdeki şeytanlar canlanmaya başladı.

Devil onu tutarken ben derisini kesmeye devam ettim. O pisliğe hakkını vermem gerek, bir süre çılgılık atmadı. Parmaklarına kadar kesene kadar konuşmadı.

Vücudundan kan damlarken, "Lanet olsun, o kasabadan ayrıldı. Parmaklarımı kesme... Ne istersen veririm" diye nefes nefese konuştu.

Ondan sonra bildiği her şeyi anlattı, çok fazla bir şey değildi ama Sydney'de arkadaşını bulamayacağımızı anlamamız için yeterliydi. Clark Kent daha fazla kokain bulmak için Brisbane'e dönmüştü.

Bilgiyi aldıktan sonra, Devil yerde yatan adama baktı. "Onunla ne yapacaksın?"

Ayağa kalktım ve silahımı adamın kafasına doğrulttum. Ondan bilgi almak, kan içme ihtiyacımı biraz azaltmıştı. Tetiği çekmek de buna katkıda bulunmuştu. Ama Kent'in kanı ellerime bulaşana kadar, bu ihtiyaç tam olarak tatmin olmayacaktı.

"Nitro'yu ara," dedim Devil'e. "İhtiyacımız olan şeyi aldığımızı söyle, herkes eve gidebilir."

O Nitro'yu ararken, ben de Scott Cole'u aradım. Dördüncü çalınca cevap verdi. "Siktir, King, saat geç oldu. Ne oldu?"

"Sana bir işim var. Yarın şehirde olacağım."

King şehirden ayrılıyordu.

Adam dün bana düğün tarihini değiştirmeye zorlamıştı ve şimdi de ne kadar süreliğine olduğu belli olmayan bir süreliğine şehirden ayrılıyordu.

Derin nefes al, Lily.

Buna alışkınsın. O

böyle biri.

Planlar yapar ve sonra da aynı hızla değiştirir.

Başarabilirsin.

Derin bir nefes al.

"Lily," diye sordu, "az önce söylediklerimi dinledin mi?"

Yatağımızın ucunda oturmuş botlarını bağlarken ona baktım. Derin bir nefes alıp başımı salladım. "Evet, duydum."

Bunu sindirdi, gözlerini biraz kısarak. Sanki bu yeni gelişmeyle ilgili hislerimi ölçmeye çalışıyormuş gibi. "Tahminimce perşembeye kadar evde olurum. En geç cuma."

Onunla başa çıkamazdım. Bugün yapamazdım. Çocuklar sabah bana cehennemî yaşatmıştı ve onları okula geç götürmüştüm. Linc, gecikmiş nafaka ödemesini yapması için ona yaptığım ricadan dolayı bana sataşmıştı. Annem telefonuma, ne yaparsam yapamayıp anlayamadığım garip bir mesaj bırakmıştı. Mesajın ana fikri, bana kızgın olduğu idi. Onunla sonra ilgilenirdim. Üstüne üstlük, bu sabah çamaşır makinesi bozulmuştu ve King'e bunu söylediğimde, omuzlarını silkti ve Brisbane'den dönene kadar beklemesi gerektiğini söyledi. O anda Brisbane'e *gideceğini* bile bilmiyordum.

Ona bakmaya devam ettim, çünkü gerçekten başka yapacak bir şey yoktu. Yani, ağzından ne çıkacağını hiç bilmiyordum. "Cumartesi günü düğüne katılmamız gerektiği için Cuma gününe kadar eve dönmenizi umuyorum."

Ne olduğunu anlamadan, ayağa kalkmış ve beni tutarak duvara doğru geriye doğru çekmişti. "Bir sorun mu var?" diye

diye homurdandı, eli boynuma dolanmıştı.

Elini benden çekmeye çalıştım ama başaramadım. "Bırak beni, King. Şu anda bana böyle davranmanın sırası değil."

Karanlık, fırtınalı gözleri benimkilere kilitlendi ve beni bırakmadı. "Günlerce senden uzak kalacağım, Lily, ve şu anda en son endişelenmem gereken şey senin bana karşı havanda olup olmadığı. Bununla bir sorunun varsa söyle."

Ellerimi göğsüne koydum ve onu ittim. Bunu beklemiyordu, bu yüzden onun tutuşundan kurtulmayı başardım. "Evet, bununla bir sorunun var! Düğün tarihini değiştirmeye beni sen zorladın. Planlara yardım edeceğini söylemiştin. Her şeyin yoluna gireceğini söylemiştin. Ve şimdi, halletmem gereken onca iş varken, bu hafta burada bile olmayacaksın!" Tüm hayal kırıklığımı dışa vururken, vücudum King'inki gibi fırtınalı bir enerjiyle doldu. "Gitmenle bir sorunun yok. Bunu asla yapmayacağımı biliyorsun. Ama lanet olsun, bu hafta olmasa daha iyi olurdu." Bana doğru gelirken parmağımı havaya kaldırdım ve ekledim, "Ve şimdi sızlanan bir kaltak gibi konuşuyorum! Gitmeliydin, ben de Brynn'i arayıp içimi dökerdim. Neden her zaman bana istemediğim şeyleri söylemeye zorluyorsun?"

Bana çarptı, güçlü kollarıyla beni kaldırıp yatağa attı, elleriyle giysilerimi yırttı, dudakları dudaklarımı yuttu. Nefes almak için başını kaldırdığında, "Çünkü ne düşündüğünü bilmem gerekiyor. Nasıl konuştuğun umurumda değil; tek umursadığım şey, bu boktan durumu halletmek ve bununla başa çıkmak. Başka bir evliliği daha mahvetmek istemiyor musun? Bana doğruyu söyle. Başarısız olmamamızın tek yolu *bu*."

Bütün bunları sindirirken nefesim hızlandı ve kesik kesik oldu. Kahretsin, haklıydı. Neden her zaman haklı olmak zorundaydı? Bacaklarımı çıplak vücuduna doladım ve yüzünü tuttum. "Tanrım, seni seviyorum, ama bazen beni çok sinirlendiriyorsun!"

Ağzını benimkine yaklaştırdığımda, içime girdi. Vücudumuz hızlı ve öfkeyle birbirine karışırken, ikimiz de boşalmayı bekliyorduk. Öfke, aşk ve umut çarpışıyordu, bizim özel kimyamız. Boşaldığımızda, King tüm hayal kırıklıklarımı yok etmişti ve geriye sadece ona olan derin aşkım kalmıştı.

Sonra, kot pantolonunun fermuarını çekerken, "Perşembe günü eve gelmek için elimden geleni yapacağım" dedi.

Tişörtümü başımdan geçirdim ve başımı salladım. "Biliyorum."

Giyinmeyi bitirirken sessizce birbirimize baktık. Sonra beni kendine çekip saçlarımı okşadı. Alnımı öptü, nefes verip "Siktir, seni seviyorum" dedi.

Kollarımı ona doladım ve göğsüne yaslandım. King bana bu kadar içten davranmazdı, bu yüzden böyle davrandığında onu daha da çok seviyordum. "Ben de seni seviyorum."

Pazartesi günü boşa geçti, Salı da pek iyi geçmedi. Tanrıya şükür King Brisbane'e sağ salim ulaştı. O yola çıktığında hep endişelenirdim, bu yüzden Pazartesi gecesi pek uyuyamadım. Salı günü çok az uykuyla, pisliklerle dolu bir gün geçirdikten sonra, öğleden sonra başım çok ağrıyordu. King, Sydney'de kalan Kick'in Zara'yı okuldan sonra matematik dersine götürmesini ayarlamıştı, ama onu eve götürürken kulübe geri çağırılmıştı, ben de onu oradan almaya gittim.

Baş ağrıyla birlikte.

Ve gece yapmam gereken milyonlarca iş, baş ağrımı dayanılmaz bir seviyeye çıkarmıştı.

İşte bu haldeyken, Marley olarak da bilinen, beni nefret eden kaltak Jenny from the Block ile karşılaştım. Ona kafamda Jenny from the Block diyordum çünkü Jennifer Lopez'e benziyordu. Onu böyle düşünmeyi bırakmam gerekiyordu, çünkü Jennifer gibi güzel olmasına rağmen ruhu çok çirkindi.

Bir şey içmek için mutfığa girdiğimde ona rastladım. O ve June, başka bir yaşlı kadın, King'in adamlarına Brisbane'e gitmelerini emrettiğini tartışıyorlardı. İçeri girdiğimi duymadılar ve dinlediğimin farkında olmadan konuşmaya devam ettiler.

"Bu saçmalıktan bıktım artık," dedi Marley. "King bir şey diyor ve adamlarımız hemen koşarak geliyor."

"Lizard kulüpten ayrılmak üzere," dedi June.

"Evet, Marx'a King'e karşı çıkmasını söylüyorum..." diye başladı Marley, ama onu keserek sözünü bitirdim.

"Biliyorsunuz, King ve bu kulüp ile bu kadar sorun yaşıyorsanız, gidin gidin," dedim, ikisine de öfkeyle bakarak. "Tanrım,

siz ikiniz bu kulübün ne olduğunu anlıyor musunuz?"

Marley de bana dik dik baktı ve bana doğru geldi. "Tabii ki anlıyoruz. Biz senden çok daha uzun süredir buradayız, unuttun mu?"

"Öyle görünmüyor, Marley. Buradaki işlerin nasıl yürüdüğünü öğrenmen ve kulübe ve King'e biraz saygı duymayı öğrenmen gerekiyor gibi görünüyor."

"Şu anda ciddi misin, kaltak?"

Onun kişisel alanına girip ona yaklaşarak onu sıkıştırdım. "Evet, çok ciddiym."

Siktir, bugün geçirdiğim günden sonra, bu kaltağı yere sermekten başka bir şey istemiyordum. Ve o beni itmeye devam ederse yapacaktım da. King'in buna itiraz etmesi umurumda bile değildi.

Omzumu itti ve iğrenç bir gülümsemeyle bana vurdu. O gülümseme, beni alt edemeyeceğimi düşündüğünü gösteriyordu. "Evet, sanmıyorum Lily. Sen sıradan bir orospusun. King'in sende ne bulduğunu anlamıyorum. Yani, onun ihtiyacı olan türden bir yaşlı kadın olmak için cesaretin yok. Eminim ki, onu gerçekten tatmin edecek birkaç fahişesi vardır..."

Beynim acı ve öfkeyle patladı. Nasıl benim erkeğim hakkında böyle konuşabilir? Ona saldırdım, onu o kadar sert ittim ki odanın ortasındaki tezgaha çarptı. Aramızdaki mesafeyi tekrar kapatıp ona doğru ilerlerken her santimim öfkeyle yanıyordu. Yüzüne tokat atarak bağırdım, "Bir daha King hakkında böyle konuşma!"

Yüzü kendi öfkesiyle çarpıldı ve bana bağırdı, "Ne istersem onu söylerim!" Saçımı tutup sertçe çekti ve bana yumruk attı.

Kısa sürede birbirimize yumruk atıyor, tokatlıyor ve bağıríyorduk. Mutfak eşyaları her yere uçuşuyordu ve ortalığı darmadağın ettik. June da kavgaya karışmaya çalıştı ama onu o kadar sert yumrukladım ki yere yığıldı ve kalkamadı.

"Lanet olsun!" Kick, gürültünün ne olduğunu görmek için geldiğinde bağırdı. Marley'i benden çekip, "Durun!" diye bağırdı.

O, onun tutuşunda çırpındı, ama ona karşı koyamadı. "Beni bırak!"

"Sakinleşene kadar seni bırakmayacağım," dedi, gözlerim gözlerimle buluştu. "Ne oldu böyle?"

Kaşlarımı kaldırarak saçlarımı gözlerimden çektim. "Sadece işimi yapıyordum."

Bu kez kaşlarını o kaldırdı. "İşini halletmenin yolu bu mu?"

Marley'nin yanında durduğu yere birkaç adım attım. Onun gözlerinin içine bakarak, "Hayır, bu senin işin değil," dedim. Yüzünü sertçe kavrayarak, "Bir daha King hakkında kötü konuşursan, bunu sana çok pişman ederim. Bu kulübe bir daha adımını atmayacağından emin olmak için elimden gelen her şeyi yapacağım. Ve bunu yapacak cesaretin ya da gücün olmadığını düşünüyorsan, dene bakalım, orospu."

Bana uzun bir süre daha öfkeyle baktıktan sonra Kick'in elinden kurtulup mutfaktan çıktı.

June onun peşinden koştu, Kick ise alçak sesle ıslık çalarak, "Bana seni asla kızdırmamam gerektiğini hatırlat, Lily," dedi.

"Bence sorun olmaz, Kick. Sen o ikisi gibi bir orospu değilsin."

Kıkırdadı ve sonra çenesini kapıya doğru kaldırdı. "Zara barda seni bekliyor, ama yerinde olsam önce yüzünü temizlerdim."

Çantamı aldım. "Öğleden sonra onu dersine götürdüğün için teşekkürler. Sana borçluyum."

Gülümseyerek, "Bir dahaki sefere pişirdiğinde ünlü kızarmış tavuğundan biraz alacağım," dedi.

Gülerek, Marley'nin vurduğu yerden yüzüme yayılan acıyla yüzümü buruşturdum. "Tanrım, bu çok acıyacak, değil mi?"

"Sana bunu söylemek istemezdim ama evet."

"Buna kesinlikle değdi," dedim ve odadan çıkıp yüzümü temizlemek için banyoya gittim.

Yolda Cherie'ye rastladım, yüzümü görünce gözleri fal taşı gibi açıldı. "Kahretsin, ne oldu sana?"

"Arkadaşların Marley ve June benimle kavga etti."

Onun yanından geçmeye çalışırken, elini koluma koydu ve "Marley ve June benim arkadaşım değil, Lily" dedi.

Durdum. "Senin için ne oldukları umurumda değil, ama benim için öyle değiller. Ve dürüst olmak gerekirse, bu konuyu konuşmak istemiyorum."

"Anlıyorum. Ama umarım sen kazanmışsındır. O kızların hadlerini bildirecek biri lazım."

Bu beni şaşırttı. "Umarım kazanmışımdır. Niyetim oydu."

Gülümsedi ve bu, arkadaşlarım dışında buradaki diğer kadınlardan gördüğüm en samimi gülümseme gibiydi. "O ikisinin moralini bozmasına izin verme. Burada senin tarafında olan çok kişi var."

"Geçen gün senden öyle bir izlenim almamıştım."

Gülümsemesi kayboldu. "Evet, o konuda özür dilerim. Wolf hakkındaki endişelerimi dile getirmemeliydim."

King'in bana bunun beni ilgilendirmediyi söylediğine tamamen aykırı olarak - çünkü temel insanlık duygusu beni *ilgilendiriyordu* - "Zorluklarını paylaşmaktan çekinme, Cherie. Konuşacak birine ihtiyacın olursa ben her zaman buradayım" dedim.

Bir anlığına aşağı baktıktan sonra gözlerime tekrar baktı, gözleri yaşlarla dolmuştu. Ağlamamak için dudaklarını ısırarak, yumuşak bir sesle, "Teşekkür ederim. Çok fazla arkadaşım yok ve şu anda ailemle ilgili her şeyin kontrolden çıktığını hissediyorum. Wolf ile ilgili. Ve gerçekten endişeleniyorum..." dedi.

Gözyaşlarına boğulduğunda, kollarımı ona doladım ve sarıldım. "Neler olduğunu anlatmak ister misin?"

Benden uzaklaşarak gözyaşlarını sildi. "Babası üç hafta önce intihar etti ve o da çöküyor. Yardıma ihtiyacı var, konuşacak birine, ama yardım almayı reddediyor. İyi olduğunu ve sorunlarını kimseyle paylaşmak istemediyi söylüyor. Her şey için benimle kavga ediyor ve bazı geceler eve gelmemeye başladı." Yüzünü tekrar çılgınca sildi. "Ne yapacağımı bilmiyorum."

Onun ve ailesi için çok üzuldüm. O anda ona nasıl yardım edebileceğimi bilmiyordum, ama bir yolunu bulacaktım. Bu hafta Wolf'un King'le Brisbane'de olduğunu biliyordum, bu yüzden "Yarın akşam yemeğe gelmek ister misiniz?" dedim. Yarın izinliyim ve rosto yapacağım." Cherie tam zamanlı çalışıyordu, bu yüzden muhtemelen yemek yapmayacağı bir geceyi takdir edeceğini biliyordum. "Belki yemekten sonra biraz daha konuşabiliriz."

Başka bir annede fark ettiğim tek şey saf minnettarlıktı ve o anda Cherie'nin gözlerinde de tam olarak bunu gördüm. "Çok isterim. Çok teşekkür ederim."

Onu bir kez daha kucaklayıp bırakmadan önce başımı salladım. "Ben de çok isterim. Yarın ne zaman istersen gel. Dört gibi evde olurum."

Eve dönerken Zara bana bakıp sordu, "Neden deli gibi gülümsüyorsun?"

Daha da çok gülümsedim. "Özel bir nedeni yok. Sadece mutluyum."

Gözlerini devirdi. "Sen tanıdığım en tuhaf annesin."

Cherie ile arkadaş olmanın benim için neden bu kadar önemli olduğunu bilmiyordum, ama öyleydi. Bana kalırsa kadınlar birbirine destek olmalıydı. O kinci sürtükler canları cehenneme, onlara bir saniye daha zamanımı harcamayacaktım. Ama bana destek olan kadınlar? Onlar için her şeyi yapardım.

O gece yatmaya giderken King aradı. Gece yarısını geçmişti, bu yüzden aramasını beklemiyordum. Daha önce mesaj atmıştı.

"Selam," dedim esneyerek, yorganın altına kıvrılarak. Yine bütün gün yağmur yağmıştı ve kış soğuğu da eklenince hava çok soğuktu, bu yüzden bu gece üzerime birkaç battaniye örtmüştüm. "Her şey yolunda mı?"

"Evet." Derin sesi her yerimi okşadı. "Senin bir şey yok mu?"

"Evet. Neden sordun?"

"Bugün kavga ettiğinizi duydum. Ne oldu?" "Hiçbir şey olmadı, endişelenmenize gerek yok. Sadece bazı işleri hallediyordum."

Bir an sessiz kaldı. "Annenle konuştun mu?" "Hayır."

"Konuşman
lazım."

"Konuşacağım
."

"Lily," sesi daha emir verici bir tonla, "yarın onu ara." "Tanrım, Brisbane'den bile bu kadar emir veriyorsun," diye mırıldandım. mırıldandım. "Tamam, yarın ararım."

"Konuştuğunda bana haber ver." Tanrım, bu adam hiç pes etmiyordu.

Konuyu değiştirdim. "Bugün Cherie ile tekrar konuştum."

"Siktir," diye homurdandı, ama onu keserek sözünü bitirdim.

"Bana sert başkan gibi davranmadan önce, bir şeyi belirtmek istiyorum. Benim sana bildiklerimi paylaşmam, senin annemle olan sorunlarıma karışman gibi bir şey. Senin bana yardım etmeye çalıştığın gibi, ben de sana yardım etmeye çalışıyorum."

Onun bir şey söylemesini bekledim, ama söylemeyince devam ettim: "Senin kulüp işlerinle hiçbir ilgim yok, King, o fikri kafandan çıkar. Ama gelecekte, hoşuna gitse de gitmese de, kulübün için bilmen gerektiğini düşündüğüm şeyleri sana söyleyeceğim. Ve bugün bilmen gereken şey, Wolf'un babasının üç hafta önce intihar ettiği ve onun zor bir dönemden geçtiği. Bu konuda söyleyeceğim tek şey bu. Eve gelip bana bu konuyu kendime saklamamı ya da istediğin her şeyi söyleyebilirsin, ama evlenmeden önce şunu bilmen gerekiyor: Kulüp üyelerinden birinin iyiliği için önemli olduğunu düşündüğüm bir bilgiye sahip olursam, bunu sana aktaracağım. Bu, bir insan olarak en temel özen budur."

Yine sessizlik, sonra... "Bitirdin mi?"

"Evet."

"Uyu. Yarın konuşuruz."

Telefonu kapattık ve söylediklerimi dinlemiş mi diye merak ettim. *Gerçekten* dinlemiş mi? Umarım dinlemiştir, ama en azından benimle tartışmadı.

King'in aklından neler geçtiğini kim bilebilirdi? Ben kesinlikle bilmiyordum. Ama bildiğim tek şey, beni çoğu zaman şaşırttığıydı, bu yüzden belki de söylediklerimi dinlemişti ve belki de buna göre hareket edecekti.

Çarşamba öğleden sonra, Havoc haftalardır aradığım bilgiyle Brisbane kulüp evine geldi.

"Adamını buldum, King," dedi Scott Cole'un ofisine girerken. Cole ve ben o geceki planımızı gözden geçiriyorduk.

"Nerede?" diye sordum, bütün gün boyunca hiç hissetmediğim kadar umutlu hissederek. Daha önce Kent'e çok yaklaştım, ama biri ona haber vermişti.

"Yarım saat önce depoya bıraktım. Bağlı ve seni bekliyor. Ama dikkatli ol: Salvatore Bianchi'nin kuzeni."

Siktir, bu yüzden onu bulamamıştık. Bianchi, ülkenin her köşesine uzanan bir müttefik ağına sahip bir mafya babasıydı. Birini saklamak isterse, onu asla bulamazdın.

"Onu nasıl buldun?" diye sordu Cole.

Havoc masanın üzerindeki viski şişesinin kapağını açtı. "Benim kadar uzun süre yollarda olunca, çok fazla insanla tanışırsın. Ve onlara yeterince içki verersen, çok geçmeden konuşmaya başlarlar." Bir içki doldurdu ve boğazına bir yudum attıktan sonra bana bakarak, "Hala hayatta olduğu için şanslısın. O orospu çocuğu bana o kadar eziyet etti ki, kendi bıçağımı çekip onu öldürmek istedim."

Scott bana baktı. "Yardım ister misin?"

Kendime bir viski doldurdum ve bir yudumda içtim. "Hyde'ı ben hallederim." Ama önce görmem gereken biri vardı. Havoc'a bakarak, "İyi iş çıkardın kardeşim," dedim.

O başını salladı ve ben Wolf'u bulmak için ofisten çıktım.

Onu kulüp barında buldum ve karşısına oturdum. Sabah gördüğümünden daha da yorgun görünüyordu. Acı, pişmanlığın beni pençesine aldığı gibi onu da boğuyordu. Lily'nin gözlerimi açmam için ölmesi gerektiği düşüncesi zihnimi ağırlaştırıyordu. Nitro'yu hayal kırıklığına uğrattıktan sonra bir daha böyle bir hata yapmayacağıma yemin etmişim, ama işte buradaydım, lanet olası tarihi tekrarlıyordum.

Wolf selam vermek için çenesini kaldırdı ve ben otururken "King" diye mırıldandı.

"İki saat sonra uçağın kalkacak. Nash seni havaalanına götürecekt."

Kaşları çatıldı. "Neler oluyor?"

"Kick, vardığında seni Sydney'de bekliyor olacak. Seni Cherie ve çocukların olduğu Wollongong'a götürecekt." Kararlı bir sesle, "Biraz izin alıp ailenle vakit geçirmeni istiyorum. Ayrıca baban hakkında konuşabileceğin birini bulmanı istiyorum. Kulüp, ihtiyacın olan her şeyi karşılayacak."

Söylediklerim onu kızdırdı ve öfkeleni. "Kimseyle konuşmam gerekmiyor, King. Bu, birine nasıl hissettiğimi anlattıktan sonra düzelecek bir şey değil. Ve izin almaya da ihtiyacım yok."

"Evet, ihtiyacın var Wolf. Ben söylemeden geri dönme." Ayağa kalktım. "Motosikletinin eve güvenle ulaşmasını sağlayacağım."

Hyde'ı aramak için bardan çıkarken Lily bana bir mesaj attı.

Lily: Bu düğün Cumartesi günü yapılamaz.

Ben: Neden?

Lily: Gelinlik yok, mekan yok ve her yer sular altında.

Ben: Elbiseyi sen hallet. Gerisini bana bırak. Bu düğün bu hafta sonu yapılacaktır.

Lily: Sen tanıdığım en zor ve en acı verici adamsın.

Buna cevap vermedim. Bunun yerine telefonumdan hava durumunu kontrol ettim. Sel konusunda haklı olduğu ortaya çıktı. Sidney'in bazı bölgeleri sular altında kalmıştı, sahil yolu da öyle.

"Hey." Hyde'ın sesine bakarak başımı kaldırdım. "Havoc adamımızı bulmuş. Onunla ilgilenip bu yağmur Sydney'e giden yolu kapatmadan eve gidebilir miyiz?"

Başka bir mesaj geldi.

Lily: Cidden, lanet havayı kontrol et, King! Onu sen bile kontrol edemezsin.

"Siktir," diye mırıldandım, Hyde'a bakarak. "Monroe, endişelenecek bir şey yokken sana da başının etini yiyor mu?"

Ağzı, Hyde'ın yüzünde hiç görmediğim bir gülümsemeye kıvrıldı.

"Siktir git. Bir kadından şikayet ettiğin günü göreceğimi hiç düşünmemiştim."

Nitro da bize katıldı, benim kadar kan dökmeye hazır görünüyordu.
"Gidiyor muyuz?"

Hyde dikkatini Nitro'ya çevirdi. "Evet. King önce evde bir sorunu halletmesi gerekiyor."

"Ne tür bir mesele?" diye sordu Nitro.

Boynumu ovuşturup gerindim. "Başımı ağrıtan türden."

Başka bir mesaj.

Lily: King! Mesajlarımı okuyor musun? Bilgin olsun, düğünü iptal etmek üzereyim.

Çenemi hareket ettirdim. "Bir dakika," dedim ve Lily'yi aramak için kenara çekildim.

Telefonu açar açmaz cevap verdi. "Hava durumuna baktın mı?"

"Evet, kontrol ettim. Hafta sonu yağmur dinmiş olacak."

"Uyduruyorsun, King. Bunu bilmen imkansız." "Lily..."

"Bu gidişle eve zamanında varamayacaksın. Sahil yolunun bazı kısımlarını kapatmaya başladılar."

"Onlar..."

"Ve ben de şüpheliyim..."

"Lily!" diye bağırdım. "Sakin ol ve beni dinle. Oraya geleceğim. Bunun için ne yapmam gerekirse yaparım, ama oraya geleceğim. Mekanı da neredeyse ayarladım, sen elbisenle ilgilen ve endişelenmeyi bırak."

"Hangi mekan?"

"Çok seveceğin bir mekan."

"Nerede olduğunu bilmem lazım ki, çok uzak olmayan bir yer seçebileyim."

"Tanrım, kadın, onu da hallederim. Tanrı aşkına, kız kardeşin nerede?"

"Burada ama..."

"Telefonu ver." Tartışmaya başladığında tekrar bağırdım, "Lily! Brynn'i telefona ver. Hemen."

Kulaklarımda hışırtı ve küfür sesleri yankılandı, ama bir saniye sonra Brynn telefona geldi. "Evet, majesteleri."

Brynn çok ukala bir kızdı, ama Lily'yi hizaya sokma yeteneği sayesinde onun saçmalıklarını görmezden geldim. "Lily'ye elbise bulmasına yardım etmen gerekiyor. Tek yapması gereken bu. Gerisini ben hallederim. Yapabilir misin?"

"Bu soruya şu anda söyleyebileceğim çok şey var, Kral. Örneğin, bana emir vermek yerine sormuş olman..."

"Brynn, sana basit bir soru sordum. Tek bir basit cevap istiyorum." Kahretsin, bu Bennett kadınları bugün beni sınıyorlardı.

"Cevap evet, ama Tatum ve Monroe'nun her şeyi organize etmek için ona yardım ettiğini biliyorsun, değil mi? Mekanı bulmak dışında bir şeye ihtiyaçları olduğunu sanmıyorum."

Bunu bilmiyordum, ama bununla başa çıkabilirdim.

"Lily'yi tekrar telefona ver. Ve bütün hafta bu saçmalık yüzünden endişelenmesine izin verme."

Telefonu kız kardeşine verirken Brynn'in "Onunla neye bulaştığını biliyor musun, Lily? Ben onunla asla yaşayamam" diye mırıldandığını duydum.

"Ona ne dedin?" diye sordu Lily.

"Kapatmam gerek. Saatlerce telefonumun yanından ayrılmayacağım, aramayın."

Telefonu kapattım ve hemen Tatum'u aradım.

"King," dedi sesi telefonda, "Neden beni arıyorsun?"

"Güven bana Tatum, benim de tercihim değildi ama bir iyilik yapman lazım."

Siktir.

"Bu ilginç olacak."

Sonra düğün için yapmasını istediğim her şeyi hızlıca sıraladım. Telefonu kapatırken, muhtemelen pişman olacağımı biliyordum. Tatum'dan bir şey istemek her zaman pişmanlık vericiydi.

Havoc birini bağladığında, işini çok iyi yapardı. Kent'i baş aşağı asılı bulduk, ayak bilekleri birbirine bağlı, elleri plastik kelepçeyle birbirine bağlanmış, kolları belinden iple bağlanmış ve ağzı bantla kapatılmıştı.

Hyde ve Nitro onu kesip indirdi, ben de oturmak için bir sandalye çekip getirdim. Kent beni izlerken gözlerini hızla kırıştıırıyordu. Konuşmaya çalışırken homurdandı ve inledi, ama bant onu engelliyordu.

Onu beton zemine yatırdıklarında, Hyde bir avuç saçını tutup başını yukarı çekerek gözlerine baktı. "Konuşmaya hazır mısın, orospu çocuğu, yoksa biraz cesaretlendirilmeye mi ihtiyacın var?"

Nitro o kadar sabırlı değildi. Hyde onun yüzünü yukarı doğru tutarken, Nitro çenesine şiddetli bir yumruk attı. Ardından birkaç yumruk daha geldi, sonra daha da sert ve hızlı yumruklar, maksimum acı ve şaşkınlık yaratarak.

Kollarımı kavuşturup gösteriyi izledim.

"Sen kimin için çalışıyorsun?" diye bağırdı Hyde, Kent'in kafası betona çarparak çatladığında. Düşen yere kan birikmişti. Nitro şimdilik durmuştu, ama kısa bir süre içinde Kent'i acı içinde bırakmıştı ve istediğimiz bilgiyi alamazsak devam etmeye hazır görünüyordu.

Hyde sonunda ağzındaki bandı yırttığında Kent acıdan inledi. Ancak üst dudağı kıvrıldı ve "Siktir git. Ölürüm de söylemem" diye bağırdı.

Ben de homurdandım ve ayağa fırlayarak ona doğru yürüdüm. Tekmelediğimde botum karnına sert bir sesle çarptı. "Yavaş ve acı verici bir ölüm olacak." Tekrar tekmeledim, sonra botumu yüzünün yanına koyup sertçe bastırdım. "Yani, tekrar düşünmeni öneririm."

Bacaklarını göğsüne çekmeye çalıştı ama başaramadı. Tekrar tükürdü, ağzı çılgın bir gülümsemeye dönüştü ve güldü. "Elinden geleni yap, Kral." Nefesi zorlanıyordu, sözleri yavaşça çıkıyordu.

Genelde insanları ve blöf yapıp yapmadıklarını iyi anlardım ve bu pisliğin blöf yapmadığından şüpheleniyordum. Ölmek istediğinden şüpheleniyordum.

Nitro'nun yumrukları ikinci raunt için sıkılırken, onu durdurdum. Çömelerek Kent'in çenesini kaldırıp bakışlarını bana çevirdim. "Bizi seni öldürmemizi istiyorsun, değil mi? Çünkü dışarıda seni bekleyen işkencelere kıyasla bunun çocuk oyuncağı olacağını düşünüyorsun. Mesele bu, değil mi?"

Gözlerinde henüz görmediğim korku ortaya çıktı. Saklamaya çalıştı ama ben gördüm. Ve cevabımı almıştım.

Ayağa kalkıp çenemi ona doğru salladım. "Bağlarını çöz. Onu, bizden daha çok isteyenlere geri vereceğiz. O pisliği bulduğumuzda, olaya karışan herkesin icabına bakacağız."

Kent'in hesap gününü beklerken onu izleyeceğim düşüncesi şeytanlarımı uyandırdı. O tür bir acıyı izlemek, onu yaşatmak kadar tatmin edici değildi, ama çok yakındı. Ve bunun beni gerçekten istediğim kişiye götüreceğini bilmek şeytanlarımı dansa kaldırdı.

Havoc'un daha önceki uyarısı aklıma geldi: *O, Salvatore Bianchi'nin kuzeni*. Salvatore Bianchi yıllardır dokunulmazdı. Ama benim radarımda hiç görünmemişti, çünkü benim ayağıma hiç basmamıştı. Şimdi basmışsa, kim olduğu ya da ne kadar güçlü olduğunu umursamazdım; kulübümün peşine düştüğü için kanıyla ödeyecekti.

" O başaracak," dedi Tatum, ellerini omuzlarıma koyup beni kanepeye oturmaya iterek. "

"Evet, biliyorum," dedim ve onun şaşkın bakışlarını üzerime çektim.

Karşımda, sehpaye oturdu. "Tamam, peki bir saat önce telefonda konuştuğum stresli Lily'ye ne oldu? Onu tekrar görmek istediğimden değil, ama bana yalan mı söylüyorsun, söylemiyor musun, bilmem lazım."

Monroe yanıma oturdu ve kuzenine gülümseyerek bir kadeh şarap uzattı. "Ona biraz esrar verdim. Onu sakinleştirmek için tek yol buydu."

Gözlerimi devirdim. "Bana esrar vermedi. Sadece kendime geldim."

Tatum biraz şarap içti ve beni cesaretlendirdi, "Nasıl yani?"

Omuz silktim. "King'den bahsediyoruz. Cuma gecesi olabilir, eyaletin yarısı sular altında olabilir, iki gündür eve dönmek için yolda olabilir, ama ben adamımı tanırım, buraya gelecektir." Şarap kadehimi kaldırıp ekledim, "Oh, bu da yardımcı oluyor. Hem de çok."

Tatum başını salladı, şarabından uzun bir yudum aldı ve "Tamam, anladım. Bu gece hepimiz sarhoş olup, Tanrı'nın King'in ne kadar pislik olabileceğini unutmasını ve senin ne kadar iyi bir insan olduğunu hatırlamasını ve sonuç olarak King'i eve bırakmaya karar vermesini dua edeceğiz. Öyle mi?"

Başımı eğdim ve bir gözümü kısarak onu çift görmeden görebilmek için. "Tanrı'ya inanmadığını sanıyordum?"

"Tabii ki inanmıyorum."

Kıkırdadım, bir yudum daha alırken başım biraz döndü. Yudumu almadan Tatum şarap kadehini benden çaldı ve "Tamam, kıkırdamayı kes, ben kararlıyım. Gelin daha fazla şarap içemez. Yarın King, kendi düğününde senin akşamdan kalma olduğunu görünce onun huysuzluğuyla uğraşmak istemiyorum."

Dudaklarımı büzdüm. "Neden ikiniz daha iyi anlaşılamıyorsunuz bilmiyorum. İkiniz de birbiriniz kadar otoriter ve huysuzsunuz."

"Bu yalan haber, Lil," dedi Brynn, salona girerken. "Senin erkeğin kadar otoriter, huysuz ve pislik biri yok bu dünyada."

"Amin," dedi Tatum, ona başını sallayarak. "Tamam," dedi ayağa kalkarak, "terzi on beş dakika sonra elbiselerle gelecek. Ondan sonra ben çiçekleri almaya gideceğim, sen banyoya gir, Brynn ve Monroe da akşam yemeğini hazırlasın. Evie gelemeyecek çünkü Elizabeth'e bakacak kimseyi bulamadı, ama Hailee gelmeye çalışacağını söyledi. Ama pek umutlu değilim, çünkü onun evinin çevresindeki sokaklar hala sular altında."

Başımı kanepenin üstüne yasladım ve Sydney'in yarısının hala sular altında olduğu gerçeğini düşünmemeye çalıştım. Yarım saat önce, düğün yarın olmazsa dünyanın sonu olmayacağına karar vermişim. Zaten düğünü öne almak isteyen ben değildim. Her halükarda King ve ben evlenecektik. Sadece bir hafta daha geçecekti.

Kızlar dağıldığında telefonum çaldı ve ekranda King'in adını görünce gülümsedim.

"Selam," dedim. "Neredesin?"

"Çok uzak değilim. Her şey yolunda mı diye bakmak için aradım. Linc sana yardım etti mi?"

Beklenmedik bir huzur duygusu beni sardı. Bütün hafta King ile telefonda stres yapıp sinir krizi geçirmiştim ve bütün hafta o da stresimi azaltmak ve eve zamanında yetişmek için elinden geleni yapmıştı. Tabii ki her zamanki gibi huysuz ve otoriter davranıyordu, ama gerçek şu ki, her zaman benim iyiliğimi düşünüyordu. Ve sonunda anladığım şey, onun beni önemsemesine izin verdiğimde, bunun benim de onu önemsemenin bir yolu olduğu idi. Çünkü King sevdiği insanların iyi olduğunu bildiğinde, o da iyi olurdu.

Bu farkındalık, her zaman körü körüne hayatımızı ona bırakacağım anlamına gelmiyordu, ama onunla olan kavgalarımı daha akıllıca seçecektim.

"Evet, Linc geldi. Biz burada son hazırlıkları yaparken çocuklar onunla birlikte, yarın sabah erkenden onları eve getirip düğüne hazırlanacak."

"İyi. Umarım yol yakında açılır, o zaman sabaha kadar eve varırım."

Telefonu daha sıkı kavradım. "Seni özledim."

Bir an sessiz kaldı. "Evet." Sert bir sesle çıktı ve o tek kelimenin, ona kolayca söyleyemediği ama hissettiği çok daha fazla şeyi ifade ettiğini biliyordum.

ama hissettiğini anladım. Adamım kelimeleriyle cimriydi, ama duygularını kilometrelerce uzaktan hissedebiliyordum.

"King," diye başladım ve sonra durdum. "Ne?"

"Aşkımızı çevreleyen daha fazla sınır istemiyorum. Bizi olduğumuz gibi seviyorum. Ve *seni* olduğun gibi seviyorum."

Yine sessizlik, sonra... "Lanet olsun, daha sık uzaklaşmalıyım."

Bu sefer daha geniş bir gülümsemeyle, "Gitmemelisin," dedim. Sonra onunla biraz oynamak için, "Sadece bil diye söylüyorum, bu hafta hiç bu kadar azgın olmamıştım. Umarım sabaha kadar eve gelirsin, çünkü yarın gece seni bekleyebileceğimi sanmıyorum," dedim.

"Yarın geceye kadar beklemekten bahseden kimdi?" Arzu damarlarımdan akmaya başladı. "Tamam, bu konuşmayı şimdi bitirmeliyiz çünkü

Evim insanlarla dolu ve gerçekten yapmak istediğim şeyi yapamıyorum." "Annen orada mı?"

İç çektim. "Hayır."

"Lily. Hemen onun evine git ve bu sorunu çöz, çünkü o gelmezse düğün yapılamaz."

Bu beni şaşırttı. King'in benimle evlenmesini engelleyecek bir şey olduğunu düşünmemiştim. "Anlaşılan annemi seviyorsun, ha?"

"Siktir," diye mırıldandı, "İkinizden biri beni öldürecek ve onun yerine senin olmanı tercih ederim, o yüzden işlerini hallet ve hallettiğinde bana haber ver."

"Onu sevdiğin için seni daha da çok seviyorum, bunu itiraf etmesen bile." "Bu gece biraz uyu."

Bu, telefonu kapatmadan önce söylediği son sözlerdi. Telefonu kanepeye bıraktım ve o anın tadını çıkardım.

Mutluydum.

Hayatımda hiç bu kadar mutlu olmamıştım.

Hayatın fırtınalarında bile sakinlik vardı. İlişkilerin kaos ve kargaşası içinde barış vardı. Ve mutluluk tüm bunların içinden geçiyordu. Karşı koymak yerine, onu içimize almamız gerekiyordu.

"Sen içeri girip onunla konuşurken ben burada bekleyeceğim," dedi Brynn yarım saat sonra annemizin evinin önünde otururken.

"Neden?"

"Ah, çünkü bu hafta ikiniz de çok kötüydünüz ve bu konuşmaya karışmak istemiyorum. Biliyorsunuz, şimdiye kadar yaşadığınız tüm kavgalar arasında bu en kötüsü gibi geliyor. Annemi hiç bu kadar üzgün görmemiştim."

Annem son birkaç haftadır beni deli etse de, konuşmamamızdan nefret ediyordum. Kavga ettiğimizde birkaç saatten fazla konuşmamayı hiç başaramamıştık. Genellikle o benim evime gelip hiçbir şey olmamış gibi davranırdı. Gelmezse de ben bizi barıştırmak için çaba gösterirdim. Ama bu sefer ikimiz de beyaz bayrağı sallamamıştık.

Arabanın kapısını açtım. "Tamam, bana şans dile, Brynny. Bu sefer ihtiyacım olacak galiba."

Kapıyı çaldığım anda annem hemen geldi. "Lily," dedi, sesi biraz kesikti. Çok incinmişti.

"Anne."

Beni içeri almadı ve bu sefer birbirimize geri dönmemizin biraz daha uzun sürebileceğini düşündüm.

"Girebilir miyim?" diye sordum, onun kapalı vücut dilini fark ederek. Annemin bana hayır demesi düşüncesi içimi korkuyla kapladı.

Sana sadece bir anne verilir, Lily.

Bazen seni içkiye sürükleyebilir, ama sen. Sadece. Bir tane.

Anne

"Lütfen," diye ekledim, sesim titriyordu.

"Henüz seninle konuşmaya hazır değilim." Onun hissettiği acı alevlendi ve pişmanlık beni boğdu.

Elimi koluna koydum. "Anne, sana kötü davrandığım için özür dilerim. Bu bir mazeret değil, ama son zamanlarda her şeyde kendimi çok aciz hissediyorum ve sen böyle kontrolü ele almaya çalıştığında kafam karışıyor. Daha sabırlı olmalıydım."

"Evet, olmalısın. Ben sadece sana yardım etmeye çalışıyordum, senin ve Brynn için her zaman yaptığım tek şey bu. Ve sonra King... Onun davranışları ise bambaşka bir hikaye. Onunla da tüm bunları konuşacağım."

Nefesimi vererek rahatladım.

Her şey yoluna girecek.

Kaşlarını çattı. "Derin sulara yüzüyormuş gibi hissettiğini ne demek istiyorsun?"

"İçeri girip konuşabilir miyiz?"

Etrafıma bakarak, "Git kız kardeşini arabadan çıkar. Su ısıtıcısını koydum. Bu durum için çaya ihtiyacımız var. Ve Tanrı aşkına, canım, o kaşlarına bir çare bulmalıyız. O kaşlarla evlenemezsin."

Gülmemi içimde tutmayı başardım. Hannah Bennett asla değişmeyecekti, ama ben ona karşı bu kadar sık sinirlenmemek için kesinlikle daha fazla çaba sarf edebilirdim. Onu kaybetme korkusunu hiç bu kadar hissetmemiştim. Zor ve otoriter birisi olabilirdi, ama onsuz bir hayat düşünemiyordum. Bir gün bunu yapmak zorunda kalacaktım, ama o zamana kadar, kusurlarına rağmen onu sevecektim. Tanrı biliyordu ki o da benim kusurlarıma rağmen beni seviyordu.

On dakika sonra, üçümüz masanın etrafında çay bardaklarımızla oturduk ve o bana tekrar sordu: "Neden kendini yetersiz hissettin, hayatım?"

Çayımı uzun bir yudum içtikten sonra fincanımı masaya koydum. "Evlilik ve boşanma hakkında çok düşündüm, ilişkilerin ne kadar zor olduğunu düşündüm. King ile benim çok çatışacağımızdan ve başarılı bir evlilik yapamayacağımızdan endişelendim. Onun işleri halletme tarzıyla başa çıkabileceğimden emin değildim."

Annemin her zamanki gibi kafasını kuma gömerek endişelerimi önemsemeyeceklerini düşünmüştüm, ama beni şaşırtarak dikkatle dinledi ve şöyle dedi: "Ben evlendiğimde annem bana bir tavsiye vermişti. Evliliğim iyi geçmedi, ama onun tavsiyesi bana çok yardımcı oldu, o yüzden seninle de paylaşacağım." Bir süre durakladıktan sonra ekledi: "King ile yaşamak için buna ihtiyacın olacak."

Brynn çayını neredeyse tükürdü. "Bu, şimdiye kadar söylediğin en doğru şey olabilir anne."

Annemin ciddi ifadesinden, bana söyleyeceği şeyin, benim için gerekli bir tavsiye olduğuna tamamen inandığını anladım. "Tartıştığınızda kazanan ya da kaybeden olmaz. Siz ortaksınız, ya birlikte kazanırsınız ya da birlikte kaybedersiniz. Bir çözüm bulmak için çabalamalısınız, başka bir şey değil."

Annemin sözleri tüm dikkatimi çekmişti. Brynn'in de. Şimdiye kadar söylediği her kelimeyi içtenlikle hissettim, çünkü ilk evliliğime her zaman en iyi şekilde yaklaşmadığımı biliyordum. Önemsiz tartışmaların gereğinden fazla büyümesine izin vermiştim ve King ile aynı hataları yapmamaya kararlıydım.

“Ayrıca,” diye devam etti annem, “evlilik 50-50 değildir. 100-100’dür. Her zaman elinden gelenin en iyisini yap. Sorunlar ortaya çıkınca tüm gücünü ortaya koymak için bekleme. Ve son olarak, King ile konuşmak istediğin bir sorun varsa, cümlelerine 'sen' ile başlamayın, her zaman 'ben' ile başla. Ona düşüncelerini söyleme, duygularını paylaş.”

Brynn, annemize sanki ikinci bir kafası çıkmış gibi baktı. Ben de ona, hayatın tüm sırlarını biliyor ve bunları kendine saklıyormuş gibi baktım.

Eğildim ve ona sarıldım, sevgi beni sardı. Uzun süre ona sarıldıktan sonra, kendimi çekip "Teşekkür ederim" dedim.

O gülümsedi ve yanağımı avuçladı. "Sadece sizin mutlu olmanızı istiyorum. Hepsi bu."

"Biliyorum," dedim yumuşak bir sesle, gözlerimden yaşları silerken. "Tanrım, bu hafta duygusal bir enkaz haline geldim. Bu çok saçma."

Annem gözlerini kısarak bana baktı. "Hamile değilsin, değil mi canım?"

Bunu hiç düşünmemiştim. Hamile olacağımı sanmıyordum, çünkü haplarımı düzenli olarak alıyordum. "Hayır. Sadece deli gibiyim. Ve hepinizin benim deliliğime katlandığınız için şanslıyım."

Brynn elimi sıktı. "Son birkaç ayda hayatın çok hızlı değişti, Lil. Deli olduğun için seni suçlamıyorum. *Ben* King ile asla yaşayamazdım ama siz ikiniz birbiriniz için mükemmelsiniz, çünkü ikiniz de birbiriniz kadar delisiniz."

Annem başını salladı ve kaşlarını kaldırdı. "Evet, onunla benim, bundan sonra bana nasıl davranacağına dair bazı temel kurallar koymamız gerekiyor. Sen, canım, onun diktatörce davranışlarına katlanabilirsin, ama ben katlanmayacağım."

Brynn güldü. "Aman Tanrım, anne, bol şans. King'in temel kuralların anlamını bile bildiğini sanmıyorum."

Brynn gülerken ve annem King'in ona nasıl patronluk tasladığını anlatmaya devam ederken, ben zamanın yavaşlamasını istedim, böylece üçümüzün arasındaki bağı gerçekten takdir edebilirdim. Bunu yeterince yapmıyordum. Yoğun bir aile hayatı çoğu zaman tüm hızıyla devam ediyordu ve kendimi bu nadir anları özlerken buluyordum. Hayatıma daha fazla dahil etmek için bilinçli olarak yollar bulmaya karar verdim, çünkü sonuçta hayatın en güzel yanı sevgi ve aileydi.

"L ily, kızım, seni hiç bu kadar sakın görmemiştim. Ne içiyorsun, söyle bana," dedi Monroe, cumartesi sabahı büyük bir çanta dolusu lastik çizmeyle geldiğinde.

Botlara hızlıca bir göz attıktan sonra, "Uyuşturucu yok, sadece sevgi var," dedim. Çantayı işaret ettim. "Bunlar ne?"

"Ah, saat neredeyse 10:00 oldu ve King ortalarda yok, düğünün yeri hala kesinleşmedi ve sen hiç stresli görünmüyorsun. Buna inanmıyorum. Gizlice esrar içtin, değil mi? Ya da belki Valium?"

Gülerek başımı salladım. "Hiçbir şey almadım. Ama lastik çizmeleri çok ilgimi çekti. Suyun içinde yürümeyi mi planlıyoruz?"

Bu hafta yağan yağmurlar yüzünden hiç şaşırmadım. En iyi haber, dün gece yağmurun durması ve selin azalmasıydı. King, bu sabah saat altıdan biraz sonra beni arayarak nihayet yola çıktığını haber verdi. Düğün saat 14:00'te planlanmıştı ama hala düğünün nerede olacağını söylemediği ve o saatte eve gelemeyeceği için, ona yeminlerimi nerede ve ne zaman söyleyeceğimi bilmiyordum. Ama umurumda değildi. Bugün eve geldiği sürece, bu gece yatana kadar evli olacağımızı biliyordum. Planları sürekli değiştirip değiştirme, King'in hayatının bir parçasıydı, artık benim hayatımın da bir parçası olmuştu. Bu hafta içinde bir şekilde bununla barışmıştım ve

onu onu kucakladığım kadar sıkı kucakladım.

Monroe, lastik çizme torbasına baktı. "Bunların neden gerekli olduğunu gerçekten bilmiyorum, ama Kick bu sabah evime geldi ve bunları bıraktı. Buraya getirmemi söyledi."

Tatum da oturma odasına geldi. "Roe, makyaj uzmanlığına ihtiyacımız var. Makyaj sanatçısı sel sularından geçemiyor."

"Kahretsin, bilseydim tüm eşyalarımı getirirdim," dedi Monroe.

"Az önce aradı. Elimizde ne varsa onunla idare etmek zorundayız. Brynn eşyalarını almak için evine gitti ve Adelaide'nin burada çok şeyi var, hepimiz bir araya gelirsek idare ederiz herhalde," dedi Tatum.

Monroe aramızda bakındı. "Kuaför burada mı?"

Başımı salladım. "Evet. Yağmur yağmazsa hepimizin saçları muhteşem olacak."

"Düğününüzü asla unutmayacaksınız," dedi.

Ön kapıda duyulan yüksek bir gürültü dikkatimizi oraya çekti. Hailee, Monroe'nunkiyle aynı bir çift lastik çizme ve birkaç küçük çanta taşıyarak eve girerken bize gülümsedi. "Üzgünüm Lily, umarım kapını kırmamışımdır, ama bu çantalar çok ağır. Bu lastik çizmeler ne için? Şeytan getirdi."

Çizmelerin olduğu çantayı ondan aldım. "Hiçbir fikrim yok." Çantanın içine baktım ve Monroe'nun çantasındakilerle aynı beş çift çizmeler saydım.

Çizmeler hakkında daha fazla konuşmadan annem içeri girdi ve ellerini çırparak, "Kızlar, bu saçları halletmemiz lazım. Sırada kim var?" dedi.

"Zara ve Holly'nin saçları yapıldı mı?" diye sordum.

"Evet, elbiselerini yataklarına serdim," dedi annem. Gözleri benimkilere değdiğinde yumuşadı. "Elbiseler çok güzel, Lily. Ama deri ceketlerden emin misin? Düğün için?"

"Evet anne, dışarısı soğuk. Ayrıca bana ve kızlara da yakışacak."

Brynn ve Adelaide benim nedimelerimdi ve üçümüz de elbiselerimizin üzerine motorcu ceketleri giyecektik. Zara ve Holly de bana ne kadar beğendiklerini söylemişlerdi, ben de onlara da almayı unutmadım.

"Sıra bende," dedi Monroe.

"Güzel," dedi annem ve odadan dönerek çıktı. Hailee güldü.

"Annemi seviyorum. Çok eğlenceli bir kadın."

Telefonum bir mesajla çaldı.

King: Bir saat içinde hazır olabilir misin?

Onu aradım.

"Mesajımı aldın mı?" diye selam verdi.

"Evet. Eve yaklaştın mı?" Onu göreceğim düşüncesi karnımı kıpır kıpır etti. Ya da belki de gerginlikten. Her halükarda, tüm vücudum gülümsüyor gibi hissettim.

"Çocukları seni alıp düğüne götürmeleri için gönderiyorum.

Orada buluşuruz."

"Yani saat ikiden önce mi yapıyoruz?"

"Evet. Hava o zamana kadar düzelir diye riske giremem." "Bekle, bir şey kontrol edeyim," dedim ve Monroe ve Tatum'a doğru yürüdüm. Dikkatlerini çektiğimde, "Bir saat içinde hazır olabilir miyiz? King, tekrar yağmur yağarsa diye düşünü öne almak istiyor," dedim.

Annemin gözleri dehşetle büyüdü. "Hayatım, olmaz."

Telefonum hala kulağımdaydı, onun "Eğer yapamazsanız, orijinal plana sadık kalacağız. Ama buradaki gökyüzüne bakıyorum ve durum iyi görünmüyor" dediğini duydum.

"Dışarıda mı evleneceğiz?" "Evet."

"King, nerede olacağını söyle de bitirelim. Bu gerilim beni öldürüyor ."

Beni görmezden geldi ve "Hazır olabilir misin? Yeni planları uygulamaya koyabilmem için

"Bana söylemeyeceksin, değil mi?"

"Cidden söylemeyeceksin, değil mi?" "Siktir, Lily, evet mi, hayır mı?"

Annemin bununla yaşamak zorunda kalacağına karar verdim. "Evet, ama sana istediğini veriyorum, sen de bana istediğimi ver ve nerede olduğunu söyle."

"Güven bana, istediğini vereceğim."

Sonra gitti ve ben odadaki herkesin, az önce annemin gözlerinde gördüğüm aynı dehşetle bana bakarken yalnız kaldım.

"Aklını mı kaçırdın?" diye sordu Monroe. "Bir saat içinde hepimizin hazırlanabileceğini mi sanıyorsun?"

Sırıttım. "Gelinin geç kalması gelenektir. King'in hayatında bir kez olsun bir şeyi beklemesi iyi gelir."

Kick ve Devil, King'in aradığı saatten tam bir saat sonra geldiler. Onları sadece yarım saat beklettim.

"Lanet olsun, Lily," dedi Devil başını sallayarak, "King'i tetikte tutma tarzını seviyorum, ama onun bu konuda sinirlenmesini dinlemek zorunda kalacak olan benim."

Hailee gülümseyerek kolunu onun beline doladı. "Bu gece telafi ederim."

Dudaklarına bir öpücük kondurduktan sonra, "Yağmur yağarsa, hepimiz mahvoluruz. Kick ve ben onun öfkesinin tümünü üstümüze alamayız," dedi.

"Şeytan," dedim ceketimi giyerken, "King'in öfkesinin tüm gücünü benden başka kimse çekmeyecek ve bu gece onun için planladığım şeyi kulağına fısıldadığımda, öfke falan olmayacağından eminim."

Monroe sırtıttı. "İşte benim kızım."

Kick eve girdi ve bana baktı. "O ayakkabıları lastik çizmeyle değiştirmen gerekecek." Sonra odaya bakarak, "Herkese yetecek kadar var," dedi.

"Sel sularında mı yürüyeceğiz?" diye şaka yaptım.

Bana attığı bakış, bunun pek şaka olmadığını gösterdi. "Öyle bir şey."

Dışarı çıkmak için dönerken kolunu tutup onu durdurdum. "Cidden, neden botlara ihtiyacımız var? Bu elbiseyle suda yürümek istemiyorum."

"Su içinde yürümüyoruz ki, Lil," dedi Brynn, bize katılarak. "O elbise bir servete mal oldu. Kral, gelinlerin çamurlu, kirli sel sularında yürümeyeceğini mutlaka anlar."

Eteğimin yumuşak, uçuşan tülüne baktım. Üzerinde parlak yıldızlar vardı ve hayatımda sahip olduğum en güzel etekti. Çay gülü rengi bir slip elbisenin üzerine giymiştim ve kendimi dünyanın en güzel kadını gibi hissediyordum. Brynn haklıydı; bu elbiseyle sel sularında yürüyemezdim.

Kick elini kaldırarak bizi susturdu. "Suda yürümeyeceksiniz. Botlar sadece sandala binip inmek için. Çim de oldukça ıslak, o yüzden lastik çizme de en iyisi olur."

"Bot mu?" Annem dehşete kapıldı. "Aman Tanrım."

Teknenin neden gerekli olduğunu sormaya bile tenezzül etmedim. King kadar ayrıntılar konusunda ketum davranıyordu. "Ve bu çimlerin nerede olduğunu da söylemeyeceksin, değil mi?"

Kıkırdadı. "Söylersem King beni öldürür." Gözlerimi devirdim. "Tahmin etmiştim."

"Tamam," Devil hepimizi topladı. "Yola çıkmamız lazım."

Herkes evden çıkıp dışarıdaki iki minibüse bindi. Zara ve Holly'nin arasına oturup ellerini tuttum.

"Çok güzelsin anne," dedi Holly, elimi sıkarak. "King senin güzelliğin yüzünden çıldıracak, geç kaldığın için değil. Ve bu iyi anlamda çıldıracak. Bu düğünde King'in yepyeni bir yönünü göreceğimizden eminim."

Eğilip yanağına öptüm. "Teşekkür ederim, bebeğim. Ama ben o kadar emin değilim. Bence King'in tüm yönlerini gördük." Ve onu sandığım kadar iyi tanıyorsam, Holly'nin düşündüğü gibi güzelliğe hayran kalmazdı. King, eylemlerden etkilenirdi. Ve beni güzel bir elbise içinde görmekle kesinlikle yumuşamayacaktı.

"Bence o haklı," diye araya girdi Zara.

Ellerini bıraktım ve kollarımı omuzlarına doladım. Onları kendime çekerek, "Siz kızlar bu konuda iyisiniz, değil mi? Yani, King'le evlenmem hakkında çok konuştuk, ama son bir kez daha ikinize de danışmak istedim."

Holly koltuğunda dönerek bana baktı. "Bizim için bu kadar endişelenmeyi bırakmalısın. Onu seviyoruz, seni mutlu etmesini ve çoğu zaman senin çılgınlıklarını dizginlemesini seviyoruz. Ve Robbie..." Robbie'nin heyecanla Devil ile konuşurken oturduğu minibüsün ön tarafına baktı.

—“Açıkça görülüyor ki, bu kadar testosteronun içinde olmaktan çok hoşlanıyor. King'e bu kadar iyi davrandığını hiç görmemiştim. Senin adamın sayesinde çocuk kabuğundan çıkıyor, bu yüzden endişelenmeyi bırak. Anlaştık mı?”

“Tanrım,” diye güldüm, “Bunu söylemeyi kes.” Holly, King gibi “anlaştık mı” saçmalığını söylemeye başlamıştı. Bunu bana mümkün olduğunca sık kullanıyordu. Yarı şaka, yarı ciddi. Ayrıca ondan motosikletler hakkında olabildiğince çok şey öğrenmeye başlamıştı. Ve haklıydı: Üç çocuğum da King'le vakit geçirmeyi seviyordu. Özellikle Robbie. King'in oğluma karşı gösterdiği sabrı görmek kalbimi eritiyordu. Adam çoğu zaman bana karşı pek sabırlı değildi, ama Robbie'ye karşı dünyadaki tüm sabrı vardı.

"Tamam," dedim, "Artık bu konuda endişelenmiyorum. Hepiniz onay verdiniz ve ben King ile evleniyorum."

Telefonumu aldım ve ona bir mesaj attım.

Ben: İyi haber, yoldayım. Kötü haber, iç çamaşırım var.

Ben: Ama fiyonklar var...

Ben: Sen çözebilirsin...

Ben: Ve sonra, senin için başka şeyler de var...

Ben başka bir mesaj yazarken o aradı. "Mesaj atmayı kes ve şoföre daha hızlı sürmesini söyle."

Erkeğimi seviyorum.

"Düğün nerede, Kral?"

Bir an sessiz kaldı. "Yanlışlıkla bulduğumuz ve çok sevdiğin araziye hatırlıyor musun?"

Nefesim yavaşladı.

"Unuttun mu?"

"Gittim."

"Aman Tanrım, çok pahalıydı."

"Evet."

"O lanet olası bir parça toprak için o kadar para vermeyeceğine söz vermiştin." Tam olarak böyle demişti.

"Yıllar önce de asla evlenmeyeceğim demiştim. Ve işte buradayız."

Gözlerimi hızla kırptırarak gözyaşlarımın akmasını engellemeye çalıştım. "Seni seviyorum, King." Sözlerim boğazımda düğümlendi.

"Ben de seni seviyorum kadın, çabuk buraya gel de seni benim yapayım."

"Ben zaten seninim."

"Evet, ama soyadımın senin soyadının yanında olmasını istiyorum, böylece tüm dünya bilsin."

Gözyaşlarım akmaya başladı.

"Kahretsin, kahretsin, kahretsin," diye mırıldandım gözyaşları arasında. "Kızlar senin ve bugün hakkında haklıymış, ve bana bu yüzünü göstermek için beni elbise içinde görmene bile gerek yoktu. Ama konuşma, yoksa yüzümü gördüğünde berbat olacak."

"Seni kim
götürüyor?" "Şeytan."

"Onu telefona ver."

Telefonu Devil'e uzattım ve Tatum'un bana uzattığı mendili ve aynayı aldım. Gözyaşlarımı dikkatlice silerek yüzümü düzeltmek için elimden geleni yaptım. Bitirdiğimde Devil telefonu bana geri vermişti. Kalbim neredeyse normale dönmüştü ki bir mesaj geldi.

King: Lanet olası kurdeleler olsun bari.

Ve kalbim yine yerinden çıktı.

King sert bir adamdı, ama bana karşı yumuşak bir yanı vardı. Bu yumuşaklık ara sıra ortaya çıkardı, ama dünyamı başka hiçbir şeyin yapamadığı kadar aydınlatıyordu.

Ailem çok güzeldi.

Bunu görmek için onun ışıltılı bir elbise giymesine gerek yoktu, ama Tanrım, karımdan daha güzel bir kadın görmemiştim.

Bu hafta benim saçmalıklarımı çekmişti.

Bugün erken saatlerde, çok kısa bir sürede herkesi hazırlamayı başarmıştı; şikayet etmeden, lanet olası bir botla sel sularının üzerinden geçmişti; o ışıltılı elbisesini yukarı çekerek, şikayet etmeden çamurda lastik çizmeyle yürümüştü; ve benimle yaşamak ne kadar zor olduğunu bilmesine rağmen, beni sonsuza kadar seveceğine söz vermişti.

Karım dünyaya sahip olacaktı.

Ve onu ona verecek olan da ben olacaktım.

"Bu düğünü ve resepsiyonu düzenleyen kişi zam hak ediyor," dedi Hannah, resepsiyonu düzenlemeye karar verdiğim kulüp barında yanıma oturdu. Orası Lily'nin yeri, ama o benimle dans etmek yerine kız kardeşlerimle dans ediyordu.

Hannah bütün gün bana pek bir şey söylememişti, ama bunun sebebi henüz fırsat bulamamış olmasıydı. Bu konuşmanın çıkacağını biliyordum ve bir an önce bitmesini istiyordum. Lily'nin annesi kin tutan biri değildi, ama her zaman son sözü söylemek isterdi.

"Sana katılmıyorum," dedim, yan masada Nitro ile konuşan Tatum'a bakarak. O benim için elinden geleni yapmıştı, ama ben de daha azını beklemiyordum. Ve bunun bedelini bir gün çok ağır ödeyeceğimi biliyordum.

Birkaç dakika sessizce oturduktan sonra, "Hannah, söylemek istediğin neyse söyle ve sonra bunu unut. Bu konuyu tekrar açmayacağım," dedim.

Aceleci biri olmayan Hannah, zamanını aldı ve sonunda şöyle dedi: "Kızımın ilk evlendiği adam onu hayal kırıklığına uğrattı. Onun o evlilik için nasıl mücadele ettiğini gördüm; o karmaşa içinde kendini bulmaya çalışırken nasıl çabaladığını gördüm; ve o hataları tekrarlamaktan endişeyle nasıl savaştığını gördüm." Gözlerime sıkıca bakarak devam etti: "Senin onu hayal kırıklığına uğratan adam gibi olduğunu düşünmüyorum, King, ama bir erkeğin olmadığı bir şey olduğuna inanan ilk kadın ben değilim, bu yüzden buradayım ve sana şunu söylemek istiyorum

Eğer onu hayal kırıklığına uğrattırsan, bana hesap vermek zorunda kalırsın. Beni beyni çalışmayan aptal bir yaşlı kadın olarak görebilirsin, ama beni hafife alma. Bir erkek yüzünden kızının hayatında boğulmasını izlemekten bıkmış bir kadıyım. Kızımı mutlu et ve hayatının geri kalanında da bunu yapmaya devam et, o zaman seninle benim aramda hiçbir sorun olmaz.

Hayatta çok saygı duyduğum tek bir tür insan varsa, o da çocukları için ayağa kalkacak kadar onları seven ebeveynlerdir. Hannah Bennett bazen başımın belası olabilirdi, ama lanet olsun, o konuşmadan sonra saygımı kazanmıştı.

"Sorun yaşamayacağız, Hannah."
Yavaşça başını salladı. "Umarım yaşamayız."

Lily kollarıyla boynuma sarıldı ve yanağıma dudaklarını bastırdıktan sonra, "Siz ikiniz burada ne konuşuyorsunuz?" diye sordu. Birkaç kadeh içmişti ve haftalardır görmediğim kadar rahattı. Ama düğün için evimize adım attığı andan itibaren rahattı, bu da benim günümü güzelleştirmişti, çünkü kadınyımda bu tür bir mutluluk ve huzur görmek benim için her şey demektir.

Hannah ayağa kalktı. "King'i ailemize hoş geldin diyorum, hayatım." Bizi bırakırken Lily kulağıma fısıldadı, "Neden gülüyorsun?" Arkama uzanıp onu kucağıma çektim. "Gülmüyorum."

Parmaklarını saçlarımyın arasında gezdirip yüzümden geriye attı. Dudaklarını dudaklarıma değdirdikten sonra fısıldadı, "Evet, gülüyorsun. Vücudunda gülüşünü hissedebiliyorum."

Elimi bacağından aşağıya doğru gezdirdim. "Annen bazen beni eğlendiriyor."

Elime uzanarak, vücudunda aşağı doğru ilerlememi durdurdu. "O elin nereye gittiğini biliyorum ve durman gerek. Çocuklarımy ve annem bu barda."

"O zaman bu bardan defolup gitmemiz gerek, çünkü bir dakika daha ellerimi senden uzak tutmamın imkanı yok."

Gözleri benimkileri aradı. "Ciddi misin?"

"Hayatımyda hiç bu kadar ciddi olmadım, Lily. Sen olmadan bu kadar uzun süre kalmadım."

Kucağımydan kalkıp beni beklemeden ofisime doğru yöneldi. O tatlı kıcını sanki işiymiş gibi sallayarak.

Kekin olduğu masanın önünden geçerken ona yetiştim. Yavaşlayarak dönüp, "Bu keki Tatum organize ettiyse, ona

büyük bir borcun var."

"Bugün Tatum'a çok fazla borcum var," diye mırıldandım, "Ama bu pasta için ona hiçbir borcum yok."

Kaşlarını çattı. "O zaman kim? Annem mi? Yoksa Brynn mi? O pastayı sevdiğimi pek kimse bilmiyor, King."

Onu döndürdüm ve "Yürümeye devam et ve o pastayı sevdiğini başka kimlerin bildiğini düşün" dedim.

Sadece bir adım attıktan sonra tekrar döndü ve gözleri fal taşı gibi açılmış bir şekilde, "Sen yaptın, değil mi? Pastamızı sen ayarladın" dedi.

Onu kaldırıp omzuma attım ve bardan çıktım. Onu ofise taşıırken, "Hiç kimse o altı katlı çikolatalı pastayı senin kadar sevdiğini görmedim. Eminim ki, bir gün işler kötüye giderse, benim sikim yerine o pastayı seçersin."

Ofise vardık ve kapıyı arkamızdan tekmeleyerek kapattıktan sonra onu masanın üzerine oturttum.

Hiç vakit kaybetmeden gömleğime uzandı ve başımdan çıkardı. "Bu doğru olabilir," diye başladı ama gözleri Brisbane'de yaptırdığım yeni dövmeyle takılınca aniden sustu. "Aman Tanrım." Bakışları benimkilere kaydı. "Bu çok güzel."

Dövme Lily'den esinlenerek yapılmıştı ve güllerle süslenmiş bir kafatası tasvir ediyordu. Tasarımın içinde sadece ikimizin anlayabileceği anlamlı unsurlar da vardı. Dövme benim için olduğu için ona bunların ne anlama geldiğini söylemeye niyetim yoktu, ama onun zamanını bu unsurları aramakla geçireceğini ve sonunda bulacağını biliyordum. "Bir fiyonk görüyorum! Aman Tanrım, ve 5 rakamı!" Gözleri mutlulukla parladı ve bu beni tam kalbimden vurdu. Yüzümü tuttu ve beni öptü. Uzun, derin ve çok şiddetli *bir öpücük*, beni tam karnımın ortasına vurdu. Dudaklarını dudaklarımdan ayırdığında, nefes nefese şöyle dedi: "Seni sevemeyeceğim güne kadar seveceğim. Hayatımı nasıl değiştirdiğini bilemezsin, King.

Hayatımı nasıl

hiçbir şeye değişmeyeceğim bir hayat yaptın."

Elimi boynuna doladım ve onu tekrar öptüm, zihnim, bedenim ve ruhum ona olan aşkımla dolmuştu. "Seni tanıyana kadar aşkın ne olduğunu bildiğimi sanıyordum, ama hiçbir şey bilmiyordum. Sen beni daha iyi bir adam yapıyorsun Lily, ve hayatımın geri kalanını seni mutlu bir kadın yapmak için geçireceğim."

Onun seksi ağızı, benim için çok uğraşmam gereken bir gülümsemeye dönüştü. "Senin için Bayan King olacak."

"Lanet olsun," diye homurdandım ve eteğine uzandım. "Senin dudaklarından çıkan hiçbir şey bundan daha güzel değil. Hiçbir şey."

Aşk her zaman benim için zor bir şey olmuştu. Bazen acımasız bir orospu gibi davranır, bazen de beni acımasız bir piçe dönüştürürdü. Ama sonunda aşkın zor olduğunu düşündürmeyen kişiyi bulmuştum. Çünkü Lily'yi sevmek, hayatımda yaptığım en kolay şeydi.

Bu novellayı yazarken aldığım zevki siz de okurken alırsınız umarım. Bu hikayede yarım kalan bazı kulüp işleri olduğunu fark edeceksiniz. Bunlar hakkında daha fazla bilgiyi gelecek kitaplarda bulabilirsiniz.

Şimdi size King & Lily'nin yanı sıra Sydney Storm çiftlerinden bazılarının yer aldığı birkaç bölüm var. Bu bölümleri, bu seriyi yazarken yıllar boyunca yazdım. Bazılarını okumuş olabilirsiniz, ancak tamamen yeni olan bir bölüm de var. Bu bölümler, serinin zaman çizelgesinde çeşitli zamanlarda geçiyor. Her bölümün başında, hangi bölümün içine ait olduğunu belirttim

. Düğünden dört yıl sonra geçen bölümler, King's Reign'deki epilogdan sonra geçiyor.

Keyifli okumalar!

PS Bonus sahneleri okumayı seviyorsanız, [VIP listeme katılın](#) ve tüm bonus sahnelerimi sakladığım Alpha Vault'a erişim sağlayın! Sevdığınız Storm çiftlerini takip edin!

DÜĞÜNÜNDEN BİR AY SONRA

KING

" King! Söylediklerimi dinliyor musun?" Lily, elbisesini düzeltmek için çabalarken sordu.

Söylediği her kelimeyi duymuştum, ama söylediklerinden çok yaptıklarına daha çok ilgi duyuyordum. Ona yaklaşıp elimi kalçasına koydum ve gözlerimi göğüslerinde gezdirdim. "Bu elbise çok dar ve çok kısa," dedim.

Elbisesine baktı. "Ne giydiğimi hiç umursamıyorsun. Neden şimdi umursuyorsun?"

Elimi kalçasına koyup onu vücuduma doğru çektim. "Ne giydiğin umurunda değil, sadece uzun süre üzerinde kalmayacağından endişeleniyorum."

Gözlerinde arzu parıldarken nefesini tuttu. Avuçlarını göğsüme bastırarak beni itmeye çalıştı ama onu sıkıca yerinde tuttum. "King, bana bir randevu sözü verdin ve bu sözünü tutuyorsun."

"Sözümü tutuyorum, ama beni tahrik eden bir şey giymek istiyorsan, bunun sonuçlarını kabul etmelisin." Sesim sert bir tona dönüştü ve ekledim, "Ve bu gece, dışarıdayken seni becereceğime eminim."

Skylar'ın sesi yatak odamızın dışından geldi. "Lily, senin o lacivert elbiseni ödünç alabilir miyim? Geçen hafta Robbie'nin ödül töreninde giydiğin elbiseyi biliyorsun, değil mi?"

"Lanet olsun," diye mırıldandım. "Seni bir kez sikmek için seni kendime ayırmak ne kadar zor?"

Bir ay önceki düğünümüzden beri hayat çok yoğundu ve karımı bir gün bile kendime ayıramamıştım. Geceleri onunla geçirdiğim zaman da iş ve aile meselelerinden dolayı çok azalmıştı.

Ayak parmaklarının ucuna yükselerek beni öptü ve "Herkesi halledeceğim, sonra da gideceğiz. Kız kardeşinle uslu uslu oynayacaksın, yoksa bu gece koca haklarını elinden alacağım" dedi.

Boynunun arkasını kavrayarak, "Hayatta olmaz" diye homurdandım. Diğer elimi aşağıya uzatıp, elbisesinin altına sertçe soktum ve yukarı doğru kaydardım.

külotunu. "İki gündür seni beceremedim; bu gece seni becermeyeceğim diye bir şey yok."

Ben klitorisini okşarken ve iki parmağımı içine sokarken inledi. Skylar kapıyı çaldı. "King, Lily'ye yaptığın şeyi bırak Lily'ye yaptığın şeyi kes, onunla konuşmam lazım."

Lily'nin beni parmaklamamı istemekle kız kardeşime istediğini vermek arasında sessiz bir savaş verdiğini izledim. Sonunda, "King, dur. Bu hafta Skylar'la neredeyse hiç konuşmadım. Bana onunla biraz zaman ayırmalısın." dedi.

Büyük bir pişmanlıkla, ona istediğini verdim ve gitmesine izin verdim. Kapıya doğru yürüdüm, kapıyı açtım ve kız kardeşime baktım. "Sen

Beni iterek sözümü kesti. "Evet, evet, anladım. Sen boktan birisin ve Lily ile sadece bir dakikam var, falan filan. Git sakınlaş ve kızımınla biraz zaman geçirmeme izin ver. Onu bütün hafta neredeyse hiç görmedim."

Ben ağzımı açmadan Lily'ye dün gördüğü ayakkabılardan bahsediyordu, ben de onları bırakıp arkamdan "Beş dakika, Lily" diye seslendim.

Mutfağa giderken Robbie'ye rastladım. Köşeyi dönüp bana çarptı. "Üzgünüm!"

Onu dengeleyerek, "Acelen ne dostum?" dedim.

Gözleri heyecanla parladı. "Zara, sen ve annem akşam yemeğine çıkarken benimle Monopoly oynayacağını söyledi!"

Robbie masa oyunlarını çok severdi; Zara ise pek sevmezdi. Bugün onu kenara çekip, biz dışarıdayken Skylar'a bakmasına yardım etmesini istemiştım. Okuldaki çocuklar son zamanlarda ona zorluk çıkarıyordu ve kız kardeşi ile biraz vakit geçirmesinin ona iyi geleceğini biliyordum. Holly genellikle ona bakmasını istediğimde yardım ederdi, ama bu gece bir arkadaşında yatıya kalacaktı, bu yüzden ona güvenemezdım. Zara hiç itiraz etmeden evet dediğinde beni çok şaşırtmıştı.

Onu takip ederek oturma odasına girdim. Zara yerde oturmuş oyunu kuruyordu. Bana gülümseyerek baktı. "Robbie yarın akşam için planını sana anlattı mı, King?"

"Hayır."

"Aile gecesi için hepimizin akşam yemeğinde taco yiyip sonra Harry Potter filmlerini maraton izlememizi istiyor." Bana sırtarak bakıyordu çünkü o filmleri bir kez daha izlemeye tahammülüm olmadığını biliyordu.

Robbie Harry Potter'ı o kadar çok seviyordu ki her gün izleyebilirdi. Taşındığımdan beri tüm filmleri onunla birlikte üç kez izlemiştim.

Robbie, kız kardeşinin karşısında otururken heyecanla başını salladı. "Eğlenceli olacak!"

Kahretsin, hayır diyemedim. Onu bu kadar mutlu eden bir şey için hayır diyemezdim. "Sabah dışarı çıkarken taco malzemelerini alırım."

"Yarın akşam büyükannen de yemeğe geliyor, unutma," dedi Zara, gülümsemesi hala yüzündeydi. O da, neredeyse bütün günü Hannah'nın arabasını tamir edip evinde başka işler yaparak geçirdikten sonra, bu hafta Hannah'yla geçirebileceğim zamanın sınırına geldiğimi biliyordu.

Robbie başını eğmişken, ona "Akıllı kız" diye fısıldadım. Sonra yüksek sesle ona aynı şeyi söyledim. "Bu akşam Robbie ile Battleship oynamak istediğini unutma."

Gözleri fal taşı gibi açıldı, ama bir şey söyleyemeden Robbie başını kaldırdı ve heyecanla, "Bu hayatımın en güzel gecesi!" dedi.

Lily yanımda dururken kolunu belime doladı. "Vay canına," diye mırıldandı, "Görünüşe göre çocukları halletmiş ve mutlu etmişsin."

Kolumu omuzlarına attım. "Evet. Zara, Robbie ile saatlerce oyun oynamayı kabul ederek onun gecesini güzelleştirdi."

Zara bana kötü bir bakış attıktan sonra başını sallayıp oyuna geri döndü.

"Ben de oynuyorum," dedi Skylar, onlara katılarak. "Bizi bekleme," dedim ona.

Bana baktı. "Kahvaltı sabah yedide. Krep ve waffle yapacağım. Hala uyuyorsan seni uyandırırım. Yeni lastikler için iyi bir fiyat almama yardım edeceğine söz verdin."

"Siktir," diye homurdandım. Planım, yarın sabah çocukları tüm etkinliklerine götürdükten sonra eve gelip Lily ile sevişmekti. "Sabah olmaz. Öğleden sonra gideriz."

"Hayır, yarın bütün gün meşgulüm. Tek boş vaktim sabahın ilk saatleri." Lily bana sarıldı ve Skylar'a, "Sabah yapar" dedi.

Sonra bana dönüp, "Çıkmalıyız, yoksa rezervasyonumuzu kaçıracağız," dedi.

Onu evden çıkardıktan sonra ona uzandım ve "Planlar değişti. Akşam yemeğini atlıyoruz ve..." dedim.

"Hayır, planları değiştirmeyeceksin, Kral. Bütün hafta o restoranda akşam yemeği için can atıyordum."

Elimi boğazına dolayarak, "Ben de günlerdir sikimi senin içine sokmak için sabırsızlanıyordum, o yüzden rezervasyonu daha sonraya aldım ve bir otel odası ayırttım. Bu seni kızdırıyorsa, öfkemi benim üzerimde çıkarabilirsin, ama seni soyup sikmek için beklemem imkânsız." Benimle tartışacak gibi görününce ekledim, "O elbiseyi giymemesi konusunda seni uyarmıştım. Giymek senin seçimin."

"Tamam," dedi, beni hemen içime girmek istememe neden olacak bir tavırla. "Ama sonra akşam yemeği olacak ve benimle iki tatlı yiyeceksin. Menüye baktım ve limonlu mereng ile cheesecake arasında karar veremedim, o yüzden ikisini de alacağım. Planları değiştirirsen, iki tatlı yerim. Ayrıca akşam yemeğinden sonra benimle nehir kenarında yürüyüşe çıkmak zorundasın. Oh, eve döndüğümüzde de benimle Lucifer'ı izlemeni istiyorum."

Akşam yemeğinde vakit geçirmek benim iyi olduğum bir şey değildi ve herhangi bir yerde yürümek de hoşuma gitmezdi. Ve o diziyi de nefret ediyordum. Bunların hiçbirini yapmamak için elimden geleni yaptım, ama lanet olsun, Lily'yi sevmek, yapmak istemediğim şeyleri yapmak anlamına geliyordu.

"Bisikletimin arkasına bin, yoksa seni eğip kıcını kızartırım," diye hırıltıyla söyledim.

Tanrım, bu kadın kalbimi elinde tutuyordu ve onun üzerinde ne kadar büyük bir gücü olduğunu bilmiyordu. Hiçbir fikri yoktu. Onu hiç kimseyi sevmediğim kadar seviyordum ve onu mutlu etmek için mezara girene kadar uğraşırdım. Bu, iki tatlı yemek, dayanamadığım bir dizi izlemek ve nehir kenarında yürümek anlamına gelse bile.

1. DÜĞÜNÜNDEN DÖRT YIL SONRA

KING

Sigaramdan son bir nefes çektim ve Melbourne'a tekrar gitmek zorunda olduğumu düşünürken söndürdüm. Son bir ayda evden on dokuz gün uzak kalmıştım. Lily ve çocuklardan uzak kalmak istemediğim günlerdi. Aklımı rahatlatan tek şey, sonunda çalışmayı bırakıp dinlenebilmesi idi. Mide bulantısı ve kusması azalmıştı, ancak enerji seviyesi pek yükselmedi. Onu bu halde bırakmak hoşuma gitmiyordu.

"Bugünden itibaren bırakmaya çalışacağını söylemiştin."

Lily'nin sesine dönüp baktım. Evden çıkıp arka verandaya geldi. Ses tonunu ve vücut dilini dikkatle inceledim; huysuz bir ruh halindeydi ve tartışmaya hazır bir kadın gibi bana doğru geliyordu.

Siktir.

Kulüp işleriyle uğraştığım uzun ve zor bir günün ardından, bu gece onun hamilelik hormonlarıyla uğraşacak sabrım olmadığını biliyordum, özellikle de tartışma konusu buysa. Birkaç aydır sigarayı bırakmam için başımın etini yiyordu. Şu anda düşünmek istediğim son şey buydu.

Onun söylediklerini duymazdan gelerek, "Çocuklar uyudu mu?" diye sordum.

O da benim yanıma, korkuluğun yanına geldi ve somurtarak baktı. "Bunu yapma, King.

Sana bir şey söylediğimde beni görmezden gelme."

Yüzümü ovuşturarak mırıldandım, "Siktir, Lily, bu gece bu konuyu konuşmayabilir miyiz? Sadece seninle tartışmadan bir gece geçirmek istiyorum."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Her gece seninle tartışmıyorum. Ben sadece..." "Son zamanlarda öyle hissediyorum."

"Son zamanlarda eve neredeyse hiç gelmiyorsun, nasıl öyle hissediyorum bilmiyorum."

"Tanrım, mesele bu mu?"

"Hayır, bu senin sözünü tutmanla ilgili."

"Sigara bırakacağım demedim. Düşüneceğim demiştim." "Dur tahmin edeyim, düşündün ve..."

"Lanet olsun," diye bağırdım, "Yeter! Berbat bir günden sonra eve gelmedim ki senden daha fazla laf işiteyim."

Gözleri öfkeyle parladı. "O zaman kulüp evine geri dön." Bunun üzerine, korkuluktan itti ve içeri girmek için kapıya doğru yürüdü.

Ben de öfkemle peşinden gittim, saldırmaya hazırdım. Kolunu yakaladım ve kendime doğru çektim. Gözlerimi onun gözlerine dikip, "Kulüp evine geri dönmeyeceğim. Sabah ilk iş Melbourne'a gidiyorum ve ne zaman döneceğimi bilmiyorum, bu yüzden bu gece senden uzak kalamam. Seni tekmeleyip bağırarak yatağa taşımam gerekse bile umurumda değil, bu gece benim yanımda uyuyacaksın."

Beni itti, normalde yapmayacağı şekilde benimle kavga etti. Lily sık sık sinirlenirdi, ama bu kadar değil. Onu durdurmak için bileklerini yakalayıp kendime doğru çektim, o da tamamen çıldırdı. "King! Bırak beni! Bu gece senin patronluk taslayan pislikliklerine tahammülüm yok. Ben sadece senin sağlığını düşünmeye çalışıyorum, ama açıkçası neden uğraşıyorum bilmiyorum, çünkü sen hiç umursamıyorsun. Çocuk sahibi olmak istiyorsun, ama bizim için olabildiğince uzun yaşamak için elinden geleni yapmaya bile tenezzül etmiyorsun."

Onu gevşetmek yerine daha sıkı tuttum. Sinirim patlamak üzereydi ve kendimi zor tutarken ona nazik davranmıyordum. "Bitirdin mi lan?" diye bağırdım.

O, öfke ve tutku fırtınası içinde benim tutuşumdan kurtulmaya çalıştı. "Hayır, bitirmedim lan! Seni azarlamaktan nefret ediyorum. O kadın olmaktan gerçekten nefret ediyorum, ama seninle dört yıl geçirdim ve bunlar hayatımın en güzel dört yılıydı, bu yüzden senin yakında ölmeni istemiyorum. Bu yüzden bu konuda sana azarlamaya devam edeceğim. Ve sen de tartışmalarımızda her zamanki gibi aynı eski King olmaya devam edebilirsin, istediğini elde etmek için zorlayıp emirler yağdırabilirsin, ama ben bu konuda seninle savaşmayı asla bırakmayacağım."

Damarlarımda dolaşan öfke, sadece Lily'nin bende uyandırdığı acil ve şiddetli bir ihtiyaçla çarpıştı. Şiddetli bir dalga beni vurdu ve istediğimi almaktan kendimi alıkoyamadım.

Bileklerini bırakıp yüzünü tuttum. "Ben yakın zamanda ölmeyeceğim," dedim, dudaklarım dudaklarına yapışmadan hemen önce.

Siktir, o ateş gibiydi. Sıcak, yakıcı bir ateş. Ve o, benimle kavga ederken öyle hissettirmese de, tam da benim arzuladığım şeydi.

O da beni öptü, öpücüğün tadını çıkararak, ama uzun sürmedi. Elleri göğsüme geldi ve ağzını ağızımdan çekerek beni itti. Konuştuğunda, ateşi hâlâ alev alev yanıyordu. "Bunu konuşmak istiyorum King, dikkatimizi dağıtmak için sevişmek değil."

Kolumu beline doladım ve onu tekrar vücuduma sıkıca çektim. Serbest elimi boynuna doladım ve "Kavga etmek istedin ve şimdi kavganı aldın, ama benim istediğim şekilde yapacağız" diye homurdandım.

Nefesi hızlandı, gözlerinde arzu parıldıyordu. Haklıydım, tam da istediği şey buydu.

Onu korkuluğa yaslayarak tekrar öptüm. Bu sefer bana karşı koymadı. Bu sefer bana verdiğimi geri verdi: ateş, öfke ve saf seks arzusu. Kendimizi şehvete teslim ettik, birbirimizin kıyafetlerini yırtıp attık ve o anda sahip olmak istediğimiz her şeyi daha fazla istedik.

Sonunda dudaklarımı onunkilerden ayırdığımda, gözlerine baktım. "Ben lanet olası bir pisliğim, Lily, ama senin hormonların yüzünden olduğunu bildiğimde seninle sorun yaşamamak için elimden geleni yapıyorum..."

"Bunu hormonlarıma yükleme," diye tersledi. "Bu onların suçu değil."

Onu korkuluğa doğru çevirdim ve önümde sıkıştırdım, böylece hiçbir yere gidemezdi. Bir avuç saçını tutup başını geriye doğru çektim ve ağzımı kulağına yaklaştırdım. Aynı anda elimi amına uzattım. Islaktı. Benim için hazırды. İki parmağımı içine sokarak, "Bana buraya benimle bir şey yapmak için gelmediğini söyleyemezsin. Son zamanlarda yaptığın şey bu ve ben de bunu görmezden geliyordum. Hamileliğin için hoşgörü gösterdim ama artık göstermeyeceğim. Gelecekte kavga aramaya gelersen, kavga alırsın. Anlaştık mı?" dedim.

Parmaklarım onun içinde hareket ederken inledi ama benimle tartışmaya devam etti. Elini koluma doladı, parmaklarını derime batırdı ve "Ben yapmadım..." dedi.

Saçını çekip başını daha fazla geriye doğru çekerek sözünü kestim. Dişlerimle boynunu okşarken, "Cevap evet" dedim. Ses tonum

karanlık ve uyarıcıydı. Bu iş bitmeden, o da bizim durumumuzu anlayacaktı. "Biz eşitiz, Lily. Sen bana saldırırsan, ben de sana karşılık veririm."

Kolumu bıraktı ve itti. Sonra bana dönerek, o güzel gözleri vahşi bir öfke ve ateşle doldu. Yüzümü tuttu ve öpücük yağmuruna tuttu, sonra bana öfkeyle bağırdı, "Peki! Ama eşitse, ben de sana tüm pisliklerini geri vereceğim. Bana o patronluk taslayan saçmalıklarla gelmek istiyorsan, aynısını beklemelisin. Anlaştık mı?"

Tanrım, bu gece gerçekten çok sinirliydi. Ve bu benim sikimi daha da sertleştirdi. Artık sikim taş gibi sertleşmişti.

O ne olduğunu anlamadan, onu kaldırıp masaya taşıdım. Onu masanın üzerine eğdim ve bir elimi boynuna dolayarak onu sabit tutarken, sertçe içine girdim.

"Siktir," diye bağırdım. *Siktir*. Bu gece onu doyurmak için birkaç saate ihtiyacım olacaktı. Onun da kendini toparlamak için aynı kadar zamana ihtiyacı olacağını biliyordum.

Onu sikerken inlemeleri gece havasını doldurdu. Lily hamile olabilir, ama bu beni her zamanki gibi sikmekten alıkoymadı. En azından şimdilik. Doğum tarihi yaklaştıkça biraz yavaşlayacaktım, ama o da en az benim kadar böyle olmasını istiyordu.

İkimiz de çabuk boşaldık ve işimiz bittiğinde, üzerine eğildim ve sertçe, "Her şey yolunda," dedim.

İkimiz de ayağa kalktık ve o dudaklarımı öptü, parmakları beni tuttuğu belime batıyordu. Bitirdiğinde, "Seni seviyorum, ama bazı günler çok zor geliyor" dedi.

Gözlerim vücudunda dolaştı, her kıvrımını ve tüm güzelliğini takdir ederek. Karnındaki şişkinlik midemi sıkıştırdı ve daha önce söylediği sözler aklıma geldi. Gözlerine tekrar bakarak, "Azaltmaya çalışacağım" dedim. Bu kadar stres altındayken nasıl yapacağımı bilmiyordum, ama onun ve çocuklar için deneyecektim.

Yüzünde küçük bir gülümseme belirdi. "Gerçekten mi?"

"Bu konuşma bitti. Sonsuza kadar." dedikten sonra onu sertçe öptüm.

Gülümsemesi biraz genişledi ve başını salladı. Bu savaşı kazandığını çok iyi biliyordu. Aylar sürer, belki daha da uzun sürer, ama kazanmıştı. "Anlaştık."

Çenemi kapıya doğru çevirdim. "İçeri gir. Bu gecenin geri kalanı için planlarım var." Bu planlar, dünyayı dışarıda bırakıp

kadınımın içinde kaybolmak vardı. İsteddiği kadar benimle kavga edebilirdi; ben hiçbir yere gitmeyecektim. Benim olmam gereken yer tam da burasıydı.

İKİNCİ DÜĞÜNÜNDEN DÖRT YIL SONRA

KING

'a **ben** Tamam, derin bir nefes al ve ellerini banyo tezgahına koy, aynaya bak. Siktir, Melbourne gezisi cehennem gibiydi. Oradaki siktiğimin orospuları yüzünden karıştığımız kan banyosunda neredeyse beş adamımı kaybediyordum. Winter onlarla uğraşmakla meşguldü ve şehri geri almış olsak da, ikimiz de kontrolü elimizde tutmanın kolay olacağına inanmıyorduk. Bu gidişle, yakında oraya bir kez daha gitmem gerekecekti. Bu da beni çok sinirlendiriyordu çünkü Lily'nin şu anda bana ihtiyacı vardı. Hamileliği onu çok zorluyordu. Kusmadığı zamanlarda yorgunlukla mücadele ediyordu.

"King." Sesi arkamdan geldi ve o yaklaşırken aynada gözlerime baktım. "Geldiğini duymadım."

"Evet." Ona dönüp, onu kendime çekebilmek için elimi beline doladım.

Gözlerini bana dikip, "Dağınık mıydın?" dedi.

Kadınım beni iyi tanıyordu. Fury ile eve gelirken birkaç pislikle uğraşmıştım, giysilerim ve vücudum kan içindeydi, bu yüzden çocukları görürsem diye sessizce girip temizlenmişim.

Bir elimi kalçasına koyup diğer elimi boynuna doladım ve başımı salladım. "Yorgun görünüyorsun." Son on iki saattir onunla konuşmamıştım, bu yüzden bugün nasıl olduğunu bilmiyordum. Tek bildiğim şey, ona en az bir hafta izin alacağını söyleyeceğimdi. Jackson bunu beğenmezse, benimle uğraşsın.

Gülümseyerek yüzüme uzandı ve beni öpebilmek için başımı aşağı eğdi. Bir hafta görüşmedikten sonra ikimizin de istediği türden bir öpücük değildi, ama sanki o daha yeni ısınmaya başlamış gibiydi. Dudakları benimkilerde oyalanırken, sanki olabildiğince yakınlaşmak istercesine bana sıkıca sarıldı. "Yorgunum," diye mırıldandı ve beni tekrar öptü.

Bu sefer öpücüğü derinleştirdi ve dilini bana verdi. Saniyeler içinde birbirimize çaresizce sarılmıştık. Onsuz bir hafta çok uzun bir süreydi. Onu çıplak görmek istiyordum. Ve sikimi onun tatlı amının içinde hissetmek istiyordum.

Boynunu bırakıp ağzımı onunkinden çekerek, giydiği tişörtü çıkardım. *Benim tişörtümdü.* O benim tişörtlerimi giydiğinde çok seviyordum ve ben eve geldiğimde her zaman bir tanesini giyiyor gibi görünüyordu.

Parmaklarım kot pantolonunun düğmesini ve fermuarını açarken gözlerim göğüslerine indi. Elimi külotunun içine sokmam uzun sürmedi ve parmaklarımı ıslaklığına kaydırduğmda dudaklarından bir inilti çıktı. Onu döndürmek, eğip içine girmek için arzumu dizginlemiştim ama o ses, kontrolümü tamamen kaybetmem için yeterliydi.

Ancak onu döndürdüğümde, kasmaya başladı ve lavaboya kustu. Kusmaya devam ederken saçlarını tutup geriye doğru çektim. Kusması bittiğinde, çamaşır makinesini alıp ıslattım.

Onu benden aldı ve yüzünü sildi. Sonra dişlerini fırçaladı ve aynada gözlerimiz buluştuğunda yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim."

Başımı salladım. "Lily, benim bebeğimi taşıyorsun. Hiçbir şey için özür dileme, hele kasmak için hiç." Bir an durdum. "Hala her gün kusuyor musun?"

"Evet, ama sanırım düzeliyor, bu yüzden endişelenmene gerek yok."
."

Kaşlarımı kaldırdım. "Öyle mi düşünüyorsun?" Bana yalan söylüyordu. Bu, her halükarda kesin olarak bilinen türden bir şeydi.

O içini çekti. "Ne diyeceğini biliyorum ve bunu söylemeni istemiyorum."

Bugün bu konuyu konuşmamamızın imkanı yoktu. "Jackson'ı arayıp sana bir hafta, hatta daha uzun süre izin aldığını söyleyeceğim. Ve bu konuda benimle tartışmayacaksın. Anlaştık mı?"

Bana dönüp sert bir bakış attı. "Hayır, anlaşmadık. Sana şu anda bir hafta izin alamayacağımı söyledim. Çok yoğunuz."

Bunu defalarca tartışmıştık. Hatta bu konuda tartıştığımızda, beni yataktan çıkarmaya çalışmıştı. Beni yataktan çıkaramayacağını çok çabuk öğrenmişti. Bu sefer ise istediğini elde edemeyecekti.

"Bu konuda seninle tekrar tartışmayacağım. Kabullen bunu. Çocuklar yatmaya gitti mi?" Gitmiş olmalarını bekliyordum; saat neredeyse 9 olmuştu.

Gözleri büyüdü ve beni itti. "Tartışıp tartışmayacağımıza sen karar veremezsin. Ayrıca..."

"Siktir, Lily, hastasın ve yorgunsun. Biraz dinlenmen lazım. Ve senin kocan olarak, bu konuda söz hakkım var."

Bana uzun bir süre baktı, gözlerinde öfke parıldıyordu. Sonra, tek kelime etmeden tişörtünü alıp beni iterek, "Tanrım, ne kadar pislik olabiliyorsun" diye mırıldandı. Banyodan çıktı, sonra yatak odasından çıktı ve beni düşüncelerimle yalnız bıraktı.

Ona sakinleşmesi için biraz zaman vermeye karar verdikten sonra, Cade'in yatak odasına gittim. Onu ya da çocukları uyandırmak istemedim, ama hepsinin iyi olup olmadığını kendi gözlerimle görmek istedim.

Lily, yatak odasının dışındaki koridorda bana rastladı. Gözlerinde hâlâ öfke vardı, ama oğlumuzu aradığımı görünce biraz yumuşadı. "Çocukların hiçbiri burada değil," dedi.

Kaşlarımı çattım. "Neredeler?"

"Brynn'de yatıya kalacağım. Bu gece sadece ikimiz olalım istedim. Bu iyi bir fikirmiş, çünkü sen pislik gibi davranıyorsun ve ben..."

Onu yine kesip duvara doğru iterek, "Bu konuyu şimdi halletmek mi istiyorsun? Hallet. Ama hallettikten sonra bütün gece bu konuyu tartışmayacağız." dedim.

Lily'de en sevdiğim şey kavgacı olmasıydı ve şimdi de bana karşı tereddüt etmeden kavga ediyordu. Ve buna gerek olmasa da, aynı zamanda bunu sevmekten kendimi alamıyordum. Kahretsin, bu beni hemen sertleştirdi.

"Bir hafta izin almayacağım ve sen de bununla yaşamak zorunda kalacaksın" —çenemi hareket ettirdiğimde elini bana doğru uzattı—"çünkü üç hafta sonra uzun bir izin alacağım. Ve bunu sana önceden söyleme şansı verseydi, birbirimize kötü davranmak zorunda kalmazdık, ama hayır, eve gelip bana kurallarını dayatmak zorundaydın." Derin bir nefes aldı ve yüksek sesle nefes verdi. "Seni seviyorum King, ama bazı günler seni fena halde pataklamak istiyorum!"

"Ne kadar izin alıyorsun?"

"İşimi bıraktım. Şimdi yolumdan çek de banyo yapıp senden uzaklaşabileyim. Bu gece tek istediğim sakinlik ve huzur iken beni deli ettin."

Diğer elimi boynuna dolarken bileğini sıktım. "Bana böyle bir haber verip beni yalnız bırakmamı mı bekliyorsun? Banyoya girip saatlerce orada kalabilirsin, ama hayatta

. Bir haftadır amını yalayamadım. Ve aylarca benden duymak istediğim tek şeyi söylediğin bir anda da yalamayacağım.

Birkaç saniye sessizce birbirimizi izlerken nefes alışını yavaşladı. Sonra elini uzatıp gömleğimin bir köşesini kavradı. "En çok ihtiyacım olduğunda nasıl her zaman doğru şeyi söylemeyi başarıyorsun?"

Sesinde artık öfke yoktu. Artık sadece saf duygu vardı. Ve ihtiyaç. Benim de hissettiğim aynı ihtiyaç. Ve bu bizi bir arada tutuyordu. Birbirimize bağırıp, bütün gece kavga edip, günlerce bir şey hakkında tartışabilirdik, ama her *zaman*, *her zaman*, o ihtiyaçla birbirimize geri dönerdik. Birbirimize olan o acil ihtiyaç.

Ağzımı onun ağzına yapıştırdım ve elim boynunu sıktı. Sonunda onu bıraktığımda, "Seni sikip sonra banyo yapabilirsin. Ve bu konuda benimle tartışmayı aklından bile geçirme." diye homurdandım.

Gülümsedi ve hayatında ilk kez, lanet olasıca dediğimi yaptı.

KING'S WRATH'TAN KING'İN BAKIŞ AÇISINDAN ALINMIŞ BÖLÜM

KING

Bu " " bölümü, King's Wrath kitabında Lily'nin bakış açısıyla yazılmıştı. King'in düşünceleriyle birlikte okumanızı umuyorum.

Az önce doldurduğum viski bardağının yarısını bir dikişte içtim ve bardağı masanın üzerine koydum. Boğazımı yakan tadı, bu gece aradığım şeydi. Bronze, Skylar gibi zihnimi ağırlaştırıyordu. Lanet olsun, onu uzun zamandır bu kadar endişeli görmemiştim ve bunun sebebi benim ve kulüp olması beni içimi kemiriyordu. Lily'nin onu sakinleştirebilmesini umuyordum çünkü ben kesinlikle başaramamıştım.

Ofis kapısından gelen bir ses, birinin geldiğini haber verdi ve başımı kaldırdığımda Lily'nin beni anlamadığım bir bakışla izlediğini gördüm. Endişe olabilir.

"Ne var?" diye bağırdım. Onun endişesine ihtiyacım yoktu. Onu benim bokumun içine sürüklemek istemiyordum. Lily benim için endişelenmeyi ne kadar çabuk bırakırsa o kadar iyi olurdu. Ve onun ellerinin tekrar üzerimde olmasını kesinlikle istemiyordum.

Ofise girdi, ruh halimi hiç umursamadan, lanet olası masama oturdu.

Siktir.

"Bana bir içki doldur," dedi, gözlerini benden ayırmadan.

Viski bardağımın kalanını bir dikişte içtim. "Bir içki daha içmene gerek yok." Buradan bile alkol kokusunu alabiliyordum.

Kaşları kalktı. "Neye ihtiyacım olduğunu nereden biliyorsun?"

"Hayır, ama öyle olmadığını biliyorum," dedim ve boş bardağımı masaya koydum. Kesinlikle daha fazla alkole ihtiyacı yoktu.

Bakışları yanımdaki viski şişesine kaydı ve ben onu durduramadan, bana doğru eğilip şişeyi aldı.

"Siktir," diye mırıldandım, onun kokusunun ne kadar iyi olduğunu görmezden gelmeye çalışarak. Ama çabalarım boşunaydı. Kıçını zar zor örten kırmızı elbisesini gördüğüm andan itibaren sikim çoktan sertleşmişti. Kokusu arzumu daha da şiddetlendirdi.

Bardağıma viski döktü ve beni izlerken biraz içti. Gözlerinden, hatta tüm vücudundan yayılan ateş, buraya sadece konuşmak için gelmediğini gösteriyordu. Lily benimle sevişmek istiyordu. Ve

ben, birbirimize uygun olmadığımız açıkken bir kadını uzaklaştırmaya özen gösteren bir adam değildim, ama Lily'yi sikmek gündemimde yoktu.

"Skylar hap aldı. Bütün gece uyuyacaktır." "İyi."

Bir yudum daha viski içti. "Sen az konuşan bir adamsın, King. Normalde insanlarda bu özelliği severim, ama keşke biraz daha konuşsan. Dişlerimi sıktım.

Siktir.

Bu kadında beni bu kadar çeken neydi? Onu istememem gerekirdi, ama ona karşı o kadar sert davranıyordum ki, o ısrar ederse hayır diyebileceğimden emin değildim.

Gözlerimi ondan ayıramıyordum, ama bakışlarımı vücuduna indirmeyi reddediyordum. Bu, kararlılığımı bozardı; bunu çok iyi biliyordum.

Lily, tanıştığım en güzel kadındı. Ama ona olan çekiciliğim bundan daha fazlasıydı; beni büyüleyen başka bir şey vardı. İnsanları önemsiyordu ve tanıdığım pek çok kadının yapmadığı şekilde kendini veriyordu.

Onunla yatmak istiyordum, ama aynı zamanda onu kendimden korumak da istiyordum. Lily gibi bir kadının benim verebileceğim hiçbir şeye ihtiyacı yoktu, çünkü açıkçası, ben ondan sadece almak istiyordum.

Onu ikiye ayırıp zihnimdeki pislikleri temizlemek için kullanmak istedim.

Ona karşılığında verecek hiçbir değerli şeyim yoktu.

Viski şişesini aldım ve bir yudum içtim. "Çocuklardan birine seni eve götürmesini söylerim."

Kafasını salladı. "Hayır, eve gitmek istemiyorum. Seninle burada kalmak istiyorum."

Bütün vücudum gerildi. Hayatta burada benimle kalamazdı. "Hayır," dedim sertçe. Gerekirse onu buradan kendim taşıyacaktım.

Beni görmezden geldi, bardağını masaya koydu ve masanın üzerinden bana doğru sürünerek geldi. Kendimi durduramadım, gözlerimi bacaklarına indirdim. Her erkek öyle yapardı. Bacakları uzun ve muhteşemdi, bacaklarının açılmış halini aklımdan çıkaramıyordum.

"King," dedi, bacaklarını benim bacaklarımın arasına sokmak için bir bacağı benim bacaklarımın etrafına dolayarak.

Elimi onun uyluğuna koyup bacağını yerinde tutarak onu durdurdum ve amacına ulaşmasını engelledim. "Hayır dedim."

Bana gözlerini kısarak baktı, yüzünde şaşkın bir ifade vardı. "Sen eşcinsel misin? Yoksa ben sana hitap etmiyor muyum?"

Lanet olsun. Kendimi tutmamın sınırı dolmak üzereydi ve bir saniye içinde ayağa kalkıp bir elimi boğazına doladım. Lanet olsun, çok iyi hissettiriyordu. *Çok fazla iyi.* "Beni bu yola sokma, Lily. Ben senin gibi bir kadının becereceği türden bir adam değilim."

Eylemlerim ve sözlerim onu kaçırmak içindi, ama işe yaramadı. Aksine, onu daha da canlandırmış gibiydiler. Bana doğru eğildi, gözleri benim uzaklaşamayacağım bir arzuyla parlıyordu. "Hayır, değilsin. Ama seni aklımdan çıkaramıyorum. Bana bir gece ver. Hayatımda başa çıkmam gereken tüm sorunları düşünmeyeceğim tek bir geceye ihtiyacım var." Bileğimi sıktı. "Ve bence senin de ihtiyacın var."

Tanrım, bunu kolaylaştırmıyordu. Derin bir nefes aldım ve hayır diyeceğim her şeyi düşünmek için bir an durup nefesimi verdim. Lily'nin vücudu günah için yaratılmıştı. Benim türümden bir günah. Buna hiç şüphe yoktu. Bir kadının olması gereken her yerde kıvrımları vardı. Ve ona yapmak istediğim şeyleri kaldırabileceklerini bilsem de, zihninin kaldırabileceğinden emin değildim. Ve ayık olsaydı, burada bana bir şey yapmam için yalvarmazdı.

Onun vücuduna o kadar dalmıştım ki, onu durdurmadan kemerimi çözüp fermuarımı yarıya kadar açmayı başardı.

Lanet olsun, gitmesi gerekiyordu. Kendimi ona kaptırıp, ondan istediğim her karanlık şeyi talep etmeye çok yakındım. "Bu olamaz, Lily," diye homurdandım ve ondan uzaklaştım. "O masadan in ve evine git."

Masadan indi ve bana doğru geldi. "Neden?" Gözleri, sözleri kadar benden de aynı şeyi istiyordu ve kontrolümü daha da kaybettiğimi hissettim. "Seni hissettim, King. Sen de bunu benim kadar istiyorsun."

Zihnim parçalandı. Yıllar önce ahlaksızlığımı kabul eden tarafım canlandı, ona istediğini vermeye hazırđı. Diğer tarafım ise kontrolü elinde tutmak için savaştı, onunla o noktaya gelmemek için deli gibi mücadele etti.

Onu masaya doğru ittim ve boğazını tekrar kavradım. "Ne istediğimi hiç bilmiyorsun. Bilseydin, kaçır ve bir daha geri gelmezdin." Göğsüne baktım, zihnindeki

Zihnimdeki savaşan parçaları kontrol altına almaya çalıştım. Ona tekrar baktığımda, "İkimiz için de çok geç olmadan gitmelisin," dedim.

Ellerini benim pazı kaslarımın etrafına doladı. "Ne demek istediğini anlamıyorum, ama umurumda değil. Gitmeyeceğim."

Siktir.

Vücudum arzu ile titriyordu. Onun sunduğu her şeyi istiyordum. Hem de fazlasını.

Başımı eğdim ve zihnim hızla çalışırken "Siktir" diye fısıldadım. Artık kendimle savaşamazdım. Tek istediğim onu tüketmekken hayır demeye devam edemezdim.

Yüzümü ona doğru kaldırdım ve bakışlarımız buluştu. Onu döndürdüm, belinden sertçe tutup masaya bastırdım. Diğer elimi boynuna doladım, başını bir yana çekip kulağına fısıldadım, "Kadınlara ne yapmaktan hoşlandığımı biliyor musun, Lily?" Cevabını bekleyerek durakladım. Tek verdiği cevap bir nefes olunca boynunu daha sıkı kavradım. "Hayal edebileceğin her şekilde sertim. Seni soyup, rahatını hiç umursamadan sikerim. İhtiyacım olanı alırım, tekrar tekrar, sen benim ellerimden, ağzımdan, sikimden kanayana kadar." Sözler ağzımdan çıkar çıkmaz, içimde kabaran karanlık beni tamamen ele geçirmek üzereydi. Lily'nin şehveti ve aramızda gerçekten neler olacağına dair naifliği, o karanlığı hiç olmadığı kadar besliyordu. Onun gibi masum bir kadını hiç sikmemiştim. Sesim daha da alçaldı ve ekledim, "Ve işim bittiğinde, daha fazlası için aceleyle geri dönmeyeceksin."

O sadece inleyerek cevap verdi. Sonunda benim irademi kıran o lanet iniltiydi.

Elbisesi yukarı çekip elimi külotunun içine kaydırdım. Parmaklarım onun içine derinlemesine girdiğinde, tekrar inledi. "Oh Tanrım."

Siktir.

Ağzım hala kulağına yapışık halde, "Acıyı sever misin, Lily?" diye sordum. Dokunuşumla titredi. "Bilmiyorum."

Başparmağımla klitorisini daireler çizerek amını okşadım. Sırılsıklam olmuştu ve bu beni daha da çıldırttı. "Hiç sikerken hissetmedin mi?"

"Hayır."

"Siktir," diye tısladım. Ona sürtünerek, onu masaya daha sert ittim. "Seni sikersem canını yakacağım. Buna hazır mısın?"

Cevap vermedi, ben de onu bana doğru çevirdim. Yüzünü tutup, "Cevap ver. Sana acı çektirmeme hazır mısın?" dedim. Her geçen saniye kendimi kaybediyordum.

Nefes nefese başını salladı. "Evet."

Gözlerine baktım. Evet diyordu, ama alkolün etkisiyle söylüyor olmalıydı. Lily benim pisliğim için fazla iyi, fazla saftı. Sikim hiç olmadığı kadar sertleşmişti, bundan emindim. Yine de ona dokunamazdım. Gerçekten istediğim şekilde dokunamazdım. Ona istediğini verecektim, sonra onu eve gönderecektim ve bir daha asla ona dokunmayacaktım.

"Ne istediğini bilmiyorsun," diye homurdandım ve dizlerimin üzerine çöküp külotunu çıkardım.

Bacaklarını tutarak yüzümü amına gömdüm ve aç bir adam gibi onu yedim. Onu çaresizce istediği orgazma ulaştırırken, karanlık arzularımın beni ele geçirmesine izin verdim. Ona hiç nazik davranmadım. Yine de inlemeleri kulaklarımı doldurdu ve beni yaklaşmak istemediğim uçuruma doğru itti.

Hareketlerim daha sertleşti.

Daha talepkar.

Dokunuşlarım acımasızca sertleşti.

Ve o her saniyesinden zevk alıyordu.

Sert bir şekilde boşaldı ve ben kendimi ondan uzaklaştırmak için çabaladım.

Beni lanet olası uçuruma itiyordu ve onu buradan çıkarmak zorundaydım.

Ayağa kalktım ve gözlerine baktım. "Sen benim için asla hazır olamayacaksın." Külotunu ona fırlattım. "Giyin. Seni eve götüreceğim."

Onun cevabını beklemeden ofisten çıktım. Bir dakika zamana ihtiyacım vardı ve bu dakika boyunca aramızda biraz mesafe koymam gerekiyordu. Aksi takdirde, gerçekten istediğim şeyi almaktan kendimi alıkoyabileceğinden emin değildim.

SYDNEY STORM İLE NOEL

Bu bölümler, serinin zaman çizelgesinde Nitro'nun Eziyeti ile Şeytanın İntikamı arasında geçen Noel döneminde geçiyor.

S Mutfak tezgahındaki boş Tupperware kabına bakarak, yaptığım tüm rom toplarını yediği için kocama ne yapabileceğimi düşünüyordum. Kontrolümden çıkan hormonlarım, mide ekşimesi ve bebeğimizin neden olduğu sırt ağrısı beni öfkeli bir cadaloz haline getirmek için yetmediyse, bu iş bitirdi.

Derin bir nefes alıp, zar zor kendimi kontrol ederek mutfaktan çıktım ve çamaşır odasına girdim. Çamaşır makinesinin kapağını açıp, sığabildiği kadar kirli çamaşırları içine tıktırdıktan sonra kapağı kapattım. Sonra deterjanı almaya uzanırken, duygularımı kontrol altına almak için hala çabalıyordu.

Hamilelik korkaklara göre değildi, bu kesin. Evliliğim bu hamileliği atlattırsa, bu bir mucize olurdu, çünkü çoğu gün Kick'in hayalarını tutup, ona da bir tür acı çektirmek için elimden geldiğince sertçe sıkmak istiyordum.

"Siktir, şimdi ne yaptım?"

Çamaşırhanenin hemen dışındaki koridorda duran Kick'e döndüm, ama onun sorusuna cevap vermedim çünkü Noel sabahı onunla kavga etmek istemiyordum.

Bana bir adım yaklaştı. "Evie, şu anda çamaşır yıkıyor olman, seni kızdırdığım anlamına geliyor. Altı aydır bunu yaşıyorum, çamaşır yıkamanın ruh hali değişimlerinle başa çıkma yöntemin olduğunu biliyorum. Ve genellikle bu ruh hali değişimlerinin sebebi benim yaptığım bir şey."

"Bu evde bir yerlerde romlu kurabiye dolu bir kutu saklamıyorsan, buraya hiç gelmemişsin gibi davranacağım." Mantıksız davrandığımı biliyordum ama kendime engel olamıyordum. *Lanet olsun, hamilelik.*

Dudakları seğirdi, ama kaşlarımın kalktığını ve sinirlenerek ağzımın düzleştiğini görünce hatasını fark etti. Sonra bu tür durumlarda her zaman yaptığı şeyi yaptı: Söylediklerimi duymazdan geldi ve bana uzandı. Beni kendine çekerek, "Bunun suçunu tek başıma üstlenmeyeceğim. Dün gece sen bayıldıktan sonra Braden geldi ve onlarla kavga etti." dedi.

Onun kollarından kurtulmak için ellerimi göğsüne bastırdım. "Kimin yediği umurumda değil, Kick. Ona izin vermemeliydin. Bugünlük

bugün için yaptığımı biliyordun," diye bağırdım. Sıcaklık sinirliliğimi daha da artırdı. Bu lanet olası yazın geri kalanından kaçmak için Kanada'ya taşınmayı ciddi olarak düşünmeye başladım.

Kollarını bana daha sıkı sardı ve sırtıttı. "Bana karşı koymaya devam et, bebeğim, bu sadece seni daha çok istiyorum. Bunu biliyorsun."

"Bugün sana yaklaşmana izin vereceğimi sanıyorsan, hayal dünyasında yaşıyorsun. Sıcak ve huysuzum, ve bu bebek o kadar büyüdü ki patlayacağım sanırım."

Gülümsemesi kayboldu ve yüzünde daha yumuşak bir ifade belirdi. "Rom topları yapmak ne kadar sürer?"

Ona olan sinirim alevlendi. "Kick, herkes öğle yemeği için gelmeden yeni bir parti yapmaya vaktim yok!"

"Evie, ne kadar sürer?" Sesi düşük bir gürültüyle çıktı. Bana kendi kurallarını dayatmak üzereyken kullandığı tondaydı.

Onun kararlı bakışlarını izledim. Ona ne kadar kızgın olsam da, bana bu ses tonuyla konuştuğunda onunla tartışmanın bir anlamı olmadığını biliyordum. Kick Hanson, benimle bu şekilde konuştuğunda, "aralarımız açık" demekten bir adım uzaktaydı. Sinirli bir nefes verdim. "Yapması uzun sürmez. Şu anki sıcak, sinirli ve yavaş halimle, muhtemelen yirmi dakika sürer."

"Tamam, tarifi ver, ben hallederim. Sen git, yıkamak yerine yapacağın şeyi yap."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Sen mi yapacaksın?"

"Sanki yapamayacağımı düşünüyormuşsun gibi konuşuyorsun. Ne kadar zor olabilir ki?"

Söylediği veya yaptığı bir şey, ya da belki de aptal hormonlarım, beni gülümsetti. Ve bu da beni güldürdü. Kick bana bakarak cevap bekledi ve ben kendimi kontrol etmek için elimden geleni yaptım. "Hiç zor değil."

"Yani, seni hamile bırakmayı başarırsam, rom topları da yapabilirim mi diyorsun?"

Hâlâ gülerek kollarımı boynuna doladım. Vücudumu ona yaslayarak, "Nasıl oluyor da her zaman beni bu ruh halimden çıkarabiliyorsun?" dedim.

Elleri kışırma doğru kaydı. "Yapmak zorundayım, yoksa bana zarar vereceksin."

"Ne diyorsun sen? Ben huysuz bir kaltak mıyım?"

Sırıttı. "Asla öyle bir şey söylemem. Hayatım pahasına bile söylemem." Dudaklarına bir öpücük kondurarak, "Seni hamile olmana bayılıyorum demek istiyorum. Her gün benimle savaşman, sikimi sert tutuyor. Bence bu bebek doğduktan sonra bir sonraki için çalışmaya başlamalıyız."

"Tanrım, Kick, sakın ol. Ben daha çok, istediğin üç çocuğu yeniden düşünmeliyiz diye düşünüyordum. Hamilelik bana hiç yakışmıyor."

"Buna itirazım var, tatlım. Son zamanlarda göğüslerinin büyüklüğünü gördün mü?" Gözleri vücuduma indi, elleriyle kıkımını okşadı ve karnıma doğru kayd. "Bence hamilelik sana çok yakışıyor. Bu kıvrımlar başka bir şey."

Karnımda arzu uyandı. Kendimi ördek gibi hissettiğimde bile bana her zaman bunu yapardı. Özellikle de huysuz olduğum zamanlarda. Kulüpte uzun bir günün ardından eve gelir, benim sızlanmamı ve ona bağırmamı dinler, sonra da dünyamı yeniden düzeltirdi.

Ellerini iterek bir adım geri çekilmeye çalıştım. Ama beni bırakmadı. "Kick, yapmayı kesmezsen seks yapacağız ve öğle yemeğine geç kalacağım. O rom topları hiç yapılmayacak."

Boynumu öpebilmek için eğildi. Dudaklarını ağızıma doğru kaydırarak, "Seni hızlı sikme sanatında ustalaşıyorum. Üç çocuğumuz olduğunda bu konuda iyi olmamız gerekecek," dedi.

Konuşurken şortumun düğmesini açtı ve fermuarını indirdi. Ne yaptığını anlayamadan şortumu ve tişörtümü çıkarmıştı. Sütyenimin kupalarını yana kayd. ve göğüslerimden birini ağızına aldı.

"Siktir," diye homurdandı, ağızını göğsümden zar zor kaldırarak. "Hamile olmanı ne kadar çok sevdiğimi söylemiş miydin?"

Sırtımı kavrayarak parmaklarımı ensesindeki saçlarına geçirdim. "Her gün." Kabul etmeliyim ki, hamile olmanın kesinlikle bazı iyi yanları vardı. Kick'in ilgisi bunlardan biriydi. Ellerini benden uzak tutamıyordu.

İki eliyle göğüslerimi tutarken meme ucumu emdi. Sonra ikisi arasında gidip geldi, benden doyamıyor gibiydi. "Evie, ellerini sikime koy, bebeğim," diye boğuk bir sesle söyledi, ağızını göğüslerimden kaldırdıktan sonra.

"Çok patronluk taslıyorsun," diye mırıldandım, parmaklarımı saçlarından çekerek. "Rum topları yapmamı ve evi herkes için hazırlamamı istiyorsan, içine girmem gerek." Beni görebilmek için ağzını göğsümden çekti. "Ama bunu uzatmak da hoşuma gider. Sen karar ver."

"Akıllı kış." Hızla pantolonunu çözdüm ve elimi içeri sokarak penisini avuçladım, bu hareketimden bir inilti duyuldu. Birkaç kez okşadım, ta ki o önümde çömelene kadar.

"Tanrım, kadın, sensiz nasıl yaşadım bilmiyorum," dedi ve göğüslerimden karnıma doğru bir çizgi öperek indi. Karnıma ulaştığında hareketleri yavaşladı. "Merhaba, bebeğim," diye mırıldandı ve beni tutup karnımın her yerini öptü. "Annen bugün bana çok kötü davrandı, babana bir iyilik yap da ona başını ağrıtmaz, tamam mı? En azından bir günlüğüne onun gözünde iyi olmak istiyorum."

Ona baktım, kalbim sevgiyle doldu. Kick, bir anda seks manyağından babaya dönüşebiliyordu ve bu beni her seferinde heyecanlandırıyordu. Kızımıza şimdiden bu kadar düşkün olmasını seviyordum.

"Konuşmayı bırak da o dilini çalıştırmaya başla," dedim. dedim.

Başını kaldırdı ve gözlerime baktı. Bakışlarındaki ateş bacaklarımın titremesine neden oldu. *Tanrım.*

Hızla ayağa kalktı, beni çamaşır makinesine döndürdü, ellerimi makinenin üzerine koydu ve vücudunun önü benim arkama yapıştı. Eli boğazımı sardı ve başımı geriye doğru eğdi, yüzünü yüzüme bastırdı. "Bu gece sana ne yapacağım biliyor musun, Evie?" Sesi alçak bir hırıltıydı ve tam da doğru yerlerden vuruyordu.

Biraz nefes nefese, "Hayır" dedim.

Yüzünü eğerek boynumu öpüp hafifçe ısırdı. "Seni yatağımıza bağlayacağım, gözlerini bağlayacağım ve hayal edebileceğin en çılgın şekillerde dilimi kullanacağım. O kadar iyi ve o kadar uzun süre yapacağım ki, acele etmem ve sikimi kullanmam için yalvaracaksın."

Cildimin her santimetresi arzuyla canlandı ve nefesim yavaşladı, zihnim az önce söz verdiği şeyi yaparkenki görüntülerle patladı.

Boğazımı sıkıyan eli daha da sıkılaştı. "Ama sikimi uzun süre çıkarmayacağım. Seni o lanet olası sınıra defalarca sürükleyeceğim, ta ki dayanamayacağını düşünene kadar. Ve tam da lanet olası zihnini mutluluğa kaptırmaya başladığın anda

lanet olası aklını kaybedip mutluluğa ulaştığın anda, her lanet gün senin yanında olduğumda yaptığım gibi, sikimi içine sokup seni hiç çığlık atmadığın kadar çığlık attıracağım."

İnledim. Ağzımdan ne çıktığını bilmiyordum, ama bir şey çıkıyordu. Sözleri düşüncelerimi tamamen karıştırmıştı ve ayakta durmakta zorlanıyordum.

Kick elini külotumun içine soktu ve parmaklarını amımda gezdirdi. "Her seferinde," dedi, benim için ne kadar ıslak olduğumu keşfederken.

Külotumu aşağı indirdi ve kalçalarımı tuttu. Beni istediği pozisyona getirip, sikini amıma bastırdı. Ben biraz daha eğildim ve onun beni doldurmasını bekledim.

Tek bir sert itişle içime girdi ve ben zevkimden çığlık attım.

Oh Tanrım, evet.

Kalçalarımı sıkıca tutarak, bana hızlı sikme sanatını ne kadar iyi öğrendiğini gösterdi. İçime girip çıkarken, sikini içime derinlemesine soktu. Açı muhteşemdi ve çok geçmeden boşaldım. Orgazm olduktan sonra, kulağıma "Senin bu tatlı amcığına bağımlı oldum, Bayan Hanson" diye fısıldamak için eğildi.

Yüzümü eğip dudaklarını öpmek için yaklaştırdım. Beni adeta yuttu ve sonunda dudaklarımı bıraktığında, "*Sana* bağımlıyım, Bay Hanson" dedim.

Çekip beni kendine doğru çevirdi. Yerdeki giysilerimi alırken, "Bana çok kızgın olduğunda bile mi?" dedi.

Yüzümde beliren gülümsemeyle mücadele ettim. "Evet, o zaman bile." Bana kıyafetlerimi uzattı. "Tanrıya şükür."

Çamaşır odasından çıkıp aceleyle temizlenip giyinip öğle yemeği hazırlıklarına dönmek üzereydim, ama ses tonundaki bir şey beni durdurdu. "Kick, seni seviyorum. Bu hamilelik boyunca dünyanın en kötü kaltağı olduğumu biliyorum ve özür dilerim, ama seni sevmekten asla vazgeçmeyeceğim."

Saçlarımı yüzümden çekip düzeltti ve şefkati karnımda yine kelebekler uçuşturdu. "Bana sonsuza kadar cadalozluk yapabilirsin, sen yanımda olduğun sürece umurumda bile olmaz."

Suçluluk duygusu beni sardı ve sessizce daha iyi olacağıma söz verdim. O kadar cadaloz olmayacağıma. Gözlerine bakarak, tişörtünü başından çıkardım. Bana soru sormadı; ne yaptığımı biliyordu çünkü hormonlarım altüst olduğunda ve kendimi suçlu hissettiğimde hep bunu yapardım.

hormonlarım çıldırdığında ve kendimi suçlu hissettiğimde yaptığım şeydi. Gömleği benden aldı ve işimi yapmama izin verdi.

Elimi göğsüne koyup parmaklarımla yara izini okşadım. Birkaç ay önce vurulduğunda onu kaybedeceğimi sanmıştım. Hayatımın en korkunç anlarıydı. Hayatta kalıp kalmayacağını beklemek beni neredeyse öldürüyordu.

Yara izini öperken bakışlarını kaçırdım. Ellerim göğsünde dolaşırken, sonra kollarımı ona doladım ve başımı omzuna yasladım. Kollarını bana doladı ve başımın üstüne bir öpücük kondurdu.

"Bebeğim," dedi, sesi sertçe, "Hiçbir yere gitmiyorum."

Derin bir nefes aldım ve duygularım beni sararken gözlerimi sıkıca kapattım. *Lanet olası hormonlar.* Gözyaşlarımı kontrol edemiyordum, bu yüzden akmalarına izin verdim. Ve o anladı, ya da belki de sadece en iyi erkek olduğu için, Kick sadece orada durup beni sıkıca sarıldı, bana her şeyin yolunda olduğunu ve iyi olacağımızı söyledi.

Sabırla kendime gelmemi bekledi. Sonunda başımı kaldırıp ondan uzaklaştığında, "Bebeğimizin doğmasını sabırsızlıkla bekliyorum. Sen en iyi baba olacaksın" dedim.

Sanki derin düşüncelere dalmış gibi başını yavaşça salladı ve "Bizim ebeveynlerimizden daha iyi olacağım, Evie" dedi.

"Evet," diye fısıldadım, "Biliyorum."

Birkaç dakika daha sessizce durdu, düşüncelere dalmış bir şekilde beni izledi, sonra "Giyin ve mutfağa gel, bu rom toplarını nasıl yapacağımı göster" dedi.

Gülümsedim, az önceki kavga tamamen unutulmuştu. "Tamam."

Çamaşır odasından çıkmak için yanından geçerken, "Ve Evie? Bil diye söylüyorum, patlamak üzere falan değilsin. Lanet olsun, bebeklik kıvrımlarını seviyorum" dedi.

Ona baktığında gözlerinin kıçıma dikilmiş olduğunu gördüm. Ailelerimiz geldiğinde evimizin mükemmel olmasını sağlamak için tüm irademi kullanmam gerekti. Kocamın beni sevme şekli bambaşka bir şeydi ve tüm mantığımın aksine, birdenbire onun istediği kadar çabuk tekrar hamile kalma isteği duydum.

Sabah saat sekiz olmasına rağmen, Nitro'nun evinin ön kapısına kadar olan kısa yolu yürürken, günün yapışkan sıcağı beni sarmıştı. *Evim*. Yaklaşık altı haftadır orada yaşıyordum ve yavaş yavaş orayı da evim olarak görmeye başlamıştım. Nitro birkaç kez bana ikimiz için yeni bir ev bulmak isteyip istemediğimi sormuştu, ama ben istemiyordum. Onun evini seviyordum. Evde yalnızken bile onun varlığını hissedebiliyordum. Oradan ayrılmam mümkün değildi.

Sessizce ön kapının kilidini açtım ve içeri süzüldüm. Nitro'yu uyandırmamak için dikkatlice yürürken, neredeyse yatak odamıza varmışım ki, oturma odasından sesi geldi.

"Vegas." Derin ve gürültülü sesi her zamanki gibi içime işledi ve orada arzuyu uyandırdı.

Durup oturma odasının girişine döndüm. Bana dönük bir şekilde kanepede oturuyordu, yüzünde çok iyi tanıdığım bir ifade vardı; sık sık takındığı okunaksız ifade. "Erken kalktın," dedim ona doğru ilerlerken.

Kaşlarını kaldırdı. "Sen kadar erken değil."

Sesindeki karanlık tonu görmezden gelerek kucağına oturdum. Kolları rahatça beni sardı, bir eli uyluğumda, diğeri belimdeydi. Gözlerine bakarak, "Mutlu Noeller, şampiyon," dedim.

Beni öpmeme izin verdikten sonra uyarıcı bir sesle, "Tatum," dedi.

Ne istediğini biliyordum, ama ona vermek istemiyordum. Bugün değil. Bugün sadece birlikte geçirdiğimiz ilk Noel'in tadını çıkarmak istiyordum. Ama gözlerindeki kararlı bakış, bundan kurtulamayacağımı söylüyordu. İç geçirdim. "Billy'yi görmeye gittim."

Bunu duydu ve birkaç saniye sonra "Siktir" diye mırıldanana kadar hiçbir şey söylemedi.

Vücudum kaskatı kesildi ve kucağından kalkmaya çalıştım. Ama onun başka planları vardı ve beni daha sıkı tuttu. "Gördün mü, işte bu yüzden ona gideceğimi söylemedim. Seni kızdıracağımı biliyordum." Billy, ilişkimizin hassas noktasıydı. Hatta neredeyse tek hassas noktası.

Ona karşı çok dikkatli davranıyorduk. Aslında, ilk tanıştığımız günden beri sorunlu biriydi.

Çenesini sıktı. "Onu görmeye gitmen beni kızdırmadı. Bana söyleyemediğin için sinirliyim."

"Bugün tartışmak istemedim."

"Siktir, ona gidemeyeceğini ya da bunun için tartışamayacağını asla söylemem. Neden böyle düşünüyorsun?"

"Sayayım. Onu sevmiyorsun ve iş dışında onunla hiçbir ilişkinin olmamasını istediğini düşünüyorum."

"Bu doğru, ama aynı zamanda seni kontrol etmediğim de doğru. Billy'yi görmek istiyorsan, git gör." Sesi emir verir gibi oldu. "Ama sen de benden böyle şeyleri saklama. Sen ve ben, birbirimize karşı yüzde yüz dürüstüz, Vegas."

Adamım beni hiç şaşırtmazdı. Bu konuyu haftalar önce açmalıydım, ama aşk dolu anlarımızı bölmek istememiştim. Kollarımı boynuna doladım, dudaklarına bir öpücük kondurdum, öpücüğün derinleşmesini ve kontrolü ele almasını sevdim. Öpücüğü bitirdiğinde nefes nefeseydim ve yatak odasına geçmeye hazırdım.

Onun ateşli bakışları yine benimkilere takıldı. "Her şey yolunda mı?"

Sorusu karnımı kıpır kıpır etti. Bana her zaman iyi olup olmadığını sorardı ve hala soruyordu, ama son zamanlarda iyi olup olmadığını sormaya başlamıştı. Bu, hiç de hafife aldığı bir soru değildi; her zaman benim dünyamda her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için içinden gelen derin bir arzudan geliyordu. Başımı salladım. "Evet, iyiyiz. Hala giyinik ve burada oturuyor olmamız dışında."

Burun delikleri genişledi ve tam da umduğum şeyi yaptı. Ayağa kalktı ve beni de yanında götürdü, güçlü vücudu bunu yapmakta hiç zorlanmadı. Ama beni şaşırttı. Beni yatak odasına götürmek yerine, banyoya gittik.

Beni yere bıraktıktan sonra, "Duşta seks yapmak ister misin?" dedim.

Kapıyı kapatırken gözleri gözlerimdeydi. "Hayır, seni izlerken sevişmek istiyorum."

Bakışlarını kapının arkasına kilitlerken onu takip ettim. Bir ayna takmıştı. "Bunu ne zaman yaptın?" diye sordum, önümde durmuş, olacaklar için çoktan tahrik olmuş halde.

Arkamdan yaklaşarak kollarını bana doladı ve sonra elini elbisenin eteğine doğru indirdi. Sıcak nefesi,

omuz kemiğimin üzerindeki derime yayıldı, ağzını oraya yaklaştırıp "Dün gece Monroe'yla dışarıdayken" dedi.

Elini iç çamaşırlarımın içine kaydırması çok seksi bir manzaraydı, ama diğer eliyle göğsümü kavrayıp ıslaklığımın içinden parmağını gezdirirkenki kadar seksi değildi. "Siktir," diye inledim, gözlerimi ellerinden ayırmadan.

"Siktir," diye inledim, gözlerimi onun ellerinden ayırmadan.

İki parmağını içime sokarken gözleri aynada benimkilerle buluştu. "Noel hediyen hoşuna gitti mi?"

Dudaklarımı ısıtır nefesimi bir an tutarak, "Tanrım, evet," dedim.

İçimde daha derine uzandı, parmakları sihirli bir şekilde çalışıyordu. Dudaklarını tenimde gezdirerek, öperek, emerek ve ısıtarak kulağıma doğru ilerledi. "Ne kadar beğendin?" Sesi boğuk ve kısık çıkıyordu, ben de biraz sallandım.

"Çok seviyorum," diye çıkardım, o ne yapacağını değiştirmeden önce.

Beni bıraktı ve hızlıca elbiseni çıkardı, yere attı. Sonra ellerimi tutup kaldırdı, aynanın üst kısmına, her iki yana dayadı. Bu, yüzüm camın yakınına eğilmiş durumda olduğum anlamına geliyordu.

Elini sırtımda gezdirirken, bakışları yaptığı şeye kaydı. Bir an sonra arkamda çömeldi ve yavaşça külotumu çıkardı. İçinden çıktım ve nefes nefese onun bir sonraki hamlesini bekledim.

Kıçımı kavradığında, parmakları derime batarken neredeyse kendimden geçiyordum. "Siktir, Vegas," diye homurdandı, "kıçın..." Sesi kesildi, ama kıçıma ne düşündüğünü biliyordum çünkü bana her zaman onun için ne ifade ettiğini söylerdi. Nitro uzun bacakları ve sıkı kıçları severdi ve benimkini sevdiğini söylemeyi asla ihmal etmezdi.

"Siktir," diye bağırdım, dişleri kıçımın bir yanına gömüldüğünde. Beni sertçe ısırdı ve ben başımı düşürdüm, acıdan nefes nefese kaldım. Hala beni sıkıca kavrayan parmakları ve izlerini bırakan dişleri arasında, dokunuşu içimi yakıyordu. Ama benim acıyı sevdiğimi biliyordu, bu yüzden devam etti.

"Benim için ıslanmaya başladın mı?" diye sordu, kıçımla işini bitirdiğinde.

Aynada gözlerine tekrar baktım ve başımı salladım. "İçime girmen gerek." Yalvarmamaya çalıştım, ama ellerimin ve dizlerimin üzerine çöküp onun sikini istemek için yalvarmaya hazırdım.

Parmaklarını tekrar içime soktu ve tısladı. "Evet, öylesin." Sonra ayağa kalktı ve kıyafetlerini çıkardı. Her bir parçanın yere düşmesini izledim, vücudu bana açığa çıktı. Nitro'nun vücudundan asla bıkmayacaktım. Vücudunu harika bir şekilde formda tutmuştu, kasları görsel bir şaheserdi.

Çıplak kaldığında, sırtımdan sütyenimi çekip omuzlarımdan çıkardı. Sütyen yere düşerken, o da iki göğsümü birden kavradı. "Hazır mısın?"

Bu sözler beni heyecanlandırdı.

Hazır mıydım?

Hazırdan da öteydim.

"Evet." Cevabımın neredeyse bir inilti olması umurumda bile değildi. Nitro'nun içimde *olmasını* istiyordum.

Bir elini göğüslerimden birinde tutarken, diğer elini kalçama kaydırdı. Yaklaşarak tenimiz birbirine değecek şekilde, penisini vajinama yerleştirdi. Bir anlığına bakışları oraya takıldı, sonra tekrar benimkilerle buluştu. Penisini biraz içeri iterek beni tahrik etti, gözlerini vücudumda gezdirerek, göğüslerimi okşarken kendine bakmaya özellikle zaman ayırdı.

Bir an durduğunda içinden derin bir homurtu çıktı. Bir saniye sonra gözleri tekrar benimkilere takıldı ve beni daha sıkı kavrayarak içime sertçe girdi.

"Siktir," diye bağırdı, vücudu benimkine bastırarak beni aynaya doğru itti.

Çekip tekrar içeri girdi, ağzı kulağıma yakın, aynada beni izliyordu. Gözlerindeki karanlık arzudan, öfkesini buraya boşaltmak üzere olduğunu anladım ve bu beni çok heyecanlandırdı. Her sinir uçum beklentiyle ateşlendi.

"Sıkı tutun, Vegas," diye kulağıma fısıldadı, çekilirken.

Tutunacak hiçbir şeyim yoktu, ama o tekrar içime girip devam etmeden önce kendimi sabit tutmak için elimden geleni yaptım. Onu durdurmanın bir yolu yoktu, artık kendini bırakmış ve arzularının tamamen kontrolünü ele geçirmesine izin vermişti.

Beni, onda sevdiğim vahşilikle sikti. Ayna bu deneyimi daha da yoğunlaştırdı, bana eşsiz bir duyuşal deneyim yaşattı.

Sadece içimde değildi, gözleri ve ağzıyla da her yerimdeydi. Hayatımda yaşadığım en ateşli seksti. Görüntü, ses, tat, his, koku. Her şey zihnimde çarpışarak, yaşadığım en yoğun orgazmlardan birini tetikledi. Bacaklarım jöleye dönüştü, gözlerim kapandı ve zevkle kendimden geçtim. Nitro'nun beni tuttuğunu, hala içimde pompaladığını belli belirsiz fark ediyordum, ama sanki uzak bir his gibiydi.

Orgazm onu sarsarken ve ağzından benim adım gürleyerek çıkarken, gözlerimi tam zamanında açtım ve onun güzelliğinin parçalanışını izledim.

O kendine gelirken vücudu benimkine yaslandı ve bizi aynaya sertçe bastırdı. "Tanrım, kadın, o aynayı haftalar önce takmalıydım."

"Evet, koymalıydın," diye nefes nefese onayladım. "Ama şunu söylemeliyim ki, bu şimdiye kadar aldığım en güzel Noel hediyesi."

Benden çekildi ve bir adım geri attı. Kıçımı tokatlayarak çenesini duşa doğru çevirdi ve emretti, "Hemen duşa gir. Seni temizleyeceğim, sonra da sikimi yalayacaksın."

"Gerçekten mi? Bugün bana emir vererek istediğini elde edebileceğini mi sanıyorsun?"

"Evet, lanet olsun ki öyle. Bugün istediğini alacaksın ve bunu atlatmak için sikimi emmen gerekecek."

Gülmeme engel oldum. Elimi yanağına koyarak, biraz alaycı bir şekilde, "Zavallı bebek. Kadınların için yaptığın şeyler." dedim. Ama o sözünü tutmuştu. Herkesi öğle yemeğine davet etmesini istemiştim — ailesini, Monroe'yu, Fox'u, Posey'i ve Devil'ı — ve onun ailesi dışında kimseyi istemediğini biliyordum, ama beni mutlu etmek için evet demişti. Üstelik evin temizlenmesini ve istediğim tüm yiyeceklerin alınmasını da sağlamıştı.

Gözleri karardı. "Duşa gir Vegas. Ve dizlerinin üzerine çökmeye hazırlan."

Dediğini yaptım, hareket ederken gülümsüyordum. Bu yılki Noel, yıllardır geçirdiğim en güzel Noel olacaktı.

" Onu becerecek misin yoksa bu gece ben alabilir miyim?" Jacko, bütün gece izlediğim seksi kışın peşinden bakarken sordu.

Gözlerim ona kaydı. Kulüp barının ortasındaki kanepelerde karşımda oturuyordu. Uzun bir gün geçirmişti ve sarhoştı. Birayı ağzıma götürdüm, geriye doğru eğdim ve uzun bir yudum aldım. Sonra dedim ki, "Ona iyi vakit geçirtmek için sikini sertleştirebilirsen şanslısın kardeşim. Ama sen bilirsin." Seçebileceğimiz fahişe sıkıntısı yoktu.

O, öne eğilirken kaşlarını çattı. "Yanında birini mi buldun, King? Senin gibi paylaşan biri değilsin."

Ona kaşlarımı çattım. "Onu istiyorsan, git al, yoksa senindir," diye bağırdım.

Bir saniye bile tereddüt etmedi ve beni yalnız bıraktı. Sonunda sikebilirdim. Rahatlamaya çalışırken boynumu ovuşturdum. Sorun şu ki, sikim taş gibi sertleşmişti. Aylardır böyleydi. Genelde seks gerginliğimi giderirdi, ama son zamanlarda o da işe yaramıyordu.

Siktir.

Kanepeden kalkıp bardan çıkarak ofisime doğru yöneldim. Noel gecesi olduğu için kulüp evi sessizdi. Saat dokuzu biraz geçmişti saatinde bile. Etrafta bulunan birkaç üye ya sarhoştı ya da kadınlarla meşguldü, bu da bana çok yakışıyordu çünkü geçirdiğim gürültülü bir günün ardından biraz huzur ve sessizlik arzuluyordum.

Ofiste aradığımı çabucak buldum, eşyalarımı alıp motosikletime doğru çıktım. Kree Stone ile konuşma zamanı gelmişti.

"King," dedi Kree, kapıyı açtıktan sonra tereddütle.

Gözlerim, giydiği minik kot şort ve bol beyaz tişörtüne takıldı. Şort, kilometrelerce uzanan uzun, ince, bronz bacaklarını ortaya çıkarmıştı. Tişört ise o kadar aşağıya inmişti ki, göğüslerini ve dantelli pembe sütyenini görebiliyordum. Ayrıca, ne kadar zayıf olduğunu gösteren köprücük kemiği de ortadaydı. Saçları dağınık bir şekilde başının üstüne toplanmıştı ve yüzünde makyaj yoktu.

makyaj yoktu. Kulüpte genellikle taktığı tüm takıları yoktu, bu da onun her yerde duyulan jingle-jangle sesinin de yok olduğu anlamına geliyordu.

Gözlerimiz buluştu ve onun gözlerinde bir anlık sinirlilik gördüm. Bunun Noel'de bu kadar geç geldiğim için mi, yoksa vücuduna baktığım için mi sinirlendiğinden emin değildim. Her halükarda umurumda da değildi. Ona doğru bir adım atarak, evine girdim. "Konuşmamız lazım."

Onun konuşmasını beklemeden, koridordan geçerek mutfağı olduğunu düşündüğüm yere doğru yürüdüm. Kapı arkamdan kapandı ve o yumuşak bir sesle "Tabii, içeri gel" dedi.

Mutfağa vardığımda, bana attığı sert bakışları görmezden gelerek ona döndüm. "Tanrım, Kree, bu kadar mumla evi yakacaksın."

Mumlar, koridorda başımın üstündeki raflarda diziliydi ve mutfağı ile yemek odasını da doldurmuştu. Odada etrafa bakınırken, pencere kenarına dizili ve odanın her yerine dağılmış bitkileri de fark ettim. En az on bitki vardı. Onun bu havasından, onu lanet olası bir doğa sever olarak tanımlamalıyım. Kree, şifalı bitkiler ve kristallere meraklıydı ve yıldız burçları, ayın evreleri ve benzeri konularda konuşurken sanki başka bir dil konuşuyormuş gibi geliyordu. Ayrıca, ara sıra aklından geçeni söylemesiyle tanınıyordu, ama bana kalırsa genellikle çok yumuşak başlıydı. Ama lanet olsun, o bizim şimdiye kadar çalıştığımız en iyi barmeniydi, bu yüzden benim için tek önemli şey oydu.

"Henüz değil," dedi, sesi kararlıydı. "Noel gecesini saat on sularında evime dalmak için bu kadar acil ne var?" Sesinde duyduğum öfke beni şaşırttı, ama şaşırmamalıyım. Onun hakkında bildiğim her şeyden, evini ve içindeki herkesi korumak için dünyanın sonuna kadar gideceğini biliyordum. Birinin zorla içeri girmesi, işten tanıştığı biri olsa bile, onu rahatsız edecek bir şeydi.

"Zane ile konuştum." *Kuzeni.*

O sözleri duyunca sertleşti ve bir kez gözlerini kırptı, ama soğukkanlılığını koruduğu için ona tam puan. "Ve?" Sesi bile titrememişti.

Cebime uzanıp yanımda getirdiğim zarfı çıkardım. Mutfak masasına bırakarak, "Bana ne olacağını söyledi," dedim.

"mektubun içinde ne olduğunu söyledi." Zarfı göstererek, "Bu senin için ve geri istemiyorum." dedim.

Kaşlarını çatarak zarfı aldı. İçine baktığında, özenle koruduğu soğukkanlılığı sonunda paramparça oldu. "Siktir, King," dedi zarftan bana bakarak. "Bunu kabul edemem. Bu çok fazla."

Bana geri vermeye çalışırken ben de kaşlarımı çattım. Başımı sallayarak, "Hayır, değil. Sana lazım. Bana değil," dedim.

Tartışmak için ağzını açtı ama havada onu çağıran küçük bir ses duyuldu. "Anne, kendimi iyi hissetmiyorum." Bir an sonra, bir çocuk odaya girdi, doğrudan ona doğru geldi ve bacaklarına sarıldı.

Adının Tommy olduğunu ve dört yaşında olduğunu biliyordum. Ayrıca babasının, Tommy ve küçük kız kardeşi Mara'nın korunmaya ihtiyacı olan bir pislik olduğunu da biliyordum.

Kree çömeldi ve Tommy'nin yüzünü ellerinin arasına aldı. Endişeyle, "Kusacak mısın, bebeğim?" diye sordu.

O başını salladı. Yüzü o kadar solgundu ki, bir dakika bile geçmeden kusacağını düşündüm. O da bunu fark etti. Onu kollarının arasına alıp odadan hızla çıktı ve beni onu sevgiyle sakinleştirmeye çalışırken yalnız bıraktı.

Anne ve çocuğun görüntüsü midemi burktu.

Siktir.

Parmaklarımı saçlarımın arasında
gezdirdim. Lanet olası Noel.

Bu lanet sezonu takvimden silebilseydim, silerdim.

Kree geri gelene kadar yaklaşık on dakika geçti. Yüzü acı ile kaplıydı.
"O parayı kabul edemem, King."

"Neden?" diye sordum.

"Çok fazla. O zarfın içinde en az beş bin dolar olmalı." "On bin," diye düzelttim, şoktan genişleyen gözlerini görmezden gelerek.
şokun etkisini görmezden geldim. "Ve hala bana iyi bir neden söylemedin."

Yutkundu. "Sana borçlu kalmak istemiyorum." Kollarını kendine dolayarak ekledi, "Bir daha asla kimseye borçlu kalmak istemiyorum." O anda sesi çatladı. Bunun nedenini de biliyordum, ama konuyu açmadım. Kree bana gururlu bir kadın gibi gelmişti; en son ihtiyacı olan şey

onun geçmişini yüzüne vurmamdı.

Zarfı alıp eline verdim. "Al ve benimle tartışma. İkiniz de buna ihtiyaın olduğunu biliyorsun. Bir daha bu konuyu açmayacağım ve bana borçlu değilsin," dedim sert bir sesle. "Ve bir şey daha, işteki vardiyalarını değiştireceğim, böylece artık geceleri çok fazla çalışmak zorunda kalmayacaksın. O ocukların sana evde ihtiyaı var."

Bunun zerine, onun cevabını beklemeden koridordan ıktım. Oradan bir an önce çıkma ihtiyaı ile vücudum titriyordu.

İyi işler benim tarzım değildi.

Başımın arkasına tekrar ovuşturdum, baş ağrısının başladığını hissettim.

Siktiğimin herif.

Bu gece sevişip bu gerginliği vücudumdan atmam gerekiyordu.

Kahretsin, kendimi unutana kadar sikişip Noel'le ilgili her şeyi unutmam lazımdı.

KING & JEN / KING & KREE

Bu olay, Devil's Vengeance'da Kral 'nin Jen'in ihanetini keşfettiği sırada gerçekleşir.

Ağzıma götürdüğüm rom bardağını sıkıca kavrayarak, Jen'in bana doğru ilerlemesini izlerken son damla alkolü de içtim. Onun ihaneti yüzünden kemiklerime kadar işleyen öfke, lanet olası havai fişekler gibi patladı — gürültülü, parlak ve lanet olasıca ezici. Ama öfke ve affetmenin bu dansı bizim için yeni bir şey değildi. Birlikte geçirdiğimiz beş yıl boyunca, bu tangoyu neredeyse her gün dans etmiştik. Bu, ilişkimizi beslemişti. Ta ki beslemeyi bırakana kadar. Geride asla iyileşemeyecek yaralar ve bir sürü pişmanlık kaldı.

"Sonunda eve geldin," diye mırıldandı bana yaklaşırken.

Gözlerimi indirip aramızdaki mesafeyi kapatmasını izledim, daha o harekete geçmeden bir sonraki hamlesini biliyordum. Çoğu insan için Jen, öngörülemez bir kaos ve kötü kararlar yığınıydı, ama benim için değil. Muhtemelen ben de kaosun içinde yaşayıp nefes aldığım içindi.

Onu durdurmak için elimi karnına bastırarak çenemi sıktım ve "Söyleyeceklerim hoşuna gitmeyecek" dedim.

Uyarımı görmezden gelmesi beni şaşırtmadı. Elim karnından çekip, vücutlarımızın birbirine değmesi için son adımı attı. Söylediklerime cevap verdiğinde, sesinde dumanlı bir vaat vardı. "Beş yıl boyunca beni burada tutan senin söylediklerin değildi, King. Beni esir eden her zaman yaptıkların oldu."

Gözlerimi bir an kapattım ve onun sikimi tutmasını bekledim. Bu tamamen klasik Jen'di. Öte yandan, onun harekete geçmesine izin vermem benim tarzım değildi. Ama bu lanet olası durum, daha önce hiç yaşamadığım bir durumdu. Ve kafamın içinde, neredeyse hiç anlayamadığım bir şekilde karışıklık yaratıyordu.

Sıcak nefesi yanağıma çarptı, elini kot pantolonuma kaydırırken ağzını kulağıma yaklaştırıp fısıldadı. "İstedığın kadar gitmemi söyleyebilirsin, ya da beni kovmaya çalışabilirsin, ama ikimiz de biliyoruz ki aramızda özel bir şey var. Senin uzaklaşamayacağın bir şey...

—

Öfke gözlerimde parladı, elimi boğazına sıkıştırıp yüzünü benden uzaklaştırdım. Nefesim öfkeyle hızlanmıştı ve şoktan gözleri fal taşı gibi açılmış halde sessizce birbirimize bakakaldık. "Bizim aramızda olan şey, Jen, özel olmaktan olabildiğince uzak bir şey."

Parmaklarımı boğazından çekmeye çalıştı, ama benim niyetimin onu bırakmak olmadığını anlayınca çabaları çaresizce arttı. Ona verdiğim az miktardaki nefesi içine çekerek yalvardı, "King!"

Son birkaç gündür geleceğimizi düşünürken, ilişkimiz gözümün önünden geçti. Onun davranışları ve sadakatsizliği, içimde asla doldurulamayacak, kapatılamayacak, iyileşemeyecek bir yara açmıştı. Bu, asla düzeltilebilecek bir şey değildi. Bir gecede, beş yıllık güven ve sevgiyi silmeyi başarmıştı.

Onu geriye doğru yürüdüm ve duvara ittim, sonunda boğazını bıraktım. Nefes almaya çalışmasını görmezden gelerek, "Eve, hamileliğin boyunca burada kalabilirsin dedim. Bebek doğduktan sonra, hayatını düzene sok ve ayaklarının üstüne bas, sonra da buradan ve hayatımdan defolup gitmeni istiyorum" dedim.

Vücudunun donması, bunu beklemediğini gösterdi. Boğuk sözleri bunu doğruladı. "Yaşadığımız onca şeyden sonra, böyle mi bitireceksin?"

Yanaklarından akan gözyaşlarını izledim, sonra tekrar gözlerine baktım. "Gözyaşları sana yakışmıyor Jen. Ve kesinlikle fikrimi değiştirmeyecekler. Bunu şimdiye kadar anlamış olmalısın."

Yüzü öfkeyle buruştu ve gözyaşlarını sildi. "Sana inanamıyorum! Beş yıl önce seni aldattım ve sen gözünü bile kırpmadın. Ama *bunun* için beni bir daha görmek istemiyor musun?"

Elimi yüzüme sürdüm. Geçmişi tekrar gündeme getirmek bana mantıklı gelmiyordu, ama o beni buna zorluyordu. "İkimiz de neden aldattığını biliyoruz."

Yüzünü benimkine yaklaştırdı. Gözlerindeki çılgın ışıltı, bu konuşmanın iyi bir sonla bitmeyeceğini açıkça gösteriyordu. "Devam et, King, neden aldattığını söyle. Senin ağzından duymak istiyorum."

Başka biri olsaydı, beni böyle zorlasa, boğazına bıçak dayardım. Ona yaşattığım acılar yüzünden suçluluk duygusu beni engelledi. Bunun yerine, öfkemi kontrol etmek için çok uğraştım. Bir de

burada bir çocuğun hayatı söz konusu olduğu gerçeği. "Jen," diye uyardım, sesim alçak bir gürültü gibiydi. "Geri çekil ve bana söylemeden önce söylediklerini bir düşün."

"Hayır. Söyle," diye ısrar etti, çok iyi bildiği tehlikeli bir oyun oynuyordu. iyi bildiği tehlikeli bir oyun oynuyordu.

Sıcaklık ve zehirli bir nefret içinde yüzüyorduk.

Acılık. Ölümcül bir kombinasyon. Giysilerimin vücuduma yapışmasını görmezden gelmeye çalışarak derin bir nefes aldım. Boğucu bir hava vardı, ama Jen'in bu konuyu açmakta ısrar etmesinin boğuculuğuna kıyasla hiçbir şeydi. "Bu yola girme. Benimle değil. Bu gece değil." Bunun üzerine ondan uzaklaştım ve mutfak tezgahının üzerinde duran rom şişesine doğru döndüm.

"Sevgili Ivy'nden bahsetmek istemiyor musun? Tabii ki istemiyorsun. Asla istemiyorsun, çünkü onu benden daha çok mahvettin ve *bunu* asla düşünmek istemiyorsun, değil mi?"

Sözleri her yere yayılan zehir gibiydi, dokunduğu her şeyi zehirliyordu. Ne yazık ki, bu sözler benim öfkemi kontrol edilemez dalgalar halinde serbest bırakan tetikleyici oldu.

"Asla düşünmek istemediğim bir sürü şey var, ama o boktan şey? Hayatımın her lanet günü onu düşünüyorum," diye bağırdım, dönüp ona doğru yürüdüm. Hızlı bir hareketle onu tekrar duvara sıkıştırdım. Öfkem içimden fırlayınca geri çekildi. "Bundan kaçamıyorum, çünkü o kadar derine gömülü ki, denesem bile kendimden kurtulamam. Beni sevmediğimi sanıyorsun, ama sen aşkın ne olduğunu bilmiyorsun. Nasıl bir şey olduğunu, tadının nasıl olduğunu, kokusunun nasıl olduğunu bilmiyorsun ve onu nasıl vereceğini de bilmiyorsun. O yüzden buraya gelip, seni ilgilendirmeyen suçlamalarda bulunma."

Her birimiz kendi yöntemimizle durumla başa çıkarken, vahşı bir enerji bizi sardı. Onun tepkisini beklerken nefesim hızlandı ve zorlanmaya başladı.

"Senden nefret ediyorum," diye tükürdü. "Hala beni olduğum gibi görmediğin ve sana verebileceğim her şeyi görmediğin için senden nefret ediyorum. Seni sevmediğimi düşündüğün için senden nefret ediyorum, oysa tek istediğim seni sevmekti. Beni senin dünyana sürüklediğinde ben naif bir genç kızdım ve sana tapıyordum. Dünyanın sahibi olabilirdik King, ama *hayır*, sen ona takılıp kalmıştın.

Onun yüzünden doğru düzgün göremiyordun, hala da göremiyorsun. Siktir git. Artık seni istemiyorum. Senden daha iyisini hak ediyorum."

"Seni görüyorum, Jen. Ve gördüğüm şey hoşuma gitmiyor. Ve senin hakkında öğrendiğim şeyler de hiç hoşuma gitmiyor."

Çirkin bakışlarından sert omuzlarına kadar her şeyi nefretle doluydu. Ama bir an için, sözlerim ona darbe vurunca yüzünde hayal kırıklığı belirdi. "Derinlere inip beni affetmenin bir yolunu bulabileceğini düşünmüştüm. Ama hayır, ne kadar soğuk ve kalpsiz bir piç olduğunu bir kez daha kanıtladın. Bir hata yaptım, King. Geri dönüp değiştirebilmeyi dilediğim lanet bir hata."

"Hataların özelliği budur, Jen. Geriye dönemezsin ve onları geri alamazsın." Uzun bir nefes aldım. "Ve öğrendiğim şey, onları asla affetmemek." Dönüp tezgaha doğru yürüdüm, rom şişesini aldım ve omzuma attım. "Bir daha asla bir araya geldiğimizden bahsetme, çünkü bu asla olmayacak." Arkamı dönmeden mutfaktan çıktım ve evden ayrıldım. Beni tüketen ölümcül enerji bir çıkış yolu arıyordu ve kör edici öfke beni ele geçirip kontrolümü kaybetmeden oradan çıkmam gerektiğini biliyordum.

"Neden gece bu saatte evime gelmenin iyi bir şey olduğunu düşündüğünü anlamıyorum," diye mırıldandı Kree, bir saat sonra kapıyı açtığı anda.

"Ben de anlamıyorum. Ama sen beni sakinleştiriyorsun," dedim, bana attığı ters bakışı görmezden gelerek evine girdim.

"Evet, belki önce mesaj atabilirdin. Böylece sen gelene kadar en sevdiğin koltuğu ve içkini hazırlayabilirdim," diye alaycı bir şekilde mırıldandı ve beni mutfaka kadar takip etti.

Karşısına geçip, yanımda getirdiğim rom şişesini uzattım. "Gerek yok, kendim getirdim," dedim, onun cevabını bekleyerek. Son birkaç hafta içinde Kree'nin evine dört kez gittiğimde onun hakkında öğrendiğim bir şey varsa, o da hızlı olduğu ve aldığı kadarını vermeyi sevdiğiydi. Muhtemelen bu yüzden oraya gitmeye devam ediyordum — o lanet olası bir nefes taze hava gibiydi.

Kaşlarını kaldırarak, "Ne düşünceli. Sandalyenizi hazırlamadan önce size bir bardak bulayım mı?" dedi.

Bardakları sakladığı dolaba doğru ilerlerken, "Otur. Kendi içkimi kendim koyabilirim, ayrıca berbat görünüyorsun kadın. Senin de bir içkiye ihtiyacın var gibi." dedim.

"Her kadının duymak istediği şey, Kral."

O masaya otururken içeceklerimizi doldurdum. Gözlerimi kısarak ona baktım ve "Yemek yiyor musun lan? Kemik ve deri gibi görünüyorsun." dedim.

O, koltuğuna çapraz bacaklı oturdu ve saçlarını dağınık bir topuz haline getirirken bana pis bir bakış attı. Bu hareketlerinin her biri, onun ne kadar zayıf olduğunu daha da vurguluyordu. "Bana biraz para verdin diye, istediğin zaman buraya gelip, kilom, görünüşüm veya hayatımın herhangi bir kısmı hakkında yorum yapma hakkın yok."

Rom şişesinin kapağını kapatıp içkisini ona uzattım. Benimkinden uzun bir yudum alıp bardağın kenarından ona baktım. "Parayı çoktan unuttum, Kree. Ama sana olan endişem bitmedi. Daha fazla paraya ihtiyacın var mı?"

"Tanrım, hayır!" Sözler ağzından çıkar çıkmaz gözleri fal taşı gibi açıldı. Sonra içkisinin yarısını bir dikişte içti ve yakıcı tadı yüzüne yansıdı. "Siktir," diye mırıldandı, sanki bir şey hatırlamış gibi içkisine bakarak. Gözleri tekrar benimkilere takıldığında, "Romun bu kadar berbat olduğunu unutmuşum," dedi.

Dudaklarım kısa bir süre gülümsedi. Kree, tanıdığım çoğu kadından farklı olduğu için ilgimi çekmişti. O, cesur, sert ve yumuşak özelliklerin yanı sıra bilge ve naiflik gibi zıt özelliklerin bir karışımıydı. Ve anladığım

kadarıyla, para, seks veya yardım peşinde değildi, bu da benim deneyimlerime göre alışılmadık bir şeydi. Masaya oturup bacaklarımı önüme uzattım ve bardağımı neredeyse boşalttım. Ben bir şey

söylemeyince, "Şimdi

Bana nasıl göründüğümü söyledin, *sen* nasıl görünüyorsun bilmek ister misin?"

Başımı salladım. "Hayır." Ama yine de söyleyeceğini biliyordum.

Yarısı bitmiş içkisini masaya koydu ve öne doğru eğildi. "En kötü düşmanlarından biriyle kavga etmiş gibi görünüyorsun. Yaralar hariç tabii." Bir an durakladı. "Buraya bunu konuşmak için mi geldin, King?"

Derin bir nefes alıp yüzümü ovuşturdum. "Neden buraya geldiğimi bilmiyorum, ama dediğim gibi, sen beni sakinleştiriyorsun ve şu anda sakinleşmeye ihtiyacım var."

Önemli bir şey söylemek üzereyken çocuklarına bakacağı gibi gözlerime baktı. "Buraya geldiğinde pek konuşmazsın, ama konuşman gerektiğini anlamam için yeterli. Dürüst olmak gerekirse, seninle konuşmak istemiyorum, çünkü açıkçası, kafanda neler döndüğünü bilmek istemiyorum. Ama saat geç oldu ve duş alıp yatmak istiyorum, konuşmak istiyorsan, acele eder misin?"

Onu uzun bir süre izledikten sonra gözlerimi vücudunda gezdirdim. Uzun bronz bacaklarını ortaya çıkaran kısa şort ve göğüslerine yapışmış dar kırmızı bir tişört giyiyordu. Ona deri ve kemik gibi göründüğünü söylerken şaka yapmıyordum, ama bu bile güzelliğini gizleyemiyordu. Ancak Kree'nin beni asıl ilgilendiren yanı vücudu değil, zihniydi.

Koltuğumda kıpırdanarak dirseklerimi dizlerimin üzerine dayadım. "Buraya konuşmaya gelmedim."

Beni bir an sessizce izledikten sonra, "Eğer amacın buysa, seninle yatmayacağım," dedi.

Ağzım bir gülümsemeye dönüştü ve vücudumu saran gerginlik biraz azaldı. Nasıl yaptığını bilmiyordum, ama her seferinde, istisnasız, benim kendimi kontrol etmeme yardım ediyordu. Ayağa kalkarak, "Seninle yatmak isteseydim, Kree, bunu bilirdin. Ve inan bana, hala burada oturmuş bunu konuşuyor olmazdık." dedim. Çenemi ona doğru kaldırdım. "Git duş al. Ben kendim çıkarım."

Cevabını beklemedim. Geldiğim gibi çıktım. Jen'in boğazına bıçak dayama isteği hariç.

TEŞEKKÜR

Bu kitap, editörüm Becky Johnson ve asistanım Jodie O'Brien olmadan ortaya çıkamazdı. Bu iki kadın HER ZAMAN benim yanımda. Onların desteği ve cesaretlendirmeleri için kelimelerle ifade edemeyeceğim kadar minnettarım <3

Ayrıca, grubumdaki kızlar, Levine's Ladies. Tanrım, sizler bana başka hiçbir şeyin veremeyeceği ilhamı veriyorsunuz! Eminim bunun farkında bile değilsiniz! Muhteşem desteğiniz için teşekkürler <3

Ve kitaplarım hakkında bilgi yaymak için zamanını harcayan tüm okuyucular ve blog yazarları. Siz bayanlar HARİKASINIZ! Cidden, hepinizi çok seviyorum!! Keşke sizin için daha fazlasını yapabilseydim. Teşekkürler <3

Kitaplarımı seven, satın alan ve arkadaşlarına tavsiye eden okuyuculara da çok teşekkür ederim. Kalbimin derinliklerinden teşekkür ederim <3

Bu işi yapabilmek beni hayran bırakıyor. Hala. Beş yıldan fazla bir süredir bu işi yapmama rağmen, oturup en seksi alfa erkekleri hayal ederek para kazanabildiğime hala şaşıyorum. Ve hiç görmeyi hayal bile edemediğim ülkelerdeki okuyucularla tanışmak için dünyayı dolaşabildiğime. Ve kitaplarım sayesinde dünyanın dört bir yanında çok güzel arkadaşlar edindiğime. Bu beni HER GÜN HAYRAN BIRAKIYOR. Teşekkürler, teşekkürler, teşekkürler <3

YAZAR HAKKINDA

Nina Levine

Hayalperes

t. Kahve

sever.

Kalbinde bir çingene.

USA Today'in en çok satan yazarlarından biri olan yazar, alfa erkekler ve onların sevdikleri kadınlar hakkında yazıyor.

Yazmadığım zamanlarda, bir sonraki seyahatim için planlar yapar, dünyanın yeni yerlerini keşfeder, bir arkadaşımın kahve ve kek eşliğinde uzun uzun sohbet eder, kağıtlarla yaratıcı çalışmalar yapar ya da iyi bir kitap ve çikolata eşliğinde kendimi kitapların dünyasına kaptırırım.

On iki yaşından beri yazıyorum. Kelimeleri bir araya getirmek, özellikle zor zamanlarımda benim için her zaman bir terapi olmuştur. Bugünlerde, kelimelerimin bana olduğu kadar başkalarına da yardımcı olmasından gurur duyuyorum.

www.ninalevinebooks.com

[BookBub'da beni takip edin, satışlarımdan haberdar olun](#)

[VIP listeme katılın - bonus sahneler, özel hediyelere, ön izlemelere ve daha fazlasına erişin!](#)

[Facebook'taki okuyucu kulübüme katılın](#)

NINA LEVINE'İN DİĞER ESERLERİ

Storm MC Serisi

Storm (Storm MC #1)

Fierce (Storm MC #2)

Blaze (Storm MC #3)

Revive (Storm MC #4)

Slay (Storm MC #5)

Sassy Christmas (Fırtına MC #5.5)

Illusive (Fırtına MC #6)

Komuta (Fırtına MC #7)

Havoc (Fırtına MC #8)

Sydney Storm MC Serisi

Acımasız (#1)

Nitro'nun Eziyeti (#2)

Şeytanın İntikamı (#3)

Hyde'in Afi (#4)

Kralın Gazabı (#5)

Kralın Hükümdarlığı (#6)

Hardy Ailesi Serisi

Nefesimi Çal (bekar baba romantizmi)

Crave Serisi

Be The One (rock yıldızı romantizm)

Milyarder Romantizm

Ashton Scott

Kitaplarımla ilgili güncel bilgileri [web](#) sitemden [takip](#) edebilirsiniz.

Telif hakkı © 2019 Nina Levine

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, kitap incelemelerinde kısa alıntılar dışında, yazarın yazılı izni olmadan, bilgi depolama ve erişim sistemleri dahil olmak üzere, herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Hot Tree Editing'den Becky Johnson tarafından düzenlenmiştir.

İçinde

[Başlık](#)

[Sayfası](#)

[İçindekile](#)

[r](#)

[Nina'dan Not](#)

[King & Lily: Düğün](#)

[İthaf](#)

[Dikenli Güller](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Düğünden Bir Ay Sonra](#)

[Düğünden Dört Yıl Sonra #1](#)

[Düğünden Dört Yıl Sonra #2](#)

[Kralın Öfkesi'nden Kralın Bakış Açısıyla Sydney](#)

[Storm ile Noel](#)

[Bölüm](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm](#)

[King & Jen / King](#)

[& Kree Teşekkürler](#)

[Yazar Hakkında](#)

[Nina Levine'in Diğer](#)

[Eserleri Telif](#)

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

